

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασική προτεραιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης αποτελεί η ουσιαστική επιτάχυνση των ρυθμών απονομής της Δικαιοσύνης. Δυστυχώς, η καθυστέρηση στην απονομή της Διοικητικής Δικαιοσύνης άγγιζε και, σε πολλές περιπτώσεις, εξακολουθεί να αγγίζει τα όρια της αρνησιδικίας.

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στατιστικά στοιχεία, στα Διοικητικά Πρωτοδικεία εισάγονται κατ' έτος άνω των 100.000 υποθέσεων (120.000 για το 2004, 107.715 για το 2005 και 127.662 για το 2006 και 123.226 για το 2007). Εξ αυτών περαιώνονται, από τους πεντακοσίους περίπου προέδρους πρωτοδικών και πρωτοδίκες, περί τις 85.000 υποθέσεις. Συνεπώς, το «έλλειμμα» των υποθέσεων που δεν εκδικάζονται ανέρχεται κατ' έτος σε πλέον των 30.000, με συνέπεια οι υποθέσεις που εκκρεμούσαν στα Διοικητικά Πρωτοδικεία την 31.12.2005 να ανέρχονται σε 259.601, την 31.12.2006 σε 309.174 και την 31.12.2007 σε 351.146.

Κάπως καλύτερη εμφανίζεται η κατάσταση στα Διοικητικά Εφετεία. Οι εισαγόμενες υποθέσεις κατ' έτος ανέρχονται σε περίπου 18.000, οι δε περαιωθείσες σε 20.000. Αποτέλεσμα ήταν οι εκκρεμείς υποθέσεις να μειωθούν από 35.690 στο τέλος του 2004 σε 33.768 στο τέλος του 2005 και σε 32.053 στο τέλος του 2006 και σε 30.673 στο τέλος του 2007. Από τα στοιχεία αυτά συνάγεται ότι για την έκδοση πρωτοδικού αποφάσεως απαιτούνται κατά μέσο όρο περί τα τρία (3) έτη, ενώ για την έκδοση εφετειακής αποφάσεως περί το ένα και ήμισυ έτος. Λόγω όμως της επισωρεύσεως των εκκρεμών υποθέσεων, υπάρχει, δυστυχώς, σαφής τάση επιδεινώσεως της κατάστασης.

Στο Συμβούλιο της Επικρατείας η κατάσταση, ως γνωστόν, κάθε άλλο παρά ικανοποιητική είναι. Εισάγονται κατ' έτος περί τις 8.000 υποθέσεις και περαιώνονται λιγότερες από 6.000. Συνέπεια του ανωτέρω κατ' έτους ελλείμματος είναι η συνεχής αύξηση των υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον του δικαστηρίου. Ειδικότερα, στο τέλος του έτους 2005 οι εκκρεμείς υποθέσεις ανήρχοντο σε 24.958, στο τέλος του 2006 σε 25.391 και στο τέλος του 2007 πλησιάζουν τις 30.000. Το ετήσιο «έλλειμμα» εισαγομένων και περαιωθείσων υποθέσεων έχει ως αποτέλεσμα ότι για την έκδοση αποφάσεως απαιτείται συνήθως χρόνος περί τα τέσσερα έτη, ενώ σε πολλές περιπτώσεις το όριο αυτό ξεπερνιέται.

Είναι προφανές ότι εάν δεν ληφθούν τα αναγκαία και απαραίτητα μέτρα, το πρόβλημα θα καταστεί δυσεπίλυτο. Προχωρήσαμε ως εκ τούτου, με τη σημαντική βοήθεια Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, στην κατάρτιση νομοσχεδίου με το οποίο προτείνονται μέτρα-τομές για την επιτάχυνση των ρυθμών απονομής της Διοικητικής Δικαιοσύνης.

Το νομοσχέδιο περιέχει σειρά ρηξικέλευθων ρυθμίσε-

ων και σημαντικών καινοτομιών. Οι σημαντικότερες εξ αυτών είναι:

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ

1) Καθιερώνεται ο θεσμός της λεγόμενης πρότυπης δίκης, η εφαρμογή του οποίου στη Γερμανική Διοικητική Δικονομία έχει αποδειχθεί απολύτως επιτυχής και έχει συμβάλει αποτελεσματικά στην ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων. Κατά το νέο αυτόν θεσμό, παρέχεται στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στα Διοικητικά Δικαστήρια η δυνατότητα να ζητά τον κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου για υποθέσεις, όπου ανακύπτουν νέα νομικά ζητήματα τα οποία χαρακτηρίζονται από μείζονα σπουδαιότητα ή αφορούν μεγάλο αριθμό εκκρεμών υποθέσεων. Το επιλαμβανόμενο δικαστήριο υποχρεούται να εκδώσει απόφαση εντός τεσσάρων μηνών. Συνεπώς η μείζονος σημασίας υπόθεση μπορεί, σε συντομότερες προθεσμίες, με αίτηση αναιρέσεως να αχθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και να επιλυθεί αμετακλήτως. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι με το θεσμό της πρότυπης δίκης, αφ' ενός μεν ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου, αφού περιορίζεται ο κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων, αφ' ετέρου δε απαλλάσσονται από σημαντικό φόρτο τα πρωτοβάθμια, κυρίως, δικαστήρια, τα οποία πολλές φορές κατακλύζονται από εκατοντάδες ή και χιλιάδες ομοίου περιεχομένου ένδικα βοηθήματα. Υπενθυμίζουμε εδώ τις υποθέσεις του ΛΑΦΚΑ, του οικογενειακού επιδόματος των δημοσίων υπαλλήλων κ.λπ..

2) Επεκτείνεται και στις διοικητικές διαφορές ουσίας (εφαρμόζεται επιτυχώς από το 1999 για τις ακυρωτικές διαφορές ενώπιον του ΣτΕ) ο θεσμός της απορρίψεως, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο (όχι δηλαδή με τη μορφή της δικαστικής αποφάσεως), των ενδίκων μέσων που είναι προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα. Με την απλούστευση δηλαδή των διαδικασιών επιδιώκεται η επιτάχυνση στην έκδοση αποφάσεων.

Προβλέπεται πάντως ότι εάν εμμένει ο διάδικος, η υπόθεση εκδικάζεται δια της καταβολής τριπλάσιου του προβλεπόμενου παραβόλου. Ο παραπάνω θεσμός εφαρμόζεται και στον Άρειο Πάγο (άρθρο 571 Κ.Πολ.Δ.), είναι δε ευρύτατα διαδεδομένος στα αλλοδαπά δίκαια. Στο ΕΔΔΑ (Ευρωπ. Δικαστ. Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), σχεδόν το 80% των υποθέσεων απορρίπτονται σε συμβούλιο ως προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα.

3) Περιορίζεται η δυνατότητα των διαδίκων να ζητούν συνεχείς αναβολές κατά τη συζήτηση μιας υποθέσεως. Η συζήτηση πλέον μπορεί να αναβληθεί με αίτηση του διαδίκου μόνο μία φορά, με δυνατότητα μάλιστα του δικαστηρίου να επιδικάσει σε βάρος του αιτούντος την αναβολή τα έξοδα της δίκης.

4) Καταργούνται όλες οι διατάξεις οι οποίες προβλέπουν υπέρ του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., κατά παραβίαση της αρχής της οικονομικής ισότητας, την αναστολή εκτέλεσης τελεσίδικων κατ' αυτών δικαστικών αποφάσεων, μέχρις ότου καταστούν αμετάκλητες. Η ρύθμιση αυτή, πέραν της ισότητας των διαδίκων, λειτουργεί ως αντικίνητρο για το Δημόσιο στο να καταθέτει αφειδώς, ακόμη και για επιλυμένα νομικά ζητήματα, αιτήσεις αναιρέσεως προκειμένου να καθυστερεί την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων.

5) Παρέχεται, για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη, το δικαίωμα στον διάδικο να αντιταχθεί στη χρήση και δημοσιοποίηση του ονόματός του, εν σχέσει με ευαι-

σθητα προσωπικά δεδομένα (άρθρο 2 του ν. 2472/1997) που τον αφορούν και να χρησιμοποιούνται, αντί των στοιχείων ταυτότητάς του, κωδικά ψηφία ή αριθμοί. Με τον τρόπο αυτόν, κατά την κρίση του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού, δεν αποκαλύπτονται τα στοιχεία ταυτότητας π.χ. ασθενών AIDS, ατόμων με ψυχικές νόσους κ.λπ..

6) Τίθενται περιορισμοί στο όριο του εκκλητού των αποφάσεων και αναπροσαρμόζονται σε εύλογα όρια τα παράβολα της δίκης. Κρατούσα φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι τα διοικητικά δικαστήρια να απασχολούνται σε δύο βαθμούς μόνο με τις σημαντικότερες υποθέσεις. Για το λόγο αυτόν αναπροσαρμόζεται το όριο του εκκλητού των πρωτοβάθμιων αποφάσεων και προβλέπεται ότι οι μικρού οικονομικού αντικειμένου διαφορές (μέχρι τις 5.000 ευρώ) δεν υπόκεινται, εκτός ειδικών περιπτώσεων, σε έφεση. Το όριο αυτό ορίζεται στο ποσό των 3.000 ευρώ, όταν πρόκειται για κοινωνικοασφαλιστικές ή για διαφορές από αποδοχές του προσωπικού του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ..

Περαιτέρω, αναπροσαρμόζονται σε εύλογα όρια τα ποσά των παραβόλων. Το παράβολο έχει καθιερωθεί στην ισχύουσα νομοθεσία προκειμένου να αποτρέπει τους διαδίκους από την άσκηση επιπόλαιων και αστήρικτων ενδίκων βοηθημάτων. Από την άλλη πλευρά δεν πρέπει η πρόσβαση στα δικαστήρια να εκφυλισθεί σε πολυτελή διαδικασία, μόνο για τους οικονομικά ισχυρούς. Γίνεται, συνεπώς, μία λελογισμένη αύξηση των παραβόλων, όχι όμως σε σημείο που να τίθενται δυσχερείς φραγμοί στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας των πολιτών.

7) Εισάγεται για πρώτη φορά στην ελληνική πραγματικότητα ο θεσμός της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (e-justice) και παρέχεται η δυνατότητα ηλεκτρονικής υποβολής και διακινήσεως δικογράφων και εν γένει δικαστικών εγγράφων. Έτσι ο δικηγόρος θα μπορεί από το γραφείο του, έχοντας βέβαια ηλεκτρονική σφραγίδα που θα τον ταυτοποιεί, να καταθέτει την αγωγή του ή άλλα ένδικα βοηθήματα. Στη συνέχεια, μάλιστα, θα μπορεί να παρακολουθεί, μέσω του υπολογιστή του, την πορεία της υποθέσεως, πότε δηλαδή θα εκδικασθεί, πότε θα εκδοθεί η απόφαση, πότε θα δημοσιευθεί κ.λπ., χωρίς να είναι υποχρεωμένος να τρέχει στο δικαστήριο, να συνωστίζεται στις γραμματείες. Είναι δεδομένο ότι η ηλεκτρονική κατάθεση των δικογράφων θα συμβάλει αποφασιστικά στην επιτάχυνση των δικών, στη μείωση της γραφειοκρατίας, στον περιορισμό της ταλαιπωρίας των διαδίκων και των δικηγόρων και στην εξοικονόμηση γραμματειακού προσωπικού των δικαστηρίων.

Στο πλαίσιο, επίσης, της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, θεσμοθετείται η δυνατότητα να εξετάζονται εκτός ακροατηρίου, με την παρουσία, βεβαίως, πάντοτε δικαστή και με ταυτόχρονη μετάδοση της εικόνας και του ήχου στην αίθουσα συνεδριάσεως του δικαστηρίου, μάρτυρες, πραγματογνώμονες και διάδικοι.

8) Αναπροσαρμόζεται στο ποσό των 20.000 ευρώ (από 2.000.000 δραχμές) η καθ' ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου, ενώ η εκδίκαση των σχετικών εφέσεων περιέρχεται στα εφετεία (από τα τριμελή πρωτοδικεία). Έτσι, για ένα μεγάλο αριθμό, πλην ήσσονος σημασίας, διαφορών θα απασχολείται ένας δικαστής και όχι τρεις. Υπολογίζεται ότι περίπου το ήμισυ των διαφορών, που θα εισάγονται στα διοικητικά πρωτοδικεία, θα εκδικάζονται πλέον από μονομελείς συνθέ-

σεις, με πρόδηλη την επίδραση στην επιτάχυνση της διαδικασίας.

9) Στο πλαίσιο της κοινωνικής αποστολής του κράτους και της ευαισθησίας προς τις ασθενέστερες οικονομικά ομάδες του πληθυσμού, παρέχεται η δυνατότητα στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, εφόσον ο διοικούμενος θεμελιώνει αδυναμία ή ιδιαίτερη δυσχέρεια προς αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του, να κηρύξει εν όλω ή εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή την απόφασή του και να του καταβληθούν άμεσα από το κράτος τα χρήματα που διεκδικεί. Στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής, οι ασφαλισμένοι των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης απαλλάσσονται του τέλους δικαστικού ενσήμου, αν το αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ (περίπου δεκαπλασιασμός του σχετικού ποσού από τις 200.000 δρχ. που ισχύει σήμερα). Μάλιστα, η απαλλαγή αυτή επεκτείνεται, το πρώτον, και υπέρ του προσωπικού του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου για τις διαφορές, οι οποίες αφορούν στις αποδοχές του.

10) Αυξάνονται οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών κατά εβδομήντα (70). Από αυτές, οι σαράντα δύο (42) αφορούν στον κλάδο των πολιτικών – ποινικών δικαστηρίων και οι είκοσι οκτώ (28) στον κλάδο των διοικητικών δικαστηρίων.

11) Μεταφέρονται κατηγορίες υποθέσεων από το Συμβούλιο της Επικρατείας είτε στα διοικητικά εφετεία ως ακυρωτικές είτε στα διοικητικά πρωτοδικεία ως διαφορές ουσίας, κατά περίπτωση, με στόχο αφ' ενός μεν την αποσυμφόρηση του ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου από κατηγορίες υποθέσεων που η φύση και η σπουδαιότητά τους δεν δικαιολογούν την απευθείας εκδίκασή τους από αυτό, αφ' ετέρου δε την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης με την αποκέντρωση του μηχανισμού απονομής της.

Εκτιμάται ότι με την εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων ο χρόνος για την έκδοση αποφάσεων από τα διοικητικά πρωτοδικεία θα μειωθεί τουλάχιστον κατά ένα έτος (από τρία σε δύο χρόνια). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όσον αφορά στα διοικητικά πρωτοδικεία, δεν μπορεί να τεθούν ανυπέρβλητα εμποδία - ούτε εξάλλου θα μπορούσε να αποτελέσει επιλογή του Υπουργείου Δικαιοσύνης - στο συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα του κάθε πολίτη να προσφεύγει στα δικαστήρια για να υπερασπίσει τα νόμιμα δικαιώματά του. Εν όψει αυτών, ήτοι της αντικειμενικής αδυναμίας για δραστικό περιορισμό του αριθμού των εισαγομένων ενδίκων βοηθημάτων, με το νομοσχέδιο έχουν επιλεγεί οι προαναφερόμενες λύσεις, όπως ο θεσμός της πρότυπης δίκης, η αναπροσαρμογή του ποσού της καθ' ύλην αρμοδιότητας των μονομελών πρωτοδικείων, η απόρριψη με απλουστευμένη διαδικασία (σε συμβούλιο) των προδήλως απαράδεκτων ή αβάσιμων ενδίκων βοηθημάτων, ο περιορισμός των αναβολών, η λελογισμένη αύξηση των παραβόλων και η απλούστευση των διαδικασιών στις κοινοποιήσεις των δικογράφων. Τα μέτρα αυτά, σε συνδυασμό με μέτρα που έχουμε ήδη λάβει, όπως ο εκσυγχρονισμός του πληροφορικού συστήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, η εγκατάσταση πληροφορικού συστήματος στα μεγαλύτερα διοικητικά πρωτοδικεία και εφετεία, η πλήρωση των κενών θέσεων των διοικητικών πρωτοδικών, που επιτεύχθηκε με την αύξηση των εισαγομένων στην Εθνική Σχολή Δικαστών, καθώς και η αύξηση των θέσεων των διοικητικών δικαστών, εκτιμάται ότι θα συνεισφέρουν σημα-

ντικά στην επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής δικαιουσύννης στον πρώτο και στο δεύτερο βαθμό. Εκτιμάται, ακόμη, ότι με την εφαρμογή των ρυθμίσεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου, ο χρόνος για την έκδοση απόφασης από τα διοικητικά εφετεία θα μειωθεί στο ένα έτος, ενώ θα μειωθούν κατά οκτακόσιες (800) περίπου οι υποθέσεις που εισάγονται ετησίως στο Συμβούλιο της Επικρατείας (μείωση κατά 10% των εισαγομένων υποθέσεων), με πρόδηλο αποτέλεσμα την επιτάχυνση των ρυθμών έκδοσης την αποφάσεών του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 1

Κρίνεται αναγκαία η αναπροσαρμογή του ποσού για την καθ' ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου στις χρηματικές διαφορές, διότι, υπό τις σημερινές συνθήκες, αυτό είναι ιδιαίτερα χαμηλό, καθώς και η εκδίκαση των διαφορών αυτών σε δεύτερο βαθμό από το τριμελές εφετείο, λόγω της επιβαλλόμενης ενιαίας αντιμετώπισής τους. Εξάλλου, η εκδίκαση των εφέσεων κατά αποφάσεων μονομελών πρωτοδικείων από τα τριμελή εφετεία δεν προκαλεί σημαντική επιβάρυνση των τελευταίων, ένεκα του μικρού αριθμού των σχετικών αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων που προσβάλλονται με έφεση, με την ισχύουσα καθ' ύλην αρμοδιότητα, σε συνδυασμό μάλιστα με την αναπροσαρμογή του ορίου του ανεκκλήτου, που προβλέπεται στο άρθρο 10 του παρόντος.

Άρθρο 2

Σε πολλές περιπτώσεις, οι διοικητικές πράξεις που αφορούν στις αποδοχές του προσωπικού του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. εκδίδονται από τις κεντρικές υπηρεσίες των οικείων Υπουργείων ή Ν.Π.Δ.Δ.. Αυτό έχει ως συνέπεια ο υπάλληλος που υπηρετεί στην επαρχία, σε περίπτωση που θέλει να προσβάλει τη σχετική πράξη, να είναι υποχρεωμένος να προσφύγει στα δικαστήρια της πρωτεύουσας, όπου έχει την έδρα της η εκδούσα την πράξη αρχή, σύμφωνα με το γενικό κανόνα της πρώτης παραγράφου του άρθρου 7 της Διοικητικής Δικονομίας. Με την προτεινόμενη ρύθμιση εισάγεται εξαίρεση στο γενικό κανόνα και καθίσταται αρμόδιο για την επίλυση της διαφοράς το δικαστήριο του τόπου, όπου υπηρετεί ο υπάλληλος.

Άρθρο 3

Στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας δεν περιελήφθη διάταξη ανάλογη με αυτήν του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, κατά την οποία η μείζον σύνθεση του Δικαστηρίου δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της σχετικής αποφάσεως (αντίστοιχο του άρθρου 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Είναι απαραίτητο να θεσπισθεί εκ νέου αντίστοιχη διάταξη, διότι υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες, από παραδρομή ή λόγω αμφιβολίας ως προς την αρμοδιότητα του δικαστηρίου, είναι δυνατόν να δικασθούν υποθέσεις σε σύνθεση μείζονα σε σχέση με την προβλεπόμενη από το νόμο.

Άρθρο 4

Σε αρκετές περιπτώσεις, προβλέπεται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας η διενέργεια των επιδόσεων εκ μέρους του ιδιώτη διαδίκου προς το σκοπό της επιτάχυνσης της προόδου της δίκης. Δεδομένου όμως ότι ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις ο ιδιώτης να μην έχει συμφέρον για τη διενέργεια των επιδόσεων αυτών, με κίνδυνο να παρελκύσει τη δίκη, πρέπει, ιδίως σε τέτοιες περιπτώσεις, το δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να διενεργεί το ίδιο τις επιδόσεις αυτές, πράγμα άλλωστε που ανταποκρίνεται στο ανακριτικό σύστημα που επικρατεί στο χώρο της διοικητικής δικονομίας.

Άρθρο 5

Στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας δεν περιελήφθησαν διατάξεις για τις επιδόσεις σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής. Όμως, στη διοικητική δικαιοσύνη μπορεί να προσφύγει όχι μόνο ο ιδιώτης διάδικος, οπότε κατά νόμο έχει υποχρέωση να δηλώσει τη διεύθυνση και τη μεταβολή της διεύθυνσης της κατοικίας του ή της επαγγελματικής του εγκατάστασης, στην οποία θα γίνουν όλες οι επιδόσεις που αφορούν στη δίκη, αλλά και το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, όπου τούτο επιτρέπεται από το νόμο (π.χ. προσφυγή του Δημοσίου στις φορολογικές διαφορές και στις υποθέσεις του ν. 703/1977, αίτηση για προσωπική κράτηση ιδιώτη λόγω μη εξοφλήσεως χρεών του, προσφυγή ασφαλιστικού οργανισμού κατά ιδιώτη). Στις περιπτώσεις αυτές ο καθ' ου το ένδικο βοήθημα ιδιώτης μπορεί να είναι άγνωστης διαμονής. Είναι σκόπιμο να θεσπισθεί εκ νέου η διάταξη του άρθρου 64 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, η οποία ίσχυσε επί σαράντα περίπου έτη, χωρίς να αναφυσούν προβλήματα κατά την εφαρμογή της.

Άρθρο 6

Λόγω ερμηνευτικών διαφοροποιήσεων ως προς την έννοια της διάταξης του άρθρου 55 παρ. 1 περ. α' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, και ειδικότερα αν για τη θυροκόλληση απαιτείται σωρευτική ή διαζευκτική αναζήτηση του προς όν η επίδοση στην κατοικία ή στο χώρο εργασίας του, πρέπει να διευκρινισθεί, προς αποφυγή ακυρότητας των σχετικών επιδόσεων, ότι η παράδοση του εγγράφου στους παραπάνω χώρους διενεργείται διαζευκτικά.

Άρθρο 7

Με το άρθρο 71 παρ. 5 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι η αγωγή είναι απαράδεκτη, όταν για την ικανοποίηση της σχετικής αξίωσης υπάρχει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αρμόδιο να αποφανθεί όργανο της Διοίκησης. Η έννοια της διάταξης αυτής είναι ότι αποκλείεται στο χώρο της διοικητικής δικονομίας η άσκηση καταψηφιστικής ή αναγνωριστικής αγωγής για ικανοποίηση αξίωσης από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου, όταν η σχετική αξίωση δεν γεννάται, σύμφωνα με το νόμο, με μόνη τη συνδρομή των τασσομένων σχετικώς ουσιαστικών προϋποθέσεων, αλλά απαιτείται προς τούτο περαιτέρω, μετά από κρίση περί της συνδρομής των προϋποθέσεων τούτων, έκδοση διοικητικής πράξης, κατ' ενάσκηση της απονεμομένης από το νόμο αρμοδιότη-

τας, από διοικητικό όργανο. Κατά συνέπεια, όταν ο νόμος περιέχει τέτοια ρύθμιση, η αξίωση υπάρχει μόνο μετά την έκδοση της προβλεπόμενης διοικητικής πράξης και στο μέγεθος που αυτή ορίζεται και δεν είναι επιτρεπτό, κατά τη διάταξη αυτή, να ζητηθεί με ευθεία καταψηφιστική ή αναγνωριστική αγωγή από τον διοικητικό δικαστή να κρίνει περί της υπάρξεως της αξιώσεως, υποκαθιστώντας το αρμόδιο διοικητικό όργανο στην άσκηση αυτής της αρμοδιότητας. Βεβαίως, σε μια τέτοια περίπτωση, ο διοικούμενος που θεωρεί ότι διοικητικό όργανο, με πράξη ή παράλειψή του, μη νομίμως αρνείται, εν όλω ή εν μέρει, την ύπαρξη της αξίωσης, μπορεί να επιδιώξει την έννομη προστασία του με την άσκηση κατά της πράξης ή παράλειψης αιτήσεως ακυρώσεως ή προσφυγής, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το νόμο, ή την άσκηση γι' αυτήν αγωγής αποζημιώσεως κατά το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ. Επειδή όμως η διάταξη αυτή του άρθρου 71 παρ. 5 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας έδωσε λαβή σε παρερμηνείες, και μάλιστα θεωρήθηκε ότι αναφέρεται στις αγωγές αποζημιώσεως για πράξη ή παράλειψη διοικητικού οργάνου, από την οποία απορρέει η αξίωση αποζημιώσεως, είναι ανάγκη να αναδιατυπωθεί προς άρση των σχετικών αμφιβολιών.

Άρθρο 8

Σε αντίθεση προς την προϊσχύσασα ρύθμιση του άρθρου 29 παρ. 2 του π.δ. 341/1978 (ΦΕΚ 71 Α') για τις αγωγές στη διοικητική δίκη, αλλά και προς την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 222 του Κ.Πολ.Δ. για τις αγωγές στην πολιτική δίκη, η ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 76 παρ. 1 του Κωδ. Διοικ. Δικονομίας απαγορεύει την άσκηση δεύτερης αγωγής με το αυτό αντικείμενο από τον ίδιο ενάγοντα, ακόμη και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η πρώτη αγωγή απερρίφθη για λόγους τυπικούς και η αξίωση του ενάγοντος δεν έχει υποπέσει ακόμη σε παραγραφή. Η ρύθμιση αυτή παρίσταται, στην τελευταία αυτή περίπτωση, αδικαιολόγητη και αντίθετη με τη γενική δικονομική αρχή που συνάγεται από τις προμνημονευθείσες διατάξεις. Για το λόγο αυτόν, με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρεται, στην εν λόγω περίπτωση, το απαράδεκτο, τάσσεται όμως, ταυτοχρόνως στον ενάγοντα και συγκεκριμένη επαρκής προθεσμία για την άσκηση της νέας αγωγής, προκειμένου να μη διαιωνίζεται η σχετική εκκρεμότητα.

Άρθρο 9

Με το άρθρο 213 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι λόγο για την προσωρινή επιδίκαση της απαίτησης, ως ασφαλιστικού μέτρου, μπορεί να θεμελιώσει η αδυναμία ή η ιδιαίτερη δυσχέρεια του αιτούντος προς αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του. Όμως, με το άρθρο 80 παρ. 3 του αυτού Κώδικα τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις για την κήρυξη από το Πρωτοδικείο της απόφασής του ως προσωρινώς εκτελεστής, ενώ ήδη υπάρχει δικαστική κρίση για την ύπαρξη της απαίτησης κατά την οριστική επίλυση της διαφοράς. Με την προτεινόμενη ρύθμιση εναρμονίζονται οι διατάξεις αυτές και προβλέπεται, επιπλέον, η δυνατότητα κηρύξεως από το εφετείο προσωρινώς εκτελεστής της αποφάσεως πρωτοδικείου, κατά της οποίας ασκήθηκε έφεση, πρόβλεψη που υπήρχε στο προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς.

Άρθρο 10

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2648/1998, το όριο του εκκλητού έχει ορισθεί από την 1.12.1998 σε 1.000.000 δραχμές (περίπου 3.000 ευρώ), μειώθηκε όμως στη συνέχεια στο ποσό των 200.000 δρχ. από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (17.7.1999). Ήδη, υπό τις σημερινές συνθήκες, το παραπάνω όριο του ανεκκλήτου κρίνεται πολύ χαμηλό και, συνεπώς, καθίσταται αναγκαίο να ορισθεί το όριο αυτό στο ποσό των 5.000 ευρώ. Εξαιρετικώς όμως, λόγω της φύσεως των διαφορών, το όριο αυτό ορίζεται στο ποσό των 3.000 ευρώ, όταν πρόκειται για κοινωνικοασφαλιστικές ή για διαφορές από αποδοχές του προσωπικού του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ..

Με την παράγραφο 2 προστίθεται εξαίρεση στο ανέκκλητο λόγω ποσού. Και τούτο διότι οι συνέπειες από την πράξη επιβολής προστίμου για παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων δεν εξαντλούνται στην επιβολή του προστίμου καθ' εαυτήν, δεδομένου ότι η οριστικοποίηση της πράξεως επιβολής του προστίμου, λόγω του δεδικασμένου που δημιουργεί, έχει επίδραση στην κρίση για την ανεπάρκεια ή ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων στη φορολογία εισοδήματος. Για το λόγο αυτόν, κρίνεται σκόπιμο να ορισθεί ότι οι σχετικές αποφάσεις που αφορούν σε πράξεις επιβολής προστίμων για παραβάσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων υπόκεινται σε έφεση ανεξάρτητα από το ύψος του προστίμου, εφόσον όμως ο διάδικος αποδείξει κατά τρόπο συγκεκριμένο ότι η επίλυση της διαφοράς έχει γι' αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις.

Άρθρο 11

Η παράγραφος 1 του άρθρου 114 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προβλέπει την ανακοίνωση της δίκης στα πρόσωπα που δικαιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, χωρίς να ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας γίνεται η εν λόγω ανακοίνωση. Προς τούτο, κρίνεται απαραίτητη η συμπλήρωση της διατάξεως του άρθρου 114 με την καθιέρωση της υποχρεώσεως του προβαίνοντος σε ανακοίνωση για κοινοποίηση του δικογράφου και τη γνωστοποίηση της δικασίμου τουλάχιστον είκοσι (20) πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Μετά τη θέσπιση της προθεσμίας αυτής, κρίνεται, περαιτέρω, αναγκαία και η αλλαγή της προθεσμίας άσκησης της παρεμβάσεως, η οποία ορίζεται σε έξι (6) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η ρύθμιση αυτή για τις διαφορές ουσίας εναρμονίζεται με τις ισχύουσες για τις ακυρωτικές διαφορές.

Άρθρο 12

Με το άρθρο 126 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι τα δικόγραφα των ενδίκων βοηθημάτων κατατίθενται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνονται, ενώ για τις φορολογικές διαφορές προβλέπεται ότι το δικόγραφο της προσφυγής κατατίθεται στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, όπως ίσχυε κατ' αρχήν και στο προγενέστερο καθεστώς. Όμως, με το άρθρο τέταρτο παρ. 4 του κυρωτικού του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας ν. 4125/1960 είχε προβλεφθεί ότι η προσφυγή μπορούσε να κατατεθεί και στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Είναι ανάγκη να επαναφερθεί η τελευταία αυτή διάταξη,

διότι, εκτός των άλλων, είναι δυνατόν να δημιουργηθεί απαράδεκτο στην περίπτωση που δεν είναι σαφές αν μία διαφορά είναι φορολογική ή όχι.

Άρθρο 13

Με το άρθρο 33 παρ. 1 του ν. 2721/1999 προστέθηκε στο π.δ. 18/1999 νέο άρθρο 34Α, με το οποίο εισήχθη στη νομοθεσία για το Συμβούλιο της Επικρατείας ο θεσμός της απορρίψεως ή παραπομπής, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, ενδίκων μέσων και βοηθημάτων που είναι προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα ή έχουν εισαχθεί αναρμοδίως. Ο θεσμός αυτός λειτούργησε αποδοτικά στο πλαίσιο των ακυρωτικών διαφορών και συνετέλεσε στην επίσπευση απονομής της δικαιοσύνης. Για το λόγο αυτόν, κρίνεται απαραίτητο να εισαχθεί ο θεσμός αυτός και στη νομοθεσία που ισχύει για την εκδίκαση διοικητικών διαφορών ουσίας από τα διοικητικά δικαστήρια με τις κατάλληλες προσαρμογές.

Προβλέπεται, πάντως, κατ' αντιστοιχία με τα ισχύοντα στη νομοθεσία του Συμβουλίου της Επικρατείας, ότι μέσα σε προθεσμία 60 ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης, η οποία (προθεσμία) δεν μπορεί να υπερβεί την τριετία από την έκδοση της απόφασης - για λόγους εναρμονίσεως προς τις λοιπές προθεσμίες ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων και μέσων - αυτός που άσκησε το ένδικο μέσο έχει το δικαίωμα να ζητήσει, παρά ταύτα, την εκδίκαση της υποθέσεώς του, καταβάλλοντας όμως στην περίπτωση αυτή αυξημένο παράβολο. Αντίστοιχη ρύθμιση, ως προς το αξιούμενο αυξημένο παράβολο, ισχύει στη διαδικασία εν συμβουλίω ενώπιον του Αρείου Πάγου (σχ. άρθρο 571 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει).

Άρθρο 14

Με τη διάταξη αυτή, παρέχεται στον προσφεύγοντα η δυνατότητα να ζητήσει προσδιορισμό δικασίμου στις φορολογικές υποθέσεις και πριν από τη διαβίβαση της προσφυγής και του φακέλου από την αρμόδια φορολογική αρχή, ώστε να αντιμετωπισθεί και το παρατηρούμενο μερικές φορές φαινόμενο να καθυστερούν καταχρηστικώς οι φορολογικές αρχές την αποστολή των φακέλων στο δικαστήριο.

Άρθρο 15

Η παράγραφος 3 του άρθρου 135 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζει ότι το δικαστήριο, αν συντρέχει σοβαρός λόγος, μπορεί, ύστερα από αίτηση του διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να αναβάλει τη συζήτηση. Ορθότερη, όμως, παρίσταται στο σημείο αυτό η επαναφορά της ρυθμίσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 90 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, η οποία προέβλεπε ότι η συζήτηση μπορεί να αναβληθεί με αίτηση του διαδίκου μόνο μία φορά. Και τούτο διότι περιορίζεται η δυνατότητα αναβολών, οι οποίες είναι σημαντική αιτία μεγάλων καθυστερήσεων των δικών. Ούτε η κοινή βούληση των διαδίκων αρκεί για την αναβολή, διότι από την στιγμή που οι διάδικοι απευθύνθηκαν στη δικαιοσύνη και απασχόλησαν δικαστές και δικαστικούς υπαλλήλους, οφείλουν να είναι συνεπείς προς τις ενέργειες αυτές. Δικαιολογία για την αναβολή μπορεί να αποτελεί μόνο ο αντικειμενικός σπουδαίος λόγος.

Συνέπεια των παραπάνω είναι η πρόσθετη ρύθμιση, εναρμονιζόμενη άλλωστε με απλή μεταφορά αντίστοιχης ρύθμισης που ισχύει στην πολιτική δίκη (άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), ότι ο διάδικος που ζητεί την αναβολή πρέπει να φέρει τα έξοδα της δίκης, τα οποία επιδικάζονται αμέσως από το δικαστήριο.

Άρθρο 16

Πολλές φορές, τα διοικητικά δικαστήρια είναι υποχρεωμένα να προβαίνουν με τη δικαστική απόφαση σε περίπλοκους μαθηματικούς υπολογισμούς (κυρίως επί υποθέσεων εκτέλεσης δημοσίων έργων ή εκπόνησης μελετών, ασφαλιστικών εισφορών και αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων). Οι υπολογισμοί αυτοί μπορεί να γίνουν ευχερώς από τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών, ενώ ο δικαστής πρέπει να απασχοληθεί επί πολύ χρόνο για την εκτέλεση τέτοιων υπολογισμών, με προφανή κίνδυνο να υποπέσει σε αριθμητικά σφάλματα. Για το λόγο αυτόν, πρέπει να δοθεί στα δικαστήρια η ευχέρεια να απευθύνονται στη Διοίκηση για τη διενέργεια των υπολογισμών αυτών. Προς αποφυγή παρέλκυσης της δίκης, με την προδικαστική απόφαση θα ορίζεται νέα δικάσιμος για την περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης. Η σχετική έκθεση της Διοίκησης πρέπει να διαβιβάζεται στο δικαστήριο εγκαίρως, ώστε να παρέχεται στον αντίδικο η δυνατότητα να αντιλέξει για την ορθότητα των υπολογισμών.

Άρθρα 17 έως και 28

Το σύστημα προσωρινής δικαστικής προστασίας, που θεσμοθετήθηκε με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, απετέλεσε ομολογουμένως σημαντική καινοτομία, η οποία αναβάθμισε την επικαιρότητα και, κατά συνεκδοχή, την αποτελεσματικότητα του συνταγματικά κατοχυρωμένου σχετικού δικονομικού δικαιώματος. Κατά την εφαρμογή του ωστόσο στην πράξη, παρουσιάσθηκαν ορισμένες ελλείψεις ή δυσλειτουργίες σε επί μέρους διατάξεις, οι οποίες απασχόλησαν και προβλημάτισαν τόσο τη δικαστηριακή πρακτική όσο και τη θεωρία του δικονομικού δικαίου.

Για το λόγο αυτόν, κρίνεται αναγκαία η νομοθετική επέμβαση σε ορισμένο βαθμό για τη βελτίωση του εισαχθέντος πλέγματος των δικονομικών διατάξεων, είτε με τη μορφή της συμπλήρωσης του περιεχομένου τους είτε με την απόσυρση ρυθμίσεων, οι οποίες παρουσίασαν προβλήματα κατά την εφαρμογή τους.

Κατ' αρχάς, προβλέπεται ρητώς, με αντίστοιχη τροποποίηση των άρθρων 200 και 206 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ότι οι αποφάσεις επί των αιτήσεων αναστολής αρκεί να είναι συνοπτικά αιτιολογημένες, χωρίς να απαιτούνται πλέον εκτενείς αιτιολογήσεις, ασύμβατες με τον επείγοντα χαρακτήρα της διαδικασίας, όπως άλλωστε προβλέπεται και στο αντίστοιχο άρθρο 52 παρ. 2 του π.δ. 18/1989. Εξάλλου, σημαντικό πρόβλημα στην απονομή προσωρινής δικαστικής προστασίας από τα διοικητικά δικαστήρια δημιουργείται από την πρόβλεψη στο άρθρο 201 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σύμφωνα με την οποία η αίτησης αναστολής εκτέλεσης διοικητικής πράξης απορρίπτεται λόγω της αναρμοδιότητας του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται αυτής. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την έκδοση της απορριπτικής απόφασης επί της αίτησης αναστολής μέχρι τη

δημοσίευση της απόφασης από το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί το κύριο ένδικο βοήθημα στην τακτική διαγνωστική δίκη, ο αιτών δεν μπορεί να τύχει προσωρινής δικαστικής προστασίας από το ως αρμόδιο κριθέν δικαστήριο, αφού στο τελευταίο δεν εκκρεμεί η προσφυγή.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, εφόσον το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση αναστολής θεωρεί ότι είναι αναρμόδιο να διατάξει το εν λόγω προσωρινό μέτρο, παραπέμπει την αίτηση αναστολής, μαζί όμως με την κύρια υπόθεση. Η λύση αυτή προκρίνεται και ως προς το άρθρο 207 του ίδιου Κώδικα που αναφέρεται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης δικαστικής απόφασης επί ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της τελευταίας.

Εξάλλου, με πρότυπο τη ρύθμιση του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει, τροποποιείται το άρθρο 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, αφ' ενός μεν όσον αφορά στους λόγους που δικαιολογούν τη χορήγηση του προσωρινού (ασφαλιστικού) μέτρου της αναστολής εκτέλεσης διοικητικών πράξεων, αφ' ετέρου δε ως προς εκείνους που αποκλείουν την αποδοχή της σχετικής αίτησης. Έτσι, ορίζεται ότι και η πιθανολογική κρίση του δικαστηρίου για την πρόδηλη βασιμότητα του κυρίου ενδίκου βοηθήματος οδηγεί στην αποδοχή της αίτησης αναστολής, έστω και αν η επαπειλούμενη βλάβη του αιτούντος από την εκτέλεση της διοικητικής πράξης δεν πρόκειται να είναι ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Από την άλλη πλευρά, η αίτηση απορρίπτεται αν από τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, το δικαστήριο άγειται στην κρίση ότι οι αρνητικές συνέπειες της αποδοχής της αίτησης είναι σοβαρότερες από το όφελος του αιτούντος την αναστολή. Εξάλλου, η εκτιμώμενη πρόδηλη βασιμότητα και η ίδια η στάθμιση συμφερόντων εισάγονται ως προϋποθέσεις ευδοκίμησης του αιτήματος για τη λήψη προσωρινών μέτρων και ως προς την αίτηση αναστολής εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων επί ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά το άρθρο 208 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Περαιτέρω, συμπληρώνεται το άρθρο 203 του ίδιου Κώδικα προκειμένου, ειδικά στις φορολογικές διαφορές, να συνυποβάλλεται με την αίτηση αναστολής και επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής, καθ' όσον επί των διαφορών αυτών το σχετικό δικόγραφο κατατίθεται στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη και όχι στο δικαστήριο. Εξάλλου, το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου κρίνεται απαραίτητο να αντικατασταθεί με την καθιέρωση υποχρέωσης του αιτούντος για επίδοση αντιγράφων της αίτησης αναστολής και της προσφυγής πέραν της Διοίκησης και στον τρίτο που δικαιούται σε παρέμβαση, ώστε αυτός να ενημερωθεί εγκαίρως και να μπορέσει έτσι να εκθέσει τις απόψεις του, καταθέτοντας το υπόμνημα που προβλέπει το άρθρο 204 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως προτείνεται να διαμορφωθεί με το νομοσχέδιο. Περαιτέρω, η αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας επιβάλλεται, διότι η προηγούμενη υποχρεωτική ακρόαση των διαδίκων, όταν τούτο ζητηθεί, επιφέρει καθυστέρηση τόσο στην εκδίκαση όσο και στην έκδοση αποφάσεων επί των αιτήσεων αναστολής, ο αριθμός των οποίων είναι πολύ μεγάλος, ενώ, άλλωστε, η προτεινόμενη ρύθμιση εναρμονίζεται και με τις διατάξεις του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989 που ισχύει στις ακυρωτικές διαφορές.

Η προβλεπόμενη στην παρ. 3 του άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αυτοδίκαιη αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής διοικητικής πράξης, ως έννομη συνέπεια της επίδοσης και μόνο στη διοικητική αρχή του δικογράφου της οικείας αίτησης αναστολής, απετέλεσε γενεσιουργό αιτία σοβαρών προβλημάτων στην ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία της διοίκησης. Η άσκηση αλληπάλληλων αιτήσεων αναστολής (δεύτερης, τρίτης κ.λπ.), καθώς και αιτήσεως ανάκλησης προηγούμενων εκδοθεισών απορριπτικών αποφάσεων του δικαστηρίου, των οποίων η επίδοση στη διοικητική αρχή επιφέρει αυτόθροα το ως άνω ανασταλτικό αποτέλεσμα, απετέλεσε συχνό φαινόμενο καταχρηστικής πρακτικής. Με την εισαγόμενη ρύθμιση (που είναι συμπληρωματική της ρύθμισης που έγινε με το άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 2915/2001), η αναστολή εκτέλεσης της διοικητικής πράξης που προσβάλλεται στο διοικητικό δικαστήριο δεν επέρχεται πλέον αυτοδικαίως, αλλά αποτελεί περιεχόμενο προσωρινής διαταγής του δικαστηρίου, η οποία δίδεται μετά από υποβολή σχετικού αιτήματος του διαδίκου. Για την αποφυγή αιφνιδιασμών της αντίδικης διοικητικής αρχής και την τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασεως ορίζεται ότι, με τη φροντίδα του αιτούντος, γίνονται προς αυτήν οι αναγκαίες επιδόσεις. Η συνδρομή εξαιρετικά επειγουσών συνθηκών παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί για τη χορήγηση ή μη προσωρινής διαταγής και χωρίς τις επιδόσεις αυτές. Ωστόσο, ο αιτών υποχρεούται να προβεί αμέσως στις εν λόγω επιδόσεις, διαφορετικά το δικαστήριο μπορεί να ανακαλέσει αυτεπάγγελα τη χορηγηθείσα προσωρινή διαταγή.

Με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999, με το οποίο αντικαταστάθηκε το άρθρο 52 του π.δ. 18/1989, δόθηκε η δυνατότητα στην επιτροπή του Συμβουλίου της Επικρατείας να διατάξει, εκτός της αναστολής εκτέλεσης και κάθε άλλο κατά περίπτωση κατάλληλο μέτρο, χωρίς να δεσμεύεται από τις προτάσεις των διαδίκων. Η διάταξη αυτή λειτούργησε αποδοτικά στο πλαίσιο της αίτησης ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, επεκτείνεται με το άρθρο 205 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται, και στις αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης επί προσφυγής.

Η ανάγκη λήψης προσωρινής φύσεως (ασφαλιστικών) μέτρων στις διοικητικές διαφορές ουσίας είναι ιδιαίτερα σημαντική, προκειμένου περί αρνητικών διοικητικών πράξεων, όπου δεν τίθεται ζήτημα αναστολής εκτέλεσης της διοικητικής πράξης, αλλά λήψεως άλλων διαπλαστικών μέτρων προς ρύθμιση κατάστασης, πέραν εκείνων που μπορούν να διαταχθούν σύμφωνα με το άρθρο 205. Το σύστημα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας διασφαλίζει με τις διατάξεις του άρθρου 210 την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης μόνο στο πλαίσιο της αγωγής επί χρηματικής αξίωσης από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου και όχι επί ασκήσεως του ενδίκου βοηθήματος της προσφυγής. Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάζει ρυθμιστικά μέτρα και επί ασκήσεως προσφυγής αλλά και αγωγής εν γένει, χωρίς βέβαια να αναιρείται ο προσωρινός χαρακτήρας της ρύθμισης.

Άρθρο 29

Μετά την προτεινόμενη με το νομοσχέδιο κατάργηση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 6 του αυτού Κώδικα και την υπαγωγή σε δεύτερο βαθμό

των διοικητικών διαφορών ουσίας, οι οποίες εκδικάζονται με τη γενική διαδικασία, στο τριμελές εφετείο, καθίσταται σκόπιμο η ρύθμιση αυτή να ισχύσει και όσον αφορά στις διαφορές που αναφύονται κατά την είσπραξη των δημοσίων εσόδων, οι οποίες περιέχονται, στο δεύτερο βαθμό, στο τριμελές εφετείο ομοίως. Εξάλλου, με τη ρύθμιση αυτή επέρχεται εναρμόνιση και με τις αντίστοιχες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 19).

Άρθρα 30 και 31

Ο διαγραφόμενος στο άρθρο 219 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας κύκλος των προσώπων, τα οποία νομιμοποιούνται ενεργητικά προς άσκηση ανακοπής, στο πλαίσιο της ειδικής διαδικασίας διαφορών διοικητικής εκτέλεσης, είναι ελλιπής, με αποτέλεσμα τη δημιουργία δικονομικής ασάφειας, που επιδρά στο παραδεκτό του ως άνω ενδίκου βοηθήματος και, συνακόλουθα, στην ταχύτητα εκδικάσεως των σχετικών υποθέσεων. Είναι απαραίτητο να αντικατασταθεί η διάταξη αυτή με την παροχή δυνατότητας για άσκηση ανακοπής σε εκείνον που έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον ή στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου.

Με το άρθρο 124 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι περισσότερα ένδικα βοηθήματα μπορούν να σωρευθούν στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της συνάφειας του άρθρου 122, το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως. Όμως, όσον αφορά στις διαφορές που αναφύονται κατά την είσπραξη των δημοσίων εσόδων, το άρθρο 277 του αυτού Κώδικα, ενώ με την παράγραφο 1 παραπέμπει και στο άρθρο 124 για τη συνάφεια, με την παράγραφο 2 ορίζει ότι περισσότερα ένδικα βοηθήματα κατά πράξεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της ίδιας διοικητικής εκτέλεσης μπορούν να σωρευθούν στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Έτσι, από τις διατάξεις αυτές, γεννάται αμφιβολία ως προς το αν είναι επιτρεπτή, κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, η σώρευση ανακοπής κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης στο ίδιο δικόγραφο με την προσφυγή κατά της πράξης που συνιστά τον τίτλο βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, όπου προβλέπεται από τον νόμο η άσκηση προσφυγής. Η αμφιβολία αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η ανακοπή κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης δικάζεται με την ειδική διαδικασία των άρθρων 217 και επ. του Κώδικα αυτού. Δεδομένου δε ότι ο παρεμπόμπων έλεγχος του τίτλου, βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, στο πλαίσιο της ανακοπής κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται, κατά το άρθρο 224 παρ. 4 του Κώδικα, μόνο αν δεν προβλέπεται η άσκηση κατ' αυτού προσφυγής, είναι ανάγκη να διευκρινισθεί το ζήτημα της κατά τα ανωτέρω σώρευσης προσφυγής και ανακοπής προς την κατεύθυνση της παροχής της δυνατότητας τέτοιας σώρευσης. Σε περίπτωση εξάλλου τέτοιας σώρευσης, η εμπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής επάγεται πάντοτε και το εμπρόθεσμο της ανακοπής. Πάντως, δεδομένου ότι στη μεν προσφυγή νομιμοποιείται παθητικώς ως εκπρόσωπος του Δημοσίου ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, στη δε ανακοπή ο Προϊστάμενος της οικείας ΔΟΥ, είναι αυτονόητο ότι, σε περίπτωση σωρεύσεως στο ίδιο δικόγραφο

προσφυγής και ανακοπής, θα πρέπει να γίνουν αντίστοιχες κοινοποιήσεις του δικογράφου και προς τους δύο.

Άρθρα 32 και 33

Στο πλαίσιο της νομοθετικής καθιέρωσης ενός βαθμού δικαιοδοσίας για την εκδίκαση των διαφορών που αναφύονται στις εκλογές των Ο.Τ.Α. (άρθρο 15 του ν. 3051/2002), είναι σκόπιμο να καταργηθεί ο δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας και για τις διαφορές που αναφύονται κατά την εκλογική διαδικασία στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, δηλαδή στις περιπτώσεις εκείνες όπου τα αιρετά όργανα των εν λόγω νομικών προσώπων αναδεικνύονται άμεσα από τα μέλη τους. Διευκρινίζεται ότι σε κάθε περίπτωση, οι σχετικές δικαστικές αποφάσεις υπόκεινται στο ένδικο βοήθημα της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με το άρθρο 53 του π.δ. 18/1989.

Άρθρο 34

Με το άρθρο 274 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι στις διαφορές ανάμεσα στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και τους αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένους σε αυτούς δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου, αν το αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ποσό των 200.000 δρχ. Κρίνεται σκόπιμο αφ' ενός μεν να αναπροσαρμοσθεί το σχετικό ποσό στο ύψος των 6.000 ευρώ (περίπου δεκαπλασιασμός του), αφ' ετέρου δε να επεκταθεί η σχετική ρύθμιση και στις διαφορές, οι οποίες αφορούν στις αποδοχές του προσωπικού του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Άρθρο 35

Για την επιδίκαση από τα πολιτικά δικαστήρια των δικαστικών εξόδων εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις για την προείσπραξη των δικηγορικών αμοιβών, διότι ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας παραπέμπει στις ισχύουσες διατιμήσεις των δικηγορικών αμοιβών και όχι αποκλειστικά στις αμοιβές που προβλέπονται από τον Κώδικα περί Δικηγόρων. Το ίδιο έγινε ουσιαστικά με το άρθρο 33 παρ. 2 του ν. 2721/1999 όσον αφορά στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα περί Δικηγόρων, με αποτέλεσμα, λόγω του ότι ο προβλεπόμενος συντελεστής έχει μείνει αμετάβλητος από το έτος 1989, να είναι ασήμαντα τα επιδικαζόμενα δικαστικά έξοδα, πράγμα που υποθάλλει τη φιλοδικία. Προς τούτο, προτείνεται η εναρμόνιση του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας με τα ισχύοντα κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 36

Με τις παραγράφους 1 και 4 του άρθρου αυτού, προτείνεται, υπό τις σημερινές συνθήκες, η αναπροσαρμογή σε λογικό ύψος των ποσών του παραβόλου που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 και στο άρθρο 277 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Επισημαίνεται ότι το παράβολο, το οποίο αποτελεί προϋ-

πόθεση του παραδεκτού ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, αποβλέπει στην αποτροπή της άσκησης απερίσκεπτων και αστήρικτων βοηθημάτων και μέσων, με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία της δικαιοσύνης. Αυτός είναι άλλωστε ο λόγος για τον οποίο προβλέπεται ότι σε περίπτωση νίκης, υποβολής παραίτησης ή κατάργησης της δίκης, το παράβολο αποδίδεται στον διάδικο που το κατέβαλε. Η αναπροσαρμογή των ποσών του παραβόλου θα μπορούσε να διευκολύνει την εισαγωγή στο μέλλον του θεσμού της νομικής βοήθειας με τη δημιουργία ειδικού λογαριασμού, στον οποίο θα περιέρχονται τα παράβολα που δεν θα επιστρέφονται.

Με την παράγραφο 2 τίθεται ανώτατο όριο στο αναλογικό παράβολο. Όπως προαναφέρεται, στις διοικητικές δίκες, η υποχρέωση καταβολής παραβόλου, ως προϋπόθεση του παραδεκτού, αποσκοπεί να αποτρέψει την άσκηση απερίσκεπτων και αστήρικτων ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, προκειμένου να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων και η αποτελεσματική απονομή της Δικαιοσύνης. Με την 647/2004 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας έγινε δεκτό ότι, εν όψει των σκοπών για τους οποίους θεσπίστηκε το παράβολο, είναι αναγκαίο να υπάρχει ανώτατο όριο (οροφή), διότι η τυχόν υπέρμετρη οικονομική επιβάρυνση του διαδίκου για την καταβολή του υπερακοντίζει το σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκε, με αποτέλεσμα να θίγεται το δικαίωμα δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος). Κατόπιν της εν λόγω νομολογίας του ΣτΕ, με την προτεινόμενη διάταξη συμπληρώνεται το άρθρο 277 παρ. 3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και τίθεται, στις χρηματικές περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, ανώτατο όριο ως προς το ύψος του παραβόλου που πρέπει να καταβληθεί για τη συζήτηση της υπόθεσης, προβλέπεται δε ότι το τυχόν επιπλέον οφειλόμενο θα καταλογίζεται με την απόφαση.

Με το άρθρο 277 παρ. 4 εδάφιο τελευταίο του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι αν η φορολογική αρχή δεν αποστέλλει το σημείωμα υπολογισμού του παραβόλου, αναβάλλεται υποχρεωτικώς η συζήτηση της υποθέσεως. Η διάταξη αυτή οδηγεί, πολλές φορές, σε συνεχείς αναβολές συζήτησης των υποθέσεων. Ορθότερο είναι να προβλεφθεί ότι σε περίπτωση μη αποστολής σημειώματος η συζήτηση της υπόθεσης αναβάλλεται μόνο μετά από αίτηση του υποχρέου σε καταβολή του παραβόλου, ενώ ταυτόχρονα να παρασχεθεί σε αυτόν η δυνατότητα να καταβάλει παράβολο ανερχόμενο σε ένα τοις εκατό (1%) της διαφοράς του φόρου, όπως καθορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση, και το τυχόν επιπλέον να καταλογισθεί με την απόφαση επί της εφέσεως ή αντεφέσεως.

Άρθρο 37

Με την προτεινόμενη ρύθμιση παύουν να ισχύουν, καθόσον αφορά στη διοικητική δίκη, όλες εκείνες οι διατάξεις, (όπως αυτή του άρθρου 19 του α.ν. 1715/1951, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 41 παρ. 11 του ν. 2065/1992, ή η διάταξη του άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 1902/1990), οι οποίες προβλέπουν υπέρ του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. την αναστολή εκτέλεσης τελεσιδίκων κατ' αυτών δικαστικών αποφάσεων, μέχρις ότου αυτές καταστούν αμετάκλητες, εισάγοντας έτσι ευνοϊκή μεταχείριση του Δημοσίου και των ανωτέρω νομικών προσώπων έναντι των ιδιωτών διαδίκων, των οποίων η δικονο-

μική μεταχείριση καθίσταται περαιτέρω επαχθής και για το λόγο ότι, στην αναιρετική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν προβλέπεται δυνατότητα αναστολής εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται, για το λόγο ότι δικονομικές διατάξεις, με τις οποίες αναγνωρίζεται υπέρ μόνο ενός εκ των διαδίκων ευνοϊκή μεταχείριση όσον αφορά στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας, στο οποίο περιλαμβάνεται και η αξίωση εκτέλεσης των τελεσιδίκων δικαστικών αποφάσεων, αντίκεινται στην αρχή της δικονομικής ισότητας των διαδίκων, όπως αυτή συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος, καθώς και από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (βλ. Ολ. ΣΤΕ 2808/2002, Ολ. ΑΠ 12/2002, καθώς και Ε.Δ.Δ.Α. απόφαση Delcourt κατά Βελγίου 17.1.1970, Dombó Beheer κατά Ολλανδίας της 27.10.1993, Πλατάκου κατά Ελλάδας της 11.1.2001, Kress κατά Γαλλίας της 7.6.2003 κ.ά.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Άρθρο 38

Για την εκδίκαση της προσφυγής κατά πράξεως, με την οποία διατάσσεται η αναστολή λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω φορολογικών παραβάσεων, κατά το άρθρο 13 του ν. 2523/1997, προβλέπεται ταχεία διαδικασία με την παράγραφο 9 του άρθρου αυτού. Ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος για την ταχεία εκδίκαση της προσφυγής συντρέχει και στην περίπτωση λήψεως μέτρων προς διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου λόγω φοροδιαφυγής, κατά το άρθρο 14 του ίδιου νόμου και το άρθρο 153 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001), καθώς και για την εκδίκαση της προσφυγής κατά της πράξεως, με την οποία διατάσσεται η αναστολή λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης, λόγω οφειλής προς το Δημόσιο, και κατά της άρνησης χορηγήσεως πιστοποιητικού ενημερότητας και θεωρήσεως βιβλίων και στοιχείων. Για το λόγο αυτόν ορίζεται ότι η παράγραφος 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 εφαρμόζεται αναλόγως και στις περιπτώσεις αυτές.

Άρθρο 39

Με το άρθρο 14 του ν. 3038/2002 επαναφέρθηκαν σε ισχύ οι διατάξεις, που είχαν καταργηθεί από παραδρομή με το άρθρο 36 παρ. 2 του ν. 2721/1999, και οι οποίες προέβλεπαν τη δυνατότητα ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου από τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ενώ επιπλέον θεσπίστηκε και η δυνατότητα έφεσης υπέρ του νόμου από το ίδιο ως άνω όργανο (σχ. και το άρθρο 58 παρ. 4 του π.δ. 18/1989).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθιερώνεται ο θεσμός της λεγόμενης πρότυπης δίκης, η εφαρμογή του οποίου στη Γερμανική Διοικητική Δικονομία έχει αποδειχθεί απολύτως επιτυχής και έχει συμβάλει αποτελεσματικά στην ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων. Κατά το νέο αυτό θεσμό, παρέχεται στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων η δυνατότητα να ζητήσει, κατά προτίμηση, προσδιορισμό σύ-

νομης δικασίμου εκκρεμούς προσφυγής ή εφέσεως, στην οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα το οποίο παρουσιάζει μείζονα σπουδαιότητα ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό εκκρεμών υποθέσεων, ώστε να μπορέσει να ασκήσει ακολούθως την αίτηση αναιρέσεως υπέρ του νόμου.

Συνεπώς η μείζονος σημασίας υπόθεση μπορεί, σε συντομότατες προθεσμίες, να αχθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και να επιλυθεί αμετακλήτως. Θα πρέπει να σημειωθεί, επιπροσθέτως, ότι με το θεσμό της πρότυπης δίκης, αφ' ενός μεν ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου, αφού περιορίζεται ο κίνδυνος εκδόσεως αντιφατικών αποφάσεων, αφ' ετέρου δε απαλλάσσονται από σημαντικό φόρτο τα πρωτοβάθμια, κυρίως, δικαστήρια, τα οποία πολλές φορές κατακλύζονται από εκατοντάδες ή και χιλιάδες ομοίου περιεχομένου ένδικα βοηθήματα.

Άρθρο 40

Κατά τη διοικητική δίκη ενδέχεται να τίθενται ζητήματα αφορώντα σε ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα από-μου, την αποκάλυψη των οποίων εκείνο δεν επιθυμεί. Κατά το σύστημα του ν. 2472/1997 και των κοινοτικών οδηγιών, σε εκτέλεση των οποίων θεσπίσθηκε ο νόμος αυτός, το άτομο δικαιούται να αντιταχθεί στη δημοσιοποίηση των στοιχείων. Στην οικεία, όμως, δικονομία δεν τάσσεται σχετική διαδικασία. Από την άλλη πλευρά, όπως συμβαίνει στα περισσότερα συστήματα παροχής έννομης προστασίας, μεταξύ των οποίων εκείνα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) και του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Δ.Ε.Κ.), τόσο τα έγγραφα της διαδικασίας όσο και η δικαστική απόφαση περιέχουν, κατ' αρχήν, το ονοματεπώνυμο των εμπλεκόμενων προσώπων, με το οποίο, μάλιστα, συνήθως, καθίσταται γνωστή η απόφαση κατά την περαιτέρω χρήση της ως νομολογιακού προηγούμενου. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, παρέχεται στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο το δικαίωμα να αντιταχθεί στη χρήση και δημοσιοποίηση του ονόματός του, εν σχέσει προς ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα που το αφορούν, και θεσπίζεται η σχετική διαδικασία. Με τον τρόπο αυτόν, διασφαλίζονται πλήρως τα αντίστοιχα δικαιώματά του. Αν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν ζητήσει ή δεν επιτύχει την τήρηση της διαδικασίας αυτής, τότε, πλέον, τα έγγραφα της διαδικασίας και οι δικαστικές αποφάσεις θα μπορούν, σε κάθε περαιτέρω χρήση και επεξεργασία τους, να εξακολουθήσουν να έχουν, από την άποψη αυτή, τη μορφή που έχουν μέχρι σήμερα, με χρήση, δηλαδή, του ονόματος.

Άρθρο 41

Η διαπίστωση αν μια διαφορά έχει χαρακτήρα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου δεν είναι πάντοτε ευχερής, ενώ και η νομολογία των δικαστηρίων επί ζητημάτων δικαιοδοσίας είναι πολλές φορές κυμαινόμενη. Όταν όμως ένα πολιτικό δικαστήριο κρίνει τελεσιδίκως ότι μια διαφορά δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του, τότε κατά κανόνα ο ενδιαφερόμενος δεν έχει πλέον τη δυνατότητα άσκησης του οικείου ενδίκου βοηθήματος ενώπιον του κατά δικαιοδοσία αρμοδίου διοικητικού δικαστηρίου, αφού θα έχει παρέλθει η εκ του νόμου προβλεπόμενη προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου.

Αλλά και αντιστρόφως, όταν ένα διοικητικό δικαστήριο κρίνει τελεσιδίκως ότι μια διαφορά δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του, τότε είναι πολύ πιθανό η άσκηση του οικείου ενδίκου βοηθήματος ενώπιον του κατά δικαιοδοσία αρμοδίου πολιτικού δικαστηρίου να καθίσταται αλυσιτελής, αφού ενδεχομένως μπορεί να έχει, εν τω μεταξύ, παραγραφεί η επίδικη αξίωση. Υπό τα δεδομένα αυτά, ο πολίτης στερείται σε πολλές περιπτώσεις το δικαίωμα δικαστικής προστασίας λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας, η ευχερής διαπίστωση της οποίας δεν είναι πάντοτε δυνατή. Έως σήμερα, η νομοθεσία (άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 1649/1986) αντιμετώπιζε το ζήτημα αυτό μόνο σε σχέση με τις διαφορές του ν. 1406/1983, ενώ ταυτόχρονα η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει μεγαλύτερη επιείκεια στις περιπτώσεις αναρμοδίως ασκηθέντων ενδίκων βοηθημάτων εντός της ίδιας δικαιοδοσίας, όπου ισχύει ο κανόνας της παραπομπής στο αρμόδιο δικαστήριο (άρθρο 34 του ν. 1968/1991 και άρθρο 12 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ.). Εν όψει των ανωτέρω και προς πληρέστερη διασφάλιση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, προτείνεται η δυνατότητα επανάσκηψης του οικείου ενδίκου βοηθήματος ενώπιον του κατά δικαιοδοσία αρμοδίου δικαστηρίου, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους που προβλέπονται στην προτεινόμενη ρύθμιση.

Άρθρο 42

Με την παρούσα νομοθετική ρύθμιση και δεδομένης της προόδου που έχει επιτευχθεί το τελευταίο διάστημα στα έργα πληροφορικής στα δικαστήρια, εισάγεται για πρώτη φορά στην ελληνική πραγματικότητα ο θεσμός της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (e-justice) και μάλιστα με ιδιαίτερο εύρος, που καταγράφεται ως καινοτόμο για τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Ειδικότερα, η εν λόγω διάταξη προβλέπει την εισαγωγή και θέσπιση ηλεκτρονικών διαδικασιών στις σχέσεις Πολίτη - Δικαιοσύνης διαμορφώνοντας παρεμβάσεις σε τρεις άξονες: α) Πολίτης-Δικαστικές Υπηρεσίες, β) Δικηγόρος-Δικαστικές Υπηρεσίες και γ) Δικαστικές Υπηρεσίες-Άλλες Δημόσιες Υπηρεσίες.

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου θεσμοθετείται η δυνατότητα να εξετάζονται εκτός ακροατηρίου, με την παρουσία, βεβαίως, πάντοτε δικαστή και με ταυτόχρονη μετάδοση της εικόνας και του ήχου στην αίθουσα συνεδριάσεως του δικαστηρίου, μάρτυρες, πραγματογνώμονες και διάδικοι.

Με προεδρικά διατάγματα θα καθορίζονται τα δικαστήρια και το είδος των υποθέσεων, που θα τύχει εφαρμογής σταδιακά ο θεσμός της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (e-justice). Σε πρώτη φάση, η εφαρμογή του θεσμού θα γίνει με πιλοτική εφαρμογή και αναλόγως των πληροφορικών υποδομών που έχουν εγκατασταθεί σε δεδομένο δικαστήριο. Με όμοιο τρόπο, ήτοι με προεδρικά διατάγματα, θα καθορισθεί η διαδικασία εισπράξεως (απουλοποίησης) των ήδη θεσμοθετημένων παραβόλων, τελών και δικαστικών ενσήμων, η διαδικασία της εκτός ακροατηρίου εξέτασης καθώς και οι ειδικότερες λεπτομέρειες εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων.

Άρθρο 43

Στο πλαίσιο της διαρκούς προσπάθειας του Υπουργείου Δικαιοσύνης για επιτάχυνση των ρυθμών απονομής της Δικαιοσύνης, με το προτεινόμενο άρθρο του νομο-

σχεδίου αυξάνονται οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών κατά εβδομήντα (70). Από αυτές, οι σαράντα δύο (42) αφορούν στον κλάδο των πολιτικών – ποινικών δικαστηρίων και οι είκοσι οκτώ (28) στον κλάδο των διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρο 44

Ένεκα του πολυμελούς της συνθέσεως της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (μειζονος και ελάσσονος) και των αλληπαλλήλων ενίοτε διασκέψεων που απαιτούνται για κάθε υπόθεση, συμβαίνει, σε περίπτωση παροδικού κωλύματος και ενός μόνον μέλους, να μην καθίσταται δυνατόν να ολοκληρωθούν οι διασκέψεις σε σύντομο σχετικώς χρόνο, με συνέπεια να καθυστερεί η έκδοση αποφάσεων, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις απαιτείται επανασυζήτηση της υποθέσεως. Για το λόγο αυτόν, με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ότι η τακτική Ολομέλεια, η οποία συγκροτείται από δεκαεπτά μέλη, δύναται, υπό ρητώς αναφερόμενες προϋποθέσεις, εγκύρως να συνεδριάζει και εκδίδει απόφαση με τη συμμετοχή σε αυτήν τουλάχιστον δεκαπέντε μελών, ενώ η πλήρης Ολομέλεια με τη συμμετοχή σε αυτήν τουλάχιστον είκοσι εννέα μελών, από αυτούς που παρίσταντο κατά τη δημόσια εκδίκαση της υποθέσεως.

Άρθρο 45

Μετά την αύξηση του αριθμού των περιφερειών επιθεώρησης (άρθρα 2 και 4 του ν. 3514/2006) με αντίστοιχη αύξηση του αριθμού των επιθεωρητών, οι οποίοι είναι πλήρως και αποκλειστικής απασχόλησης, κρίνεται σκοπιμότερο, εν όψει της ανάγκης για επιτάχυνση των ρυθμών απονομής της Δικαιοσύνης, να καταργηθεί, αφού εξαντλήσουν τη θητεία τους οι ήδη υπηρετούντες, ο θεσμός των επίκουρων επιθεωρητών.

Κατόπιν της μεταφοράς των Ειρηνοδικών στην έδρα του οικείου Πρωτοδικείου (άρθρο 3 του ν. 3472/2006), δεν συντρέχει λόγος ισχύος των ειδικών διατάξεων για την απόσπαση των Ειρηνοδικών. Για το λόγο αυτόν, καταργούνται οι διατάξεις αυτές και ως προς την απόσπαση των Ειρηνοδικών θα ισχύουν πλέον οι κοινές διατάξεις που υπάρχουν και για τους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς.

Άρθρο 46

Με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 6 του ν. 2664/1998 «Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις» ορίστηκε ότι σε κάθε πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου λειτουργεί κτηματολογικό γραφείο, υπηρετεί ένας πρωτοδίκης με έναν αναπληρωτή ως κτηματολογικός δικαστής για την επίλυση των αναφεομένων σχετικών διαφορών. Όμως, στα μεγάλα πρωτοδικεία της χώρας ο αριθμός του ενός πρωτοδίκη έχει αποδειχθεί εξαιρετικά ανεπαρκής και ήδη στο πρωτοδικείο Αθηνών εκκρεμούν προς εκδίκαση πλέον των τριών χιλιάδων (3.000) υποθέσεων, οι δε πρωτοείσακτες αιτήσεις λαμβάνουν δικάσιμο για το μήνα Μάιο 2009. Με σκοπό την επιτάχυνση της εκδίκασης των κτηματολογικών υποθέσεων, με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης να αυξάνει, με απόφασή του, σε ορισμένα πρωτοδικεία, ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες, τον αριθμό των κτηματολογικών

δικαστών. Περαιτέρω, προκειμένου να μην επιβαρύνεται με τις τοποθετήσεις αυτές το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Αρείου Πάγου, προβλέπεται ότι εφεξής οι κτηματολογικοί δικαστές ορίζονται με απόφαση του τριμελούς συμβουλίου διοίκησης ή, κατά περίπτωση, του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο.

Άρθρο 47

Με την πρώτη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου παρατείνεται μέχρις εξαντλήσεώς του ο πίνακας επιτυχόντων ειρηνοδικών του διαγωνισμού της 22ας Σεπτεμβρίου 1997. Τούτο προκρίθηκε προκειμένου να καλυφθούν άμεσα, εν όψει των αυξημένων υπηρεσιακών αναγκών, οι κενές θέσεις ειρηνοδικών οι οποίες ανέρχονται σε είκοσι, ενώ άλλες δύο θα προκύψουν μέχρι τις 30.6.2008 και ακόμη άλλες δέκα (10) μέχρι τις 30.6.2009, με την αποχώρηση λόγω ορίου ηλικίας ισάριθμων ειρηνοδικών. Εξάλλου, σε σχέδιο νόμου περί αναμορφώσεως της Εθνικής Σχολής Δικαστών, το οποίο σύντομα πρόκειται να κατατεθεί στη Βουλή προς ψήφιση, προβλέπεται η εκπαίδευση εφεξής των υποψήφιων ειρηνοδικών από τη Σχολή. Επομένως, μέχρι την έξοδο από τη Σχολή Δικαστών των πρώτων ειρηνοδικών, οι κενούμενες θέσεις θα πληρούνται από τον ανωτέρω πίνακα, χωρίς την ανάγκη προσφυγής κάθε φορά σε διαγωνισμό, ο οποίος και χρονοβόρος θα είναι και δαπανηρός. Επιπλέον, η συντριπτική πλειονότητα των επιτυχόντων του ανωτέρω πίνακα δεν έχει αποκοπεί από τη νομική επιτήρη. Ειδικότερα, εκ των τριάντα πέντε εναπομεινάντων του πίνακα, (χωρίς βεβαίως να είναι γνωστό πόσοι θα αποδεχθούν το διορισμό τους), είκοσι εννέα είναι δικηγόροι, τρεις συμβολαιογράφοι και τρεις δικαστικοί υπάλληλοι. Παρά ταύτα, με τη δεύτερη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα της επί τρίμηνο εκπαίδευσής τους στη Εθνική Σχολή Δικαστών, κατά τη διάρκεια της οποίας θα αξιολογείται η επίδοσή τους και η σχετική έκθεση αξιολογήσεως θα καταχωρίζεται στον ατομικό τους φάκελο.

Άρθρο 48

Με πρωτοβουλία του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Γαλλίας πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 10 Μαρτίου 2004 σύνοδος της Ολομέλειας των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποφασίσθηκε η σύσταση Ένωσης υπό την επωνυμία «Δίκτυο των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Σκοπός της Ένωσης είναι η ανταλλαγή ιδεών επί θεμάτων νομολογίας, οργάνωσης και λειτουργίας των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της οικοδόμησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενός κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Στην Ένωση μετέχει ο εκάστοτε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου.

Η ετήσια εισφορά για το έτος 2007 ορίστηκε στο ποσό των 2.000 ευρώ και για την κάλυψη της σχετικής δαπάνης προτείνεται η παρούσα διάταξη.

Άρθρο 49

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999, πραγματοποιήθηκε μεταφορά υποθέσεων της ακυρωτικής

κής αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας στην ακυρωτική αρμοδιότητα των διοικητικών εφετείων, ενώ με τις παραγράφους 2, 3 και 4 του ίδιου άρθρου «ουσιαστικοποιήθηκαν» άλλες κατηγορίες υποθέσεων και μεταφέρθηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά πρωτοδικεία, με στόχο αφ' ενός μεν την αποσυμφόρηση του ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου από κατηγορίες υποθέσεων που η φύση και η σπουδαιότητά τους δεν δικαιολογούν την απευθείας εκδίκασή τους από αυτό, αφ' ετέρου δε την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης με την αποκέντρωση του μηχανισμού απονομής της. Με τα ίδια κριτήρια, επιδιώκεται ήδη η συμπλήρωση της παραπάνω δικονομικής ρυθμίσεως και με άλλες κατηγορίες ακυρωτικών διαφορών, οι οποίες θεωρείται σκόπιμο να εκδικάζονται, με αφαίρεση της οικείας δικαιοδοτικής ύλης από το Συμβούλιο της Επικρατείας, είτε από τα διοικητικά εφετεία ως ακυρωτικές είτε από τα διοικητικά πρωτοδικεία ως διαφορές ουσίας, κατά περίπτωση.

Ειδικότερα, με τις παραγράφους 1, 2, 4 και 5 του άρθρου αυτού οι νέες κατηγορίες ακυρωτικών διαφορών που προτείνεται να εκδικάζονται από τα διοικητικά εφετεία είναι οι εξής:

- α. πρόσληψη και κατάσταση γενικά του προσωπικού νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου,
- β. αναγνώριση τίτλων σπουδών αλλοδαπής,
- γ. ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων και επιβολή κάθε είδους κυρώσεων για τις παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας,
- δ. άδειες υπαίθριων διαφημίσεων και επιγραφών και αφαίρεσή τους, καθώς και επιβολή σχετικών προστίμων.

Η πρώτη κατηγορία ακυρωτικών διαφορών προτείνεται να μεταφερθεί στα διοικητικά εφετεία, διότι, εφόσον αυτά είναι αρμόδια να κρίνουν τις διαφορές που δημιουργούνται από την έκδοση διοικητικών πράξεων σχετικά με την πρόσληψη και κατάσταση γενικά του προσωπικού των Ν.Π.Δ.Δ. (άρθρο 1 περ. γ' του ν. 702/1977, όπως ισχύει), για την ταυτότητα του λόγου, θα πρέπει να κρίνουν και τις διαφορές που δημιουργούνται από την έκδοση διοικητικών πράξεων σχετικά με την πρόσληψη και κατάσταση γενικά του προσωπικού των Ν.Π.Ι.Δ., στο μέτρο, βεβαίως, που, κατ' εξαίρεση, παρόμοιες διαφορές υπάγονται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, ιδίως στις περιπτώσεις όπου η πρόσληψη αυτή γίνεται με βάση ειδική διοικητική διαδικασία.

Για τις διαφορές που δημιουργούνται από την έκδοση διοικητικών πράξεων σχετικά με την αναγνώριση τίτλων σπουδών αλλοδαπής, ο χρόνος είναι κατάλληλος προκειμένου αυτές να μεταφερθούν στα διοικητικά εφετεία, τα οποία μπορούν να επιλύσουν χωρίς μείζονα ερμηνευτικά προβλήματα τις διαφορές που τίθενται ενώπιόν τους, ανατρέχοντας στην παγιωμένη σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η ισχύουσα διάταξη της περιπτώσεως ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, με την οποία υπάγονταν ήδη στα διοικητικά εφετεία οι ακυρωτικές διαφορές που αφορούν στο προσωπικό των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων, τροποποιείται, ώστε να υπαχθούν στα διοικητικά εφετεία, ως εντελώς συναφείς, και οι ακυρωτικές διαφορές που αφορούν στην ίδρυση και λειτουργία των παραπάνω εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων, καθώς και η επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας.

Τέλος, υπάγονται στα διοικητικά εφετεία όλες οι διαφορές που αφορούν στις υπαίθριες διαφημίσεις και επιγραφές, ώστε να αντιμετωπισθεί η σύγχυση που επικρατούσε, λόγω του ότι μερικές από τις διαφορές αυτές υπάγονταν μέχρι σήμερα σε άλλα δικαστήρια με βάση κριτήρια στερούμενα σαφήνειας.

Περαιτέρω, με την παράγραφο 3 του άρθρου 13 του σχεδίου επεκτείνεται η θεσμοθετηθείσα με το προαναφερόμενο άρθρο 29 του ν. 2721/1999 ακυρωτική αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου για τις διαφορές που αναφύονται από το χαρακτηρισμό κτισμάτων ή κατασκευών ως αυθαιρέτων και την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση, οι οποίες προηγουμένως δικάζονταν από το Συμβούλιο της Επικρατείας, σε κάθε είδους αυθαίρετες κατασκευές ή κτίσματα, συμπεριλαμβανομένων δηλαδή και εκείνων που ανεγείρονται σε δασικές εκτάσεις ή σε αιγιαλό κ.λπ.. Στην ίδια παράγραφο, προβλέπεται περαιτέρω επέκταση της ακυρωτικής αρμοδιότητας του Διοικητικού Εφετείου, ώστε να καταλάβει και τις υποθέσεις αυθαίρετης μεταβολής χρήσης και επιβολής κάθε είδους προστίμου αυθαιρέτων ή αποζημιώσεων για αυθαίρετη χρήση. Σημειωτέον ότι οι διαφορές από την κατεδάφιση των ανεγειρομένων σε δασικές εκτάσεις κτισμάτων και την επιβολή των σχετικών με αυτές προστίμων και αποζημιώσεων αυθαιρέτων υπάγονται, υπό το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, στην αρμοδιότητα των διοικητικών πρωτοδικείων, πλην όμως κρίνεται σκόπιμη, από την οπτική της ενιαίας νομολογιακής αντιμετώπισης και προς αποφυγή της διασπάσεως των υποθέσεων, η ανάθεσή τους στα διοικητικά εφετεία.

Τέλος, κατ' εφαρμογή της αναθεωρημένης διατάξεως του άρθρου 95 παρ. 3 του Συντάγματος, που επιτρέπει πλέον για υποθέσεις ήσσονος σημασίας να θεσπίζεται ένας βαθμός δικαιοδοσίας, προτείνεται η υπαγωγή στον κανόνα του πρώτου εδαφίου του άρθρου 5Α του ν. 702/1977 των διαφορών που δημιουργούνται αφ' ενός από την επιλογή ή προαγωγή υπαλλήλων (πολιτικών ή δικαστικών) σε θέση προϊσταμένου τμήματος ή διευθύνσεως, αφ' ετέρου από την προαγωγή των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας στο βαθμό του συνταγματάρχη και του ταξιάρχου ή αντίστοιχο. Από τον ως άνω κανόνα, όμως, εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν στην πρόσληψη, μετάταξη, την επιλογή ή προαγωγή σε θέση Προϊσταμένου Διεύθυνσης ή Τμήματος, όταν δεν γίνεται για ορισμένο χρόνο ή με θητεία, και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης του προσωπικού του Δημοσίου και των νομικών προσώπων, την αναγνώριση τίτλων σπουδών αλλοδαπής, καθώς και την ίδρυση και λειτουργία φροντιστηρίων και ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων. Η διάκριση μεταξύ επιλογών για ορισμένο χρόνο και των λοιπών γίνεται για το λόγο ότι, όταν η κατάληψη της θέσεως περιορίζεται σε ορισμένο χρόνο (συνήθως 3 – 4 έτη), σπανίως ούτως ή άλλως η υπόθεση προλαβαίνει να διέλθει και από τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας εντός του χρονικού αυτού διαστήματος. Προκειμένου, εξάλλου, να επιτευχθεί το συντομότερο δυνατόν, ο επιδιωκόμενος σκοπός της αποσυμφορήσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας από τις, όχι άλλωστε ιδιαίτερες πολυάριθμες, υποθέσεις αυτές, προτείνεται η εν λόγω μεταφορά να καταλαμβάνει και τις προσφάτως εκκρεμείς υποθέσεις, που δεν έχουν προσδιορισθεί να δικασθούν, ώστε να μην καθυστερεί ακόμη περισσότερο η εκδίκασή τους.

Άρθρο 50

Για την επιδίκαση των δικαστικών εξόδων στις ακυρωτικές διαφορές που δικάζονται από τα διοικητικά εφετεία και πρωτοδικεία εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 39 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 34 του ν. 2721/1999, με αποτέλεσμα να έχουν εκδοθεί ισάριθμες με τα διοικητικά εφετεία κανονιστικές πράξεις για τα επιδικαζόμενα δικαστικά έξοδα, οι οποίες διαφέρουν μεταξύ τους, ενώ από τα πρωτοδικεία δεν έχουν εκδοθεί ακόμη κανονιστικές πράξεις. Με το ως άνω άρθρο επιδιώκεται, κατ' αρχήν, η εφαρμογή ενιαίου καθεστώτος ως προς την επιδίκαση των δικαστικών εξόδων από τα διοικητικά δικαστήρια.

Άρθρο 51

Με την παράγραφο 1 προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983, με την οποία απαριθμούνται νέες κατηγορίες ακυρωτικών διαφορών (πέραν εκείνων που απαριθμούνται ήδη στις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου), οι οποίες μεταφέρονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας στα διοικητικά πρωτοδικεία ως διαφορές ουσίας. Επειδή, εξάλλου, έχουν γεννηθεί αμφιβολίες ως προς το αν η φύση μίας διαφοράς ως ακυρωτικής ή ουσιαστικής εξαρτάται από την ιδιότητα εκείνου που ασκεί το αντίστοιχο ένδικο βοήθημα (έχει, λόγου χάριν, τεθεί το ερώτημα αν αποτελεί αίτηση ακυρώσεως ή προσφυγή ουσίας το ένδικο βοήθημα, το οποίο ασκεί κατά της πράξεως χορηγήσεως διοικητικής αδείας τρίτο πρόσωπο, το οποίο προβάλλει ότι θίγεται από την άδεια αυτή), ορίζεται, στην παράγραφο 3, ότι υπάγονται στα διοικητικά πρωτοδικεία, ως διαφορές ουσίας, όλες οι διαφορές, που απαριθμούνται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, ανεξάρτητα από την ιδιότητα εκείνου που ασκεί το ένδικο βοήθημα.

Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 95 του Συντάγματος, όπως ήδη ισχύει μετά τη συνταγματική αναθεώρηση, επιτρέπει να υπαχθούν με νόμο στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια «κατηγορίες υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανάλογα με τη φύση ή τη σπουδαιότητά τους».

Εν όψει τούτου και λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των σχετικών διαφορών, κρίνεται σκόπιμο να υπαχθούν στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, ως διοικητικές διαφορές ουσίας κατά την παράγραφο 2 της προτεινόμενης διάταξης, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση κατ' επίκληση, οιασδήποτε διατάξεως, διοικητικών πράξεων οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την επιβολή της διοικητικής κυρώσεως του προστίμου, τούτο δε και όταν ακόμη το πρόστιμο επιβάλλεται σωρευτικά με άλλη διοικητική κύρωση, οπότε η διαφορά υπάγεται στο σύνολό της στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Τέλος, στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 της προτεινόμενης διατάξεως ορίζεται ότι εξακολουθούν να υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας οι διαφορές που προκύπτουν από πράξεις οι οποίες έχουν μεν ως μοναδικό αντικείμενο την επιβολή της διοικητικής κυρώσεως του προστίμου, εκδίδονται όμως από τις μνημονευόμενες στην παράγραφο αυτή αρχές. Η διατήρηση της ακυρωτικής αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας επί των διαφορών αυτών κρίθηκε σκόπιμη, λόγω του ότι η νομολογία του επί της κυρωτικής λειτουργίας των ανεξάρτητων αυτών αρ-

χών δεν έχει ακόμη πλήρως διαμορφωθεί, αλλά και λόγω της σημασίας των σχετικών ζητημάτων, τα οποία συνδέονται συχνά με την προστασία θεμελιωδών ελευθεριών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΘΕΜΑΤΑ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 52

Στο άρθρο 17 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988) προβλέπεται, μεταξύ άλλων, η κατάρτιση κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας από όλα τα δικαστήρια και τις εισαγγελίες της χώρας. Έχει παραλειφθεί όμως η χορήγηση ανάλογης εξουσιοδότησης στις δικαστικές υπηρεσίες της Γενικής Επιτροπείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων. Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η κατάρτιση σχετικού κανονισμού από τις ως άνω δικαστικές υπηρεσίες και ρυθμίζονται τα συναφή για την έκδοσή του θέματα.

Άρθρο 53

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στα Διοικητικά Δικαστήρια η δυνατότητα να διενεργεί αυτεπαγγέλτως - και όχι μόνο ύστερα από παραγγελία του Υπουργού Δικαιοσύνης - διοικητική εξέταση, εφόσον πιθανολογείται η διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από δικαστικό λειτουργό της Γενικής Επιτροπείας ή υπάλληλο της γραμματείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή της Γενικής Επιτροπείας.

Άρθρο 54

Με το προτεινόμενο άρθρο τίθεται ελάχιστος χρόνος παραμονής στον τόπο όπου τοποθετήθηκε, λόγω διορισμού, προαγωγής ή μεταθέσεως, ο διοικητικός δικαστής, προκειμένου να μην προκαλούνται δυσλειτουργίες στα οικεία δικαστήρια από τη συχνή μετακίνηση των δικαστών.

Άρθρο 55

Με την πρώτη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου συμπληρώνεται υπάρχον κενό στην ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 38 του ν. 2721/1999, και δη καθορίζονται τα της αναπλήρωσεως του Γενικού Συντονιστή Επιτρόπων, σε περίπτωση που αυτός ελλείπει, κωλύεται ή απουσιάζει.

Περαιτέρω, με την παράγραφο 2 του άρθρου 38 του ν. 2721/1999, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3060/2002, ορίστηκε ότι η πλήρωση των κενών θέσεων Επιτρόπων, (των δικαστικών δηλαδή υπαλλήλων που ασκούν τον έλεγχο των δημοσίων δαπανών στα Υπουργεία και στους νομούς της χώρας), γίνεται από το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο «κατόπιν αιτήσεως από τους υπηρετούντες στο Ελεγκτικό Συνεδρίου προϊσταμένους Τμήματος». Η προϋπόθεση της «αιτήσεως» για την προαγωγή σε κενή θέση Επιτρόπου, είχε ως αποτέλεσμα την αδυναμία, σε πολλές περιπτώσεις, πλήρωσεως κενών θέσεων, ιδίως όταν οι θέσεις αυτές προέ-

κυπταν σε παραμεθόριες ή νησιωτικές περιοχές, με πρόδηλη συνέπεια τη δημιουργία προβλημάτων στη λειτουργία των υπηρεσιών αυτών και στην ταχύτητα ελέγχου των δημοσίων δαπανών. Επίσης, καθίστατο εκ των πραγμάτων απαραίτητη η αποστολή αναπληρωτή Επιτρόπου από όμορο νομό, για ορισμένες ημέρες, με αντίστοιχη εκταμίευση δημοσίου χρήματος για τη μετακίνηση. Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται ότι αυτοί που μετατάσσονται σε θέσεις Επιτρόπων υποχρεούνται να υπηρετήσουν επί ένα έτος, εκ περιτροπής, στις υφιστάμενες, εκτός των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, κενές θέσεις. Η τυχόν προϋπηρεσία σε νησιωτικές και παραμεθόριες περιοχές συνεκτιμάται κατά την κρίση των αιτήσεων για μετάθεση σε θέσεις Επιτρόπων των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης.

Τέλος, με την προστιθέμενη περίπτωση γ' προβλέπεται η δυνατότητα απαλλαγής Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου από την άσκηση των καθηκόντων του, για λόγους πλημμελούς ασκήσεως των καθηκόντων του ή ένεκα αδυναμίας ασκήσεως αυτών. Η απαλλαγή επέρχεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, το οποίο επιλαμβάνεται κατόπιν αιτήσεως σε αυτό του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η προτεινόμενη ρύθμιση είναι αναγκαία, διότι, σε αντίθεση με τους Διευθυντές του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων και του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων για τους οποίους προβλέπεται ο ορισμός τους στη θέση αυτή με τριετή θητεία, η οποία μάλιστα μπορεί να διακόπτεται ένεκα πλημμελούς ασκήσεως των καθηκόντων τους, για τους Επιτρόπους του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν προβλέπεται θητεία. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι, σε περιορισμένες πάντως περιπτώσεις, παρατηρείται, για λόγους υγείας ή άλλους λόγους, αδυναμία αποτελεσματικής άσκησης των καθηκόντων τους, με πρόδηλες τις δυσμενείς συνέπειες ως προς την εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας της οποίας προϊστανται. Κατά τα λοιπά, για τον απαλλασσόμενο των καθηκόντων του Επίτροπο ισχύουν, κατ' αναλογία, οι ρυθμίσεις του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων και του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων.

Άρθρο 56

Στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο προβλέπονται σήμερα τρεις θέσεις Αντεπιτρόπων, οι οποίες συστήθηκαν με τα άρθρα 3 παρ. 2 του π.δ. 774/1980, 13 παρ. 4 του ν. 2145/1993 και 13 παρ. 6 του ν. 2298/1995 και είναι κενές από τα έτη 2003, 2004 και 2005, αντιστοίχως. Οι θέσεις αυτές πληρούντο, σύμφωνα με το άρθρο 66 του π.δ. 774/1980 από Συμβούλους ή με προαγωγή από Παρέδρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που είχαν τα προσόντα για προαγωγή σε θέση Συμβούλου. Με το άρθρο 58 παρ. 7 του ν. 3160/2003 ορίστηκε ότι το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να αναθέτει σε Σύμβουλο αυτού την άσκηση καθηκόντων Αντεπιτρόπου, προσωρινά και για χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει την τριετία. Η συνεχής όμως εναλλαγή των Συμβούλων και η προσωρινή από αυτούς άσκηση καθηκόντων Αντεπιτρόπου δεν συντελεί στην εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της Γενικής Επιτροπείας, η οποία δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί μόνιμα τοποθετημένους δικαστικούς λειτουργούς με εξειδίκευση στο αντικείμενό της.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η, κατόπιν αιτήσεως, πλήρωση των θέσεων των Αντεπιτρόπων από υπηρετούντες στο Ελεγκτικό Συνέδριο Συμβούλους και Παρέδρους. Για τους Παρέδρους απαιτείται, βεβαίως, να έχουν συμπληρώσει πενταετή υπηρεσία στο βαθμό αυτόν, δηλαδή τα τυπικά προσόντα για την προαγωγή σε Σύμβουλο, αφού ο βαθμός του Αντεπιτρόπου είναι αντίστοιχος αυτού του Συμβούλου. Σε περίπτωση που οι ανωτέρω θέσεις ή κάποιες από αυτές δεν πληρωθούν με διορισμό, είτε διότι δεν υποβλήθηκαν ισάριθμες αιτήσεις είτε διότι οι αιτούντες δεν είχαν τα προσόντα (τυπικά ή ουσιαστικά), εφαρμόζεται, για τις υπολειπόμενες θέσεις, η διάταξη του άρθρου 58 παρ. 7 του ν. 3160/2003 περί προσωρινής αναθέσεως καθηκόντων σε Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 57

Κατά την ισχύουσα ρύθμιση του ν. 3060/2002, στη σύνθεση των Κλιμακίων ελέγχου των δημοσίων συμβάσεων επιτρέπεται η συμμετοχή με ψήφο, σε αναπλήρωση Παρέδρου, ενός Εισηγητή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφόσον αυτός έχει τρία τουλάχιστον έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν. Με την προτεινόμενη ρύθμιση γίνεται σύντμηση του ελάχιστου χρόνου υπηρεσίας των Εισηγητών από τρία σε δύο έτη, προκειμένου να μπορούν να συμμετέχουν περισσότεροι Εισηγητές στον προληπτικό έλεγχο των συμβάσεων και, με τον τρόπο αυτόν, να επιταχυνθεί η έκδοση των σχετικών πράξεων των ανωτέρω Κλιμακίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΘΕΜΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Άρθρο 58

Επαναφέρεται σε ισχύ η αρχική ρύθμιση του άρθρου 56 παρ.1 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999), πριν τροποποιηθεί από το άρθρο 2 του ν. 2943/2001, και παρέχεται η δυνατότητα, με αιτιολογημένη απόφαση του διευθυντή της φυλακής, χορήγησης επιπλέον ημερών άδειας στους κρατούμενους, οι οποίοι λαμβάνουν τακτική άδεια και διαμένουν είτε μακριά από το Κατάστημα Κράτησης είτε σε νησιωτικές περιοχές με συγκοινωνιακά προβλήματα.

Άρθρο 59

Με την προτεινόμενη διάταξη αυξάνονται οι θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης, εν όψει της έναρξης λειτουργίας τριών (3) νέων Καταστημάτων Κράτησης στις Σέρρες, στη Δράμα και στα Χανιά.

Άρθρο 60

Με τις διατάξεις του ν. 3388/2005 καθιερώθηκε νέα βαθμολογική κλίμακα των υπαλλήλων Εξωτερικής Φρούρησης, χωρίς όμως αντίστοιχη πρόβλεψη για την κατάταξη των υπηρετούντων υπαλλήλων στη νέα αυτή βαθμολογική κλίμακα. Με το προτεινόμενο άρθρο συμπληρώνεται το σχετικό κενό και ρυθμίζονται τα συναφή ζητήματα κατατάξεως των υπαλλήλων Εξωτερικής Φρούρησης.

Άρθρο 61

Με την προτεινόμενη διάταξη παρατείνονται οι προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 3 του ν. 3388/2005, οι οποίες παρατάθηκαν με την υπ' αριθ. 99583/24.12.2005 κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης και το άρθρο 25 του ν. 3500/2006, αφ' ενός μεν επειδή δεν έχουν προαχθεί στο βαθμό του Υπαρχιφύλακα υπάλληλοι της Εξωτερικής Φρούρησης, ώστε να επανδρωθούν οι Υπηρεσίες Εξωτερικής Φρούρησης, με βαθμοφόρους, αφ' ετέρου δε διότι, λόγω της μη πλήρωσης μεγάλου αριθμού από τις κενές θέσεις του κλάδου, οι μεταγωγές των κρατουμένων δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν χωρίς τη συνδρομή της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 62

Δεδομένης της ιδιαιτερότητας των συνθηκών των φυλακών και προκειμένου να μην απογυμνωθούν, με τη διαδικασία της μετάταξης, τα καταστήματα κράτησης από το προσωπικό τους, με την προτεινόμενη διάταξη τίθεται ως προϋπόθεση η προηγούμενη πλήρως αιτιολογημένη γνώμη του διευθυντή της φυλακής και του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου ότι η μετάταξη δεν επιφέρει δυσμενείς συνέπειες ως προς τη λειτουργία της φυλακής. Τα αυτά ισχύουν και ως προς τις μετατάξεις από τις ιατροδικαστικές υπηρεσίες.

Άρθρο 63

Με το προτεινόμενο άρθρο καθορίζονται τα αντικειμενικά κριτήρια για την επιλογή του προσωπικού του κλάδου ΔΕ Φύλαξης των καταστημάτων κράτησης. Τα κριτήρια είναι όμοια με αυτά του κλάδου ΔΕ Εξωτερικής Φύλαξης, πλην αυτού της κατοχής άδειας ικανότητας οδηγού, αντί του οποίου, για τους εσωτερικούς φρουρούς, ορίζεται αυτό της ξένης γλώσσας, εν όψει μάλιστα και του μεγάλου, πλέον, αριθμού αλλοδαπών κρατουμένων. Ακόμη, επειδή σε αρκετές περιπτώσεις αποδείχθηκαν αριθμητικά ανεπαρκείς οι κάτοικοι του οικείου δήμου ή κοινότητας, καταργείται η προσαύξηση του κριτηρίου εντοπιότητας για τους κατοίκους του δήμου ή της κοινότητας, όπου εδρεύει το κατάστημα κράτησης. Παραμένει, βεβαίως, το κριτήριο εντοπιότητας σε επίπεδο νομού, όπου εδρεύει το κατάστημα κράτησης, όπως δηλαδή ίσχυε με το άρθρο 4 του ν. 3181/2003. Τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης, με απόφασή του, να καθορίζει τον αριθμό των μορίων για κάθε κριτήριο, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των προτεινομένων διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΘΕΜΑΤΑ ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.

Άρθρο 64

Κοινή είναι η διαπίστωση ότι συντρέχει άμεση ανάγκη για την κατασκευή νέων δικαστικών μεγάρων, προς αντικατάσταση πεπαλαιωμένων και ακαταλλήλων σημερινών. Αντίστοιχη ανάγκη υπάρχει και ως προς την ίδρυση και κατασκευή νέων καταστημάτων κράτησης, αφού οι κρατούμενοι σε όλη τη χώρα είναι περί τις 11.000 (το

48% εξ αυτών αλλοδαποί), ενώ η δυναμικότητα των φυλακών είναι μόλις για 7.543 άτομα. Σημειώνεται ότι ακόμη και με την ολοκλήρωση και πλήρη λειτουργία, εντός του 2008, των πέντε νέων φυλακών, θα υπάρχει «έλλειμμα» χώρων πλέον των 2.000 θέσεων κρατουμένων, ενώ με τη σταδιακή κατάργηση δέκα (10) καταστημάτων κράτησης, τα οποία είναι πεπαλαιωμένα, θα έχουμε μείωση των θέσεων κρατουμένων κατά 3.500 περίπου.

Εν όψει των ανωτέρω, τίθεται ως απόλυτη προτεραιότητα από το Υπουργείο Δικαιοσύνης η εκπόνηση και εφαρμογή ενός μεgalόπνοου και ευρείας κλίμακας προγράμματος για την επισκευή και ανέγερση νέων δικαστικών μεγάρων και καταστημάτων κράτησης. Εξάλλου, δεδομένης της παρούσης δημοσιονομικής συγκυρίας και των συναφών οικονομικών περιορισμών, το πρόγραμμα αυτό, όσο και αν είναι αναγκαίο, δεν είναι εφικτό να χρηματοδοτηθεί στο σύνολό του από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Η εξεύρεση των αναγκών για τη χρηματοδότηση του προγράμματος πόρων θα γίνει διά της λελογισμένης αύξησης των τελών, ενσήμων, παραβόλων κ.λπ., τα οποία έχουν θεσμοθετηθεί για τη λειτουργία της Δικαιοσύνης (μεγαρόσημα, παράβολα δίκης, παράβολα μηνύσεων, εξαγορά μετατρεψίμων ποινών).

Με τον τρόπο αυτόν, θα επιταχυνθούν οι ρυθμοί για την οριστική επίλυση του χρόνιου προβλήματος των κτηριακών υποδομών της Δικαιοσύνης και του Σωφρονιστικού συστήματος.

Άρθρο 65

Με την πρώτη παράγραφο του προτεινομένου άρθρου διευρύνονται οι σκοποί του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., αφ' ενός μεν για την αντιμετώπιση πιεστικών λειτουργικών αναγκών των καταστημάτων κράτησης (αρτοτροφοδοσία, προμήθεια φαρμάκων και πετρελαίου) σε περίπτωση καθυστέρησης ή ανεπάρκειας των οικείων πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού, αφ' ετέρου δε για την προώθηση του κοινωνικού ρόλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Τέλος, παρέχεται και η δυνατότητα χρηματοδότησεως ερευνών της κοινής γνώμης σχετικών με τους σκοπούς και τις δραστηριότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης (απονομή της Δικαιοσύνης στην Ελλάδα, φυλακές και αντιμετώπιση των φυλακισμένων, αντιμετώπιση των εθισμένων στα ναρκωτικά κ.α.).

Περαιτέρω, το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. για την εκπλήρωση των σκοπών του, που είναι προεχόντως η χρηματοδότηση της ανέγερσης, συντήρησης και επισκευής των δικαστικών μεγάρων και των σωφρονιστικών καταστημάτων, έχει κατά καιρούς αποκτήσει από το Δημόσιο ή άλλους δημόσιους φορείς ακίνητα. Για την απόκτηση ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, παραχώρηση των ακινήτων (σχετικά άρθρο 29 του ν. 1419/1984, άρθρο 3 παρ. 7 του ν. 1649/1986 και άρθρο 2 του ν. 1788/1988), απαιτείτο κάθε φορά η ψήφιση ειδικής διατάξεως (σχετικά άρθρο 19 του ν. 3226/2004 και άρθρο 13 του ν. 3554/2007), με την οποία εξαιρείτο η διαδικασία για την απόκτηση ή χρήση του συγκεκριμένου ακινήτου από τους κανόνες περί δημοσίων διαγωνισμών (π.δ. 715/1979). Με την προτεινόμενη διάταξη και με σκοπό την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εκπλήρωση των σκοπών του Ταμείου και την αποφυγή ψήφησης, κάθε φορά που ανακύπτει η σχετική ανάγκη ειδικής διατάξεως, δίδεται η δυνατότητα στο Ταμείο να αποκτά, κατά κυριότητα ή κατά χρήση, από δημόσια νο-

μικά πρόσωπα ακίνητα, χωρίς να απαιτείται η διενέργεια δημόσιου διαγωνισμού, δοθέντος ότι πρόκειται για πράξεις μεταξύ δημόσιων φορέων και, συνεπώς, δεν μπορεί να προκληθεί έλλειψη εμπιστοσύνης ως προς τις ενέργειες των διοικούντων αυτούς οργάνων.

Άρθρο 66

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης εκπονεί, κατά τα προαναφερθέντα, ένα μεγάλονοο και ευρείας κλίμακας πρόγραμμα για την ανακατασκευή και ανέγερση νέων δικαστικών μεγάρων και καταστημάτων κράτησης. Το πρόγραμμα αυτό θα χρηματοδοτηθεί, προεχόντως, από πόρους του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων. Με το προτεινόμενο άρθρο γίνεται επανασύσταση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., προκειμένου να καταστεί πιο ευέλικτο ώστε να ανταποκριθεί αποτελεσματικότερα στα νέα του καθήκοντα.

Άρθρο 67

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του νομοθετικού διατάγματος περί συστάσεως του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. (ν.δ.1017/1971), ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου υπογράφει το σύνολο των τίτλων πληρωμής, που εκδίδονται από το Ταμείο, ενώ δεν υφίστανται διατάξεις για τη μεταβίβαση του δικαιώματος υπογραφής στο διοικητικό προσωπικό του Ταμείου. Με την εισαγόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου αφ' ενός μεν να εξουσιοδοτεί ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και τον Διευθυντή του Ταμείου να υπογράφουν αντ' αυτού και με εντολή του πράξεις του Ταμείου, αφ' ετέρου δε να μεταβιβάσει στον Διευθυντή του Ταμείου την αρμοδιότητα για υπογραφή των χρηματικών ενταλμάτων ή άλλων τίτλων πληρωμής που εκδίδονται από το Ταμείο, μέχρις ορισμένου ποσού, το ύψος του οποίου καθορίζεται στην εξουσιοδοτική απόφαση.

Άρθρο 68

Το ν.δ. 1017/1971 με το οποίο ιδρύθηκε το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), έχει υποστεί αλλεπάλληλες τροποποιήσεις και προσθήκες. Με το προτεινόμενο άρθρο προβλέπεται η κωδικοποίηση, με προεδρικό διάταγμα, των περί ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. διατάξεων, χωρίς αλλοίωση του περιεχομένου τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 69

Προς άρση παρερμηνειών που προέκυψαν κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, με το προτεινόμενο άρθρο προστίθεται ότι τυπική προϋπόθεση για την υποβολή της μήνυσης ή τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, επί ποινή απαραδέκτου αυτών, είναι η καταβολή του εκάστοτε προβλεπόμενου παραβόλου ή τέλους.

Άρθρο 70

Προκειμένου να εξομοιωθούν οι σχετικές ρυθμίσεις, ως προς τη συμμετοχή στα υπηρεσιακά συμβούλια των

δικαστικών υπαλλήλων, των αντεπιτρόπων της Γενικής Επιτροπείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, με αυτές που ήδη ισχύουν για τους αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου και τους αντεπιτρόπους της Γενικής Επιτροπείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προβλέπεται η συμμετοχή των πρώτων, σε αντικατάσταση ενός συμβούλιου του Συμβουλίου της Επικρατείας, σε περίπτωση που η κρίση του συμβουλίου αφορά σε υπάλληλο της Γενικής Επιτροπείας ή της γραμματείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Κατ' αναλογία, εξάλλου, με τα οριζόμενα στο άρθρο 28 παράγραφος 3 του Κώδικα Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988), ο αντεπιτρόπος αναπληρώνεται, σε περίπτωση ελλείψεως, απουσίας ή κωλύματος, από τον αρχαιότερο πρόεδρο των διοικητικών εφετείων Αθηνών και Πειραιώς. Τέλος, δοθέντος ότι οι Πρόεδροι των Ανωτάτων Δικαστηρίων ασκούν τη διοίκηση αυτών και επομένως είναι σε θέση να γνωρίζουν άμεσα τις υπηρεσιακές ανάγκες και προτεραιότητες, τους παρέχεται η δυνατότητα, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να προεδρεύσουν, αντί των Αντιπροέδρων, των επταμελών υπηρεσιακών συμβουλίων.

Άρθρο 71

Κατά των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων δικαστικών συμβουλίων, οι οποίες, κατά τα ισχύοντα, είναι αμέσως εκτελεστές, επιτρέπεται η εντός είκοσι (20) ημερών άσκηση διαφωνίας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ή προσφυγής από καθένα που έχει έννομο συμφέρον. Επί της διαφωνίας ή προσφυγής αποφασίζει, εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών, το δευτεροβάθμιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο ενδέχεται να ανατρέψει την απόφαση του πρωτοβάθμιου και να ορίσει άλλον υπάλληλο ως προϊστάμενο οργανικής μονάδας. Η εναλλαγή όμως αυτή προϊσταμένων συνεπάγεται δυσλειτουργίες για τις υπηρεσιακές μονάδες, αφού ο επιλεγείς αρχικώς νέος προϊστάμενος αποχωρεί από τη θέση του πριν καν να προλάβει να ενημερωθεί και να ασκήσει αποδοτικά τα νέα του καθήκοντα. Για το λόγο αυτόν, με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η αναστολή των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων συμβουλίων, όταν πρόκειται για επιλογή προϊσταμένου οργανικής μονάδας, μέχρι την εντός διμήνου έκδοσης της οριστικής αποφάσεως του δευτεροβάθμιου δικαστικού συμβουλίου.

Άρθρο 72

Για την αντιμετώπιση των υπηρεσιακών αναγκών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δεδομένης της συνεχούς και αδιάλειπτης επικοινωνίας του Υπουργείου με αλλοδαπές υπηρεσίες (επικύρωση διεθνών συμβάσεων, εκδόσεις αλλοδαπών κρατούμενων, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κ.ά.), συνιστώνται στην Κεντρική υπηρεσία δέκα (10) επιπλέον θέσεις του κλάδου ΠΕ Μεταφραστών - Διερμηνέων.

Περαιτέρω, με σκοπό την ταχεία πλήρωση των υφιστάμενων κενών θέσεων των μεταφραστών, των υπαλλήλων πληροφορικής, δοθέντος ότι τα έργα μηχανοργάνωσης και πληροφορικής στα δικαστήρια βρίσκονται σε εξέλιξη και η αποδοτική τους λειτουργία προϋποθέτει την ταχεία πρόσληψη προσωπικού αναλόγων προσόντων, καθώς και των δικαστικών υπαλλήλων, εν όψει των ιδιαίτερα πιεστικών αναγκών των δικαστηρίων, προ-

βλέπεται η διενέργεια ειδικών διαγωνισμών. Οι διαγωνισμοί θα διενεργηθούν από Επιτροπές, που η περιγραφόμενη στο προτεινόμενο άρθρο σύνθεσή τους εγγυάται την αμερόληπτη κρίση των υποψηφίων. Κατά συνταγματική βεβαίως επιταγή, οι διαγωνισμοί αυτοί τελούν υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π..

Άρθρο 73

Κατ' αναλογίαν προς τα ισχύοντα στον Κώδικα Δεοντολογίας των δικηγόρων, απαγορεύεται και για τους δικαστικούς επιμελητές, που είναι επίσης άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί (άρθρο 1 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών), η διαφήμισή τους σε κάθε είδους έντυπα, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθώς και στο διαδίκτυο.

Άρθρο 74

Με τις αναθεωρημένες διατάξεις του άρθρου 89 του Συντάγματος, απαγορεύθηκε η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και η συμμετοχή τους σε κάθε είδους επιτροπές ή συμβούλια, με εξαίρεση τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές και τις επιτροπές που ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού, ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα. Περαιτέρω, με τις ίδιες διατάξεις (παράγραφος 3) ορίστηκε ότι «νόμος προβλέπει την αντικατάσταση δικαστικών λειτουργών από άλλα πρόσωπα σε συμβούλια ή επιτροπές...».

Σύμφωνα δε με την παράγραφο 4 του άρθρου 118 του Συντάγματος, όπως έχει αναθεωρηθεί, η ισχύς των ως άνω διατάξεων αρχίζει από την έναρξη ισχύος του σχετικού εκτελεστικού νόμου και, πάντως, από 1.1.2002.

Ο εκτελεστικός όμως νόμος, ήτοι ο ν. 2993/2002 «Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών (κ.ν.1756/1988) και του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (κ.ν. 2812/2000) και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 58 Α'), τέθηκε σε ισχύ από 26.3.2002 (ημερομηνία δημοσίευσης του ΦΕΚ).

Η έκδοση του εκτελεστικού νόμου, μετά την καταληκτική ημερομηνία που ορίστηκε από την ως άνω συνταγματική διάταξη (1.1.2002), ήγειρε προβλήματα μη νόμιμης σύνθεσης επιτροπών διαγωνισμού για την πρόσληψη δικηγόρων, λόγω συμμετοχής σε αυτές δικαστικών λειτουργών. Ένεκα, συνεπώς, της καθυστερήσεως στην έκδοση του σχετικού εκτελεστικού νόμου, οι επιτυχόντες στους σχετικούς διαγωνισμούς δικηγόροι, χωρίς να συντρέχει καμία δική τους υπαιτιότητα, αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο απώλειας της εργασίας τους. Εξάλλου, η προτεινόμενη εξαιρετική ρύθμιση δικαιολογείται και από το ότι το πρόβλημα ανέκυψε αποκλειστικά από τη συμμετοχή δικαστικών λειτουργών στις επιτροπές, δηλαδή προσώπων που, κατά τεκμήριο, παρέχουν εχέγγυα αντικειμενικής και ορθής λειτουργίας των επιτροπών αυτών.

Άρθρο 75

Το επίδομα πάγιας μηνιαίας αποζημιώσεως, που λαμβάνουν οι δικαστικοί λειτουργοί, επεκτάθηκε, με το άρθρο 16 παρ. 19 του ν. 2298/1995, από 1.7.1995, στους δικαστικούς υπαλλήλους των γραμματειών των δικαστηρίων, των εμίσθων υποθηκοφυλακείων και κτηματολογικών γραφείων, καθώς και στο σύνολο των υπαλλήλων

του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., μειωμένο κατά 25%. Οι καθαρίστριες και οι φύλακες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δοθέντος ότι εργάζονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες και στους ίδιους χώρους εργασίας με τις καθαρίστριες του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., λαμβάνουν το επίδομα αυτό, κατ' εφαρμογήν της αρχής της ισότητας, με δικαστικές αποφάσεις (σχετικά 9445, 9446, 9447/2002 Εφ. Αθηνών, 365/2003 Πολ. Πρωτ. Αθηνών, 10/2006 Διοικ. Πρωτ. Λάρισας κ.ά.) Τούτέστιν, στο τέλος κάθε έτους ή διετίας καταθέτουν αγωγές κατά του Ελληνικού Δημοσίου και παγίως τους καταψηφίζεται το σχετικό ποσό. Έχει τόσο παγιωθεί η σχετική νομολογία των δικαστηρίων που, σε πολλές περιπτώσεις, τους καταβάλλεται το επίδομα με πρακτικά του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (άρθρα 5, 6, και 7 του ν. 3086/2002), που γίνονται αποδεκτά από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών (σχετικά 5130, 5505/2004, 903/2006). Για το λόγο αυτόν, με την προτεινόμενη διάταξη σκοπείται να κατοχυρωθεί η καταβολή υπέρ αυτών του επιδόματος με νομοθετική διάταξη ώστε να μην ταλαιπωρούνται με δικαστικούς αγώνες. Όσον αφορά στο Ελληνικό Δημόσιο, δεν θα επιβαρυνθεί οικονομικά αφού ούτως ή άλλως τα σχετικά ποσά τα καταβάλλει, ενώ θα παύσουν να ασχολούνται τα δικαστήρια με άνευ ουσίας υποθέσεις.

Άρθρο 76

Επειδή το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών, όπως η σύνθεσή του προβλέπεται από την υπό τροποποίηση διάταξη (ένανς Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τέσσερις Ιατροδικαστές), δεν μπορεί σε κατ' ουσίαν ποτέ να λειτουργήσει και να λάβει αποφάσεις, αναγκαίες για την αποτελεσματική λειτουργία των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, με το προτεινόμενο άρθρο προβλέπεται η συμμετοχή στο ανωτέρω Υπηρεσιακό Συμβούλιο δύο εκπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου, καθώς και ενός ακόμη ανώτατου υπαλλήλου της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Με τη δεύτερη παράγραφο, προβλέπεται η ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 15 του άρθρου 10 του ν. 2298/1995, όπως ισχύουν, και καθιερώνεται η δυνατότητα ενέργειας πειθαρχικής προκαταρκτικής εξέτασης από εισαγγελικό λειτουργό για τυχόν πειθαρχικά αδικήματα των ιατροδικαστών.

Άρθρο 77

Κατά τις ισχύουσες από το 1954 διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων, στον μεν Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών των 18.000 μελών απαιτείται, για την επίτευξη απαρτίας στις Γενικές Συνελεύσεις, η παρουσία 800 μελών στην πρώτη συνεδρίαση και 400 μελών κατά την επαναληπτική. Στο Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης των 6.000 μελών απαιτείται η παρουσία 1.500 και 750 μελών, αντιστοίχως, με αποτέλεσμα πλέον της δεκαετίας να μην έχει εγκύρωσε συνεδριάσει η Γενική Συνέλευση του ανωτέρω Συλλόγου, λόγω ελλείψεως απαρτίας. Με την προτεινόμενη διάταξη διευκολύνεται η επίτευξη απαρτίας στις Γενικές Συνελεύσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης και τίθεται ίδιος αριθμός μελών για την απαρτία με αυτόν των Αθηνών.

Άρθρο 78

Οι διατάξεις για κατά παρέκκλιση διορισμό στο Δημόσιο των γονέων ή αδελφών των φονευθέντων συνεπεία τρομοκρατικής πράξης, των θυμάτων του σεισμού της 7ης Σεπτεμβρίου 1999 και των αποβιωσάντων από το τροχαίο δυστύχημα στη διάβαση των Τεμπών της 13ης Απριλίου 2003, επεκτείνονται αναλόγως και υπέρ των γονέων ή αδελφών των αποβιωσάντων, κατά τη σχολική εκδρομή για την παρακολούθηση των αγώνων της Παραολυμπιάδας, στο τροχαίο δυστύχημα στο πέταλο του Μαλλιακού στις 27.9.2004.

Άρθρο 79

Με το ακροτελεύτιο άρθρο καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρ. Παυλόπουλος

Γ. Αλογοσκούφης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Γ. Σουφλιάς

Φ. Πάλλη - Πετραλιά

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Σ. Χατζηγάκης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ
στο σχέδιο νόμου « Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών
της δικής και ταυτινιά διοικητικά συναλλαγών και άλλες
διατάξεις ».

1. Με την παρ. 1 του άρθρου 1 του σχεδίου, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, και ορίζεται ως εξής:

β) των χρηματικών διαφορών των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο.

1. Με την παρ. 2 του άρθρου 1 του σχεδίου, καταργείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 6 του ν. 2717/1999, που ορίζει τα εξής:

ΚΑΤ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που η πρωτόδικη απόφαση εκδίδεται από το μονομελές πρωτοδικείο, η σε δεύτερο βαθμό εκδίκαση της διαφοράς ανήκει στο τριμελές πρωτοδικείο.

2. Με το άρθρο 4 του σχεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 48 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Οι επιδόσεις από μέρους του δικαστηρίου γίνονται με δικαστικούς υπαλλήλους ή επιμελητές των δικαστηρίων ή με οποιοδήποτε από τα όργανα ή τους υπαλλήλους που αναφέρονται στη δεύτερη περίοδο της προηγούμενης παραγράφου.

3. Με το άρθρο 5 του σχεδίου, αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 54 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 54

Σε πρόσωπα γνωστής διεύθυνσης, στην αλλοδαπή

4. Με το άρθρο 6 του βπεδίου, αντιαδίσταται η περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα Διοικητικής Διομορφίας που ορίζει τα εξής:

- α) αν τα πρόσωπα, προς τα οποία προβλέπεται ότι διενεργείται η παράδοση του εγγράφου, δεν βρίσκονται ούτε στην κατοικία ούτε στο χώρο της εργασίας τους ή αρνούνται την παραλαβή του ή την υπογραφή της έκθεσης ή δεν μπορούν να υπογράψουν την έκθεση, ή

5. Με το άρθρο 7 του βπεδίου, αντιαδίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 71 του Κώδικα Διοικητικής Διομορφίας, που ορίζει τα εξής:

- 5. Απαράδεκτη είναι η κατά τις παραγράφους 1-3 αγωγή και σε κάθε άλλη περίπτωση που, επίσης, για την ικανοποίηση της σχετικής αξίωσης υπάρχει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αρμόδιο να αποφανθεί όργανο της Διοίκησης.

6. Με το άρθρο 9 του βπεδίου, αντιαδίσταται η παρ. 3 του άρθρου 80 του Κώδικα Διοικητικής Διομορφίας, που ορίζει τα εξής:

- 3. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου, να κηρύξει την απόφασή του εν όλω ή εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που συνηγορούν προς τούτο ή αν η επιβράδυνση της εκτέλεσης θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στο διάδικο που νίκησε. Στις προσωρινώς εκτελεστές αποφάσεις, η προθεσμία, καθώς και η παραδεκτή άσκηση της έφεσης δεν αναστέλλουν την εκτέλεση, εκτός αν αυτή πρόκειται να γίνει κατά τρίτου.

7. Με την παρ. 1 του άρθρου 10 του βπεδίου, αντιαδίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Διομορφίας, που ορίζει τα εξής:

- 2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν χρηματικές διαφορές αν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών.

8. Με την παρ. 1 του άρθρου 11 του βπεδίου, αντιαδίσταται η παρ. 1 του άρθρου 114 του Κώδικα Διοικητικής Διομορφίας, που ορίζει τα εξής:

- 1. Στα πρόσωπα που, κατά τα προηγούμενα άρθρα, νομιμοποιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, ανακοινώνεται η δίκη, με κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου και γνωστοποίηση της δικασίμου, από οποιονδήποτε διάδικο.

9. Με την παρ. 2 του άρθρου 11 του βκεδίου, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 114 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Η παρέμβαση ασκείται με ιδιαίτερο έγγραφο, το οποίο κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί το σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσω και, με τη φροντίδα του παρεμβαίνοντος, επιδίδεται, με την ποινή του απαραδέκτου, σε κυρωμένο αντίγραφο, στους δικαστικούς τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση,

10. Με το άρθρο 15 του βκεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 135 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Το δικαστήριο, αν συντρέχει σοβαρός λόγος, μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να αναβάλει τη συζήτηση.

11. Με το άρθρο 17 του βκεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 200 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που ορίζει τα εξής:

Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής.

12. Με το άρθρο 18 του βκεδίου, αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 201 του Κώδικα Διοικητικής Διονομίας, που ορίζει τα εξής:

σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η σχετική αίτηση απορρίπτεται.

13. Με το άρθρο 19 του βκεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 202 του αυτού κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 202

Λόγοι - Αποκλεισμός

1. Λόγο αναστολής μπορεί να θεμελιώσει η από την άμεση εκτέλεση της προβαλλόμενης πράξης απειλούμενη, οποιασδήποτε φύσης, υλική ή ηθική βλάβη του αιτούντος, εφόσον η επανόρθωσή της θα είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής σε περίπτωση ευδοκίμησης της αντίστοιχης προσφυγής.

2. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται :

α) αν η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος, ή

β) κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεστεί, ή

γ) αν η αντίστοιχη προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.

14. Με την παρ. 2 του άρθρου 20 του σκεδίου, αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 203 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

ΜΕ ΤΗΝ
ίδια πράξη διατάζει την, με τη φροντίδα της γραμματείας, επίδοση αντιγράφου της και αντιγράφου της αίτησης αναστολής προς τη Διοίκηση.

15. Με την παρ. 3 του άρθρου 20 του σκεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 5 του άρθρου 203 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

5. Ο αιτών οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά του στοιχεία ως τη λήξη της κατά την προηγούμενη παράγραφο προθεσμίας.

16. Με το άρθρο 21 του σκεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 204 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Η εκδίκαση της αίτησης αναστολής δεν γίνεται σε δημόσια συνεδρίαση, ούτε καλούνται κατ' αυτήν οι διάδικοι. Οι τελευταίοι, πάντως, αν το ζητήσουν, ακούγονται υποχρεωτικώς.

2. Αν η πράξη αφορά τρίτο που έχει δικαίωμα να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης προσφυγής, για τη χορήγηση της αναστολής συνεκτιμάται, με τα κριτήρια του άρθρου 202, και η βλάβη που τυχόν θα προκληθεί σε αυτόν από την αναστολή. Ο τρίτος αυτός μπορεί, με υπόμνημα που κατατίθεται το αργότερο μέσα στην προθεσμία της παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου, να εκθέσει τις απόψεις του, έστω και αν δεν έχει ασκήσει παρέμβαση.

"3. Ο πρόεδρος του αρμόδιου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτόν δικαστής μπορεί, με την κατάθεση της αίτησης, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής και μπορεί να ανακληθεί ακόμη και αυτεπαγγέλτως από τον πρόεδρο του τμήματος ή τον οριζόμενο από αυτόν δικαστή ή το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο."

17. Με την παρ. 2 του άρθρου 22 του σκεδίου, αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος της παρ. 3 του άρθρου 205 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

3. Με την ίδια απόφαση, με την οποία διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης, είναι δυνατόν, ακόμη και χωρίς σχετικό αίτημα :

18. Με την παρ. 3 του άρθρου 22 του βπεδίου, καταργείται η παρ. 4 του άρθρου 205 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

4. Αν η Διοίκηση καθυστερήσει να αποστείλει στο δικαστήριο όσα ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 203, μπορεί, αν συντρέχουν οι λόγοι του άρθρου 202, να διαταχθεί προσωρινή αναστολή, εφόσον τούτο δεν αποκλείεται κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Στην περίπτωση αυτήν, η οριστική απόφαση εκδίδεται το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την περιέλευση στο δικαστήριο των στοιχείων τούτων, αλλιώς η προσωρινή αναστολή παύει αυτοδικαίως.

19. Με το άρθρο 23 του βπεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 206 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση του ένδικου μέσου δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί, ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε από τους διαδίκους, να ανασταλεί, με αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της απόφασης αυτής.

20. Με το άρθρο 24 του βπεδίου, αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 207 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η σχετική αίτηση απορρίπτεται.

21. Με το άρθρο 25 του βπεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 208 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 208

Λόγοι - Απόκλεισμός

1. Λόγο αναστολής μπορεί να θεμελιώσει η, από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης απειλούμενη, οποιασδήποτε φύσης, υλική ή ηθική βλάβη του αιτούντος, εφόσον η επανόρθωσή της θα είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής σε περίπτωση ευδοκίμησης του αντίστοιχου ένδικου μέσου.

2. Η χορήγηση της αναστολής αποκλείεται :

α) αν η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος, ή

β) κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ήδη εκτελεστεί, ή

γ) αν το αντίστοιχο ένδικο μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο.

22. Με το άρθρο 26 του βπεδίου, αντικαθίστανται οι παρ. 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 210 του αυτού Κώδικα, που ορίζουν τα εξής:

1. Αν ασκηθεί αγωγή, εκείνος που την άσκησε, μπορεί, με αίτησή του, να ζητήσει από το δικαστήριο τη λήψη μέτρων για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Το δικαστήριο, αν γίνει δεκτή εν όλω ή εν μέρει η αίτηση, μπορεί να διατάξει προς τούτο κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο.

2. Αρμόδιο για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης είναι το τριμελές ή μονομελές δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η αγωγή, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης. Σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η σχετική αίτηση απορρίπτεται.

3. Λόγο προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης μπορεί να θεμελιώσει το κατεπείγον της συγκεκριμένης ρύθμισης, καθώς και ο κίνδυνος να καταστεί, από την πάροδο του χρόνου, αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής η ρύθμιση της κατάστασης ακόμη και αν εκδοθεί ευνοϊκή οριστική απόφαση για την αντίστοιχη αγωγή.

4. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης αποκλείεται :

α) αν προσκρούει στο δημόσιο συμφέρον, ή

β) αν η αντίστοιχη αγωγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.

23. Με το άρθρο 28 του σχεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 215 του αυτού Κώδικα, που ορίζεται ως εξής:

2. Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 205 έχει ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης.

24. Με το άρθρο 29 του σχεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 218 του αυτού Κώδικα, που ορίζεται ως εξής:

1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές πρωτοδικείο.

25. Με το άρθρο 30 του σχεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 219 του αυτού Κώδικα, που ορίζεται ως εξής:

1. Προς άσκηση ανακοπής νομιμοποιούνται :

α) στις περιπτώσεις α', β', γ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 217 : ο καθ' ου ή ο θιγόμενος ενυπόθηκος δανειστής,

β) στην περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου 217 : ο καθ' ου ή οι θιγόμενοι δανειστές,

γ) στην περίπτωση α' της παρ. 2 του άρθρου 217 : το Δημόσιο, εκπροσωπούμενο από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή του τελωνείου, ενώ,

δ) στην περίπτωση β' της παρ. 2 του άρθρου 217 : ο σύνδικος της πτώχευσης.

26. Με το άρθρο 32 του σχεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 268 του αυτού Κώδικα που ορίζεται ως εξής:

Άρθρο 268

1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το προηγούμενο άρθρο διαφορών είναι, στον πρώτο μεν βαθμό, το τριμελές πρωτοδικείο, στο δεύτερο δε βαθμό, το τριμελές εφετείο.

2. Κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο είναι, στον πρώτο βαθμό, το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του το οικείο νομικό πρόσωπο, ενώ, στο δεύτερο βαθμό, το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται εκείνο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

27. Με το άρθρο 33 του βκεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 269 του αυτού κώδικα, που ορίζεται ως εξής:

1. Για την, σε πρώτο βαθμό, επίλυση των διαφορών του άρθρου 267 ασκείται ένσταση.

28. Με το άρθρο 34 του βκεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 274 του αυτού κώδικα, που ορίζεται ως εξής:

2. Στις διαφορές ανάμεσα στους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και του αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένους σε αυτούς, δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου αν το αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

29. Με το άρθρο 35 του βκεδίου, αντικαθίσταται το εδάφιο γ' της παρ. 4 του άρθρου 275 του αυτού κώδικα, που ορίζεται ως εξής:

γ) η αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου, για τη σύνταξη του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης, ή του δικογράφου της παρέμβασης, και ενός μόνο δικογράφου πρόσθετων λόγων, καθώς και για την παράσταση σε κάθε συζήτηση, όπως η αμοιβή αυτή ορίζεται, για κάθε περίπτωση, από την εκάστοτε ισχύουσα διατίμηση του Κώδικα των Δικηγόρων,

30. Με την παρ. 1 του άρθρου 36 του βκεδίου, αναπροσαρμόζονται τα ποσά του παραβόλου, που ορίζονται στις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 277 του αυτού κώδικα:

α) για την προσφυγή, την κατά το άρθρο 217 ανακοπή, την κατά τα άρθρα 246 και 269 ένσταση, την κατά το άρθρο 256 αντέσταση, τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διάρθρωσης ή ερμηνείας, σε χίλιες πεντακόσιες (1.500) δραχμές, ενώ

β) για την ανακοπή ερημοδικίας, την έφεση, την αντέφεση, την αίτηση αναθεώρησης και την τριτακοπή, σε τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές.

31. Με την παρ. 3 του άρθρου 36 του βχεδίου, ανυπαρξίζει το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 277 του αυτού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

... Αν η φορολογική αρχή δεν αποστείλει, μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, σημείωμα, η συζήτηση της υπόθεσης αναβάλλεται υποχρεωτικώς.

32. Με την παρ. 4 του άρθρου 36 του βχεδίου, αναπροσαρμόζονται περὶ του παράβολου, που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 36 του η δ. 18/1989, που ορίζουν τα εξής:

"Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτακοπή ή αίτηση αναιρέσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές, όταν πρόκειται για αίτηση αναστολής εκτελέσεως σε τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές και όταν πρόκειται για αίτηση αναιρέσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές. Τα παράβολα στις αιτήσεις ερμηνείας ή διόρθωσης ορίζονται σε τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές".

33. Με την παρ. 1 του άρθρου 39 του βχεδίου, ανυπαρξίζεται το εδάφιο η' του άρθρου 29 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

«η) Ασκήν αίτηση αναιρέσεως υπέρ του νόμου στο Συμ βούλιο της Επικρατείας, κατά το άρθρο 53 παρ. 5 του Π. Δ. 18/1989. Για το σκοπό αυτόν δικαιούται να ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από κάθε αρχή και δικαστήριο. Τα έγγραφα και η όλη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου δεν υπόκεινται σε κανένα τέλος, εισφορά ή παράβολο».

34. Με το άρθρο 45 του βχεδίου καταργούνται η παρ. 7 του άρθρου 80 και η παρ. 7 του Κεφ. Γ' του άρθρου 82 του ν. 1756/1988, που ορίζουν τα εξής:

7. Τους επιθεωρητές βοηθούν στο έργο τους επίκουροι επιθεωρητές, οι οποίοι φέρουν το βαθμό του προέδρου εφετών ή του εισαγγελέα εφετών και ορίζονται με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου για τις δικαστικές περιφέρειες τις οριζόμενες στο άρθρο 81, ως εξής: δύο πρόεδροι εφετών για καθεμία από τις Α' και Θ' δικαστικές περιφέρειες, δύο πρόεδροι εφετών για τον τομέα Β 1 της Β' δικαστικής περιφέρειας, ένας πρόεδρος εφετών και ένας εισαγγελέας εφετών για τον τομέα Β2 της Β' δικαστικής περιφέρειας, ένας πρόεδρος εφετών για καθεμία από τις Ε', ΣΤ', Ζ' και Η' δικαστικές περιφέρειες και ένας εισαγγελέας εφετών για καθεμία από τις Γ' και Δ' δικαστικές περιφέρειες. Τα ειδικότερα καθήκοντα των επίκουρων επιθεωρητών καθορίζονται με κοινή απόφαση του προέδρου του Συμβουλίου Επιθεώρησης πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης και του οικείου επιθεωρητή. Η θητεία των επίκουρων επιθεωρητών συμπίπτει χρονικά με αυτήν των επιθεωρητών.

7. Τους επιθεωρητές στο έργο τους βοηθούν επίκουροι επιθεωρητές, οι οποίοι φέρουν το βαθμό του προέδρου εφετών και ορίζονται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, ένας για καθεμία από τις οριζόμενες στο άρθρο 83 του παρόντος περιφέρειες. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι αναπληρωτές τους. Τα ειδικότερα καθήκοντα των επίκουρων επιθεωρητών καθορίζονται με κοινή απόφαση του προέδρου του Συμβουλίου Επιθεώρησης και του οικείου επιθεωρητή. Η θητεία των επίκουρων επιθεωρητών συμπίπτει χρονικά με τη θητεία των επιθεωρητών. Σε περίπτωση θανάτου, κωλύματος ή αποχώρησης από την υπηρεσία του επίκουρου επιθεωρητή, τα καθήκοντά του αναλαμβάνει για το υπόλοιπο της θητείας του ο αντικαταστάτης του, που ορίζεται από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

35. Με την παρ. 3 του άρθρου 45 του σχεδίου καταργούνται το τρίτο και τέταρτο εδάφιο του άρθρου 51 του ν. 1756/1988, που ορίζουν τα εξής:

"Κατ' εξαίρεση η απόσπαση των ειρηνοδικών είναι δυνατόν να διαρκέσει μέχρι δύο έτη."

"Η απόσπαση αυτή των ειρηνοδικών μπορεί να παραταθεί μέχρι δύο ακόμη έτη, ύστερα από αίτηση των ιδίων."

36. Με το άρθρο 46 του σχεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 16 του ν. 2664/1998, που ορίζει τα εξής:

6. Με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται σε κάθε Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου λειτουργεί Κτηματολογικό Γραφείο, ένας Πρωτοδίκης ως Κτηματολογικός Δικαστής, κατά προτίμηση μεταξύ των αρχαιοτέρων, καθώς και ο αναπληρωτής του. Με την ίδια απόφαση ορίζεται η θητεία του τακτικού και του αναπληρωματικού Κτηματολογικού Δικαστή, η οποία μπορεί να παραταθεί, χωρίς να υπερβεί συνολικά τα πέντε (5) έτη. Αντικαταστάτη του Κτηματολογικού Δικαστή μπορεί να γίνει με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, αν το ζητήσει ο ίδιος ή συντρέχει σπουδαίος λόγος. Αν ο Κτηματολογικός Δικαστής ή ο αναπληρωτής του παύσει οποτεδήποτε να υπηρετεί στο οικείο Πρωτοδικείο, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο ορίζει άλλον.

37. Με την παρ. 1 του άρθρου 49 του σχεδίου, αντικαθίσταται η περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, που ορίζει τα εξής:

γ) την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξαρτήτως από τη φύση της σχέσης που το συνδέει,

38. Με την παρ. 2 του άρθρου 49 του σχεδίου, αντικαθίσταται η περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, που ορίζει τα εξής:

ε) το προσωπικό γενικά των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων,

39. Με την παρ. 3 του άρθρου 49 του σχεδίου, αντικαθίσταται η περ. η' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, που ορίζει τα εξής:

η) το χαρακτηρισμό κτισμάτων ή κατασκευών ως αυθαιρέτων και την εξοίρεσή τους από την κατεδάφιση,

40. Με την παρ. 5 του άρθρου 49 του σχεδίου, καταργείται η περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, που ορίζει τα εξής:

δ) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής."

41. Με την παρ. 6 του άρθρου 49 του σχεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο 5Α του ν. 702/1977, που ορίζει τα εξής:

Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν: α) το διορισμό ή την πρόσληψη ή τη μονιμοποίηση, τη μετάταξη, την επιλογή ή προαγωγή σε θέση Προϊσταμένου Τμήματος ή Διεύθυνσης και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, β) το διορισμό ή τη μονιμοποίηση των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας, την αποστράτευση τους και την προαγωγή τους στους βαθμούς του Συνταγματάρχη και του Ταξίαρχου ή αντίστοιχους, γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου και τις μεταβολές της κατάστασης των έφεδρων αξιωματικών, δ) την εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των λεκτόρων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων)."

42. Με την παρ. 1 του άρθρου 52 του σχεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 1 του Κεφαλαίου Α' του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

"1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 23 κάθε δικαστήριο ή εισαγγελία οφείλει να καταρτίζει κανονισμό εσωτερικής υπηρεσίας, ο οποίος συμπληρώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, όταν επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες."

43. Με την παρ. 2 του άρθρου 52 του σχεδίου, αντικαθίσταται η περίπτωση β' της παρ. 2 του Κεφαλαίου Α' του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

β. των λοιπών εισαγγελιών, από τους εισαγγελικούς λειτουργούς που

44. Με την παρ. 3 του άρθρου 52 του βπεδίου, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του κεφαλαίου Α' του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, που ορίζεται ως εξής:

5. Οι κανονισμοί των δικαστηρίων και των εισαγγελιών ορίζουν τα τμήματά τους και τον τρόπο συγκρότησής τους, τον αριθμό των δικασίμων και των υποθέσεων καθενός δικασίμου, την κατανομή των υποθέσεων στα τμήματα, το χρονικό διάστημα που θα υπηρετούν οι δικαστές στα τμήματα και επιπλέον ρυθμίζουν οποιοδήποτε ζήτημα ανάγεται στην εσωτερική οργάνωση των υπηρεσιών και την εύρυθμη διεξαγωγή των εργασιών τους.

45. Με το άρθρο 53 του βπεδίου, αντικαθίσταται η περ. γ' του άρθρου 29 του ν. 1756/1988, που ορίζεται ως εξής:

γ) Διενεργεί μετά από παραγγελία του Υπουργού Δικαιοσύνης διοικητική εξέταση όταν, σ' αυτόν ή τον Υπουργό, υποβληθούν επώνυμες αναφορές ή περιέλθουν συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία πιθανολογείται η διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από δικαστικό λειτουργό της Γενικής Επιτροπείας ή υπάλληλο της γραμματείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή της Γενικής Επιτροπείας.

46. Με την παρ. 2 του άρθρου 56 του βπεδίου, καταργούνται οι παρ. 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 70 του ν. 1756/1988. Επίσης καταργείται και η παρ. 1.

1. Οι δόκιμοι εισηγητές διανύουν δοκιμαστική υπηρεσία δύο ετών, στη διάρκεια της οποίας, αν και δεν έχουν αποκτήσει ακόμη την ιδιότητα του τακτικού δικαστικού λειτουργού, την οποία αποκτούν με το διορισμό και την ορκωμοσία τους ως εισηγητών, έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του δικαστικού λειτουργού. Οι δόκιμοι εισηγητές βοηθούν τους συμβούλους και παρέδρους στην εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με τα οριζόμενα με απόφαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί, με πράξη του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, να ανατεθεί και σε δόκιμους εισηγητές η προσωρινή αναπλήρωση παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου για χρονικό

"6. Ως πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου διορίζονται δικαστικοί λειτουργοί, που έχουν συμπληρώσει τα προσόντα προαγωγής τους σε πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφέτη και αντεισαγγελέα εφετών, εφέτη τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και πρωτοδικές και αντεισαγγελείς πρωτοδικών με βετη τουλάχιστον υπηρεσία."

***Η παρ. 6, όπως είχε τροποποιηθεί και συμπληρωθεί με το άρθρο 13 του Ν. 1877/1990, την παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 1968/1991, τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 12 του Ν. 1999/1991 και την παρ. 1 του άρθρου 19 του Ν. 2145/1993, αντικαταστάθηκε στην συνέχεια ως άνω με το άρθρο 10 του Ν. 2172/1993 (ΦΕΚ Α 207)

7. Ως σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορούν να διοριστούν δικαστικοί λειτουργοί που έχουν συμπληρώσει τα προσόντα προαγωγής τους σε σύμβουλο Επικρατείας, αρεοπαγίτη, πρόεδρο και εισαγγελέα εφετών και πρόεδρο εφετών διοικητικών δικαστηρίων.

8. Ο διορισμός των παρέδρων και συμβούλων γίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνωμοδότηση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθορίζονται η διαδικασία πλήρωσης των θέσεων με διορισμό, η σειρά αρχιότητας των διοριζομένων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

47. Με το άρθρο 57 του βκεδίου, αντικαθίσταται το όγδοο εδάφιο του άρθρου 2 του ν.3060/2002, που ορίζει τα εξής:

Τον
Πάρεδρο μπορεί να αναπληρώνει εισηγητής με τριετή τουλάχιστον υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται και η υπηρεσία του, ως δόκιμου εισηγητή. /

48. Με το άρθρο 66 του βκεδίου, αντικαθίσταται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 1017/1971 που ορίζουν τα εξής:

1. Το Ταμείον διοικείται υπό επταμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, αποτελούμενου εκ:

α) Του Γεν. Γραμματέως του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως Προέδρου,

β) εκ του Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών, ως Αντιπροέδρου,

γ) εξ ενός ανωτάτου ή ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης,

δ) και

ε) εξ ενός ανωτάτου ή ανωτέρου υπαλλήλου των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, υποδεικνυομένων υπό των οικείων Υπουργών μετά των αναπληρωτών των, και

στ) εκ δύο δικηγόρων παρ' Αρείω Πάγω.

2. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μετά των αντιστοιχών αναπληρωτών των διορίζονται επί τριετεί θητεία, δυναμένη να ανανεούται διά αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. "Όταν ο πρόεδρος δεν υπάρχει, είναι απών ή καλύπτεται αναπληρώνεται από τον αντιπρόεδρο, στον οποίο και περιέρχονται κατά το στάδιο αυτό οι αρμοδιότητες που αναφέρονται στο άρθρο 6 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή με την ίδια απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ορίζεται ως νέος του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου, για το χρονικό διάστημα της αναπλήρωσης, ένας από τους γενικούς διευθυντές του Υπουργείου Δικαιοσύνης".

49. Με την παρ. 1 του άρθρου 69 του βκεδίου, αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 42 του Κωδ. Ποιν. Δικ., που ορίζει τα εξής:

"4. Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ. Το ύψος του ποσού του παραβόλου αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης."

50. Με την παρ. 2 του άρθρου 69 του βκεδίου, αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 63 του Κωδ. Ποιν. Δικ., που ορίζει τα εξής:

"Ως τέλος πολιτικής αγωγής ορίζεται το ποσόν των δέκα (10) ευρώ, που καταβάλλεται εφάπαξ με παράβολο υπέρ του Δημοσίου είτε κατά την προδικασία είτε κατά την κύρια διαδικασία και καλύπτει την παράσταση του πολιτικώς ενάγοντος μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης. Το ύψος του παραπάνω τέλους αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης."

51. Με την παρ. 1 του άρθρου 70 του σχεδίου, αντικαθίστανται τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 2812/2000 που ορίζουν τα εξής:

3. Το πενταμελές υπηρεσιακό συμβούλιο του Συμβουλίου της Επικρατείας συγκροτείται από το νεότερο αντιπρόεδρο ως πρόεδρο, δύο συμβούλους Επικρατείας και δύο δικαστικούς υπαλλήλους ως μέλη. Αυτοί είναι υπάλληλοι του Συμβουλίου της Επικρατείας όταν η κρίση του συμβουλίου αφορά υπάλληλο του Συμβουλίου της Επικρατείας ή υπάλληλοι των διοικητικών δικαστηρίων όταν η κρίση του συμβουλίου αφορά υπάλληλο των διοικητικών δικαστηρίων.

52. Με την παρ. 2 του άρθρου 70 του σχεδίου, αντικαθίστανται το πέμπτο και έκτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 2812/2000, που ορίζουν τα εξής:

Το επταμελές υπηρεσιακό συμβούλιο του Συμβουλίου της Επικρατείας συγκροτείται από τον αρχαιότερο αντιπρόεδρο ως πρόεδρο, τέσσερις συμβούλους Επικρατείας και δύο δικαστικούς υπαλλήλους ως μέλη. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτήν.

Το επταμελές υπηρεσιακό συμβούλιο του Αρείου Πάγου συγκροτείται από τον αρχαιότερο αντιπρόεδρο ως πρόεδρο, δύο αρεοπαγίτες, δύο αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου και δύο δικαστικούς υπαλλήλους ως μέλη.

53. Με την παρ. 1 του άρθρου 76 του σχεδίου, αντικαθίστανται οι παρ. 4 και 5 του άρθρου 31 του ν. 2915/2001, που ορίζουν τα εξής:

4. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών συγκροτείται από τα εξής μέλη:

α) Τον Γενικό Διευθυντή Διοικητικής Υποστήριξης Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο.

"β) δύο ιατροδικαστές Α' τάξης των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, οι οποίοι υπηρετούν στην έδρα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου με τους αναπληρωτές τους και, εν ελλείψει, ιατροδικαστές Β' τάξης και γ) δύο σιρευτούς εκπροσώπους των ιατροδικαστών Α' ή Β' ή Γ' τάξης, με τους αναπληρωτές τους."

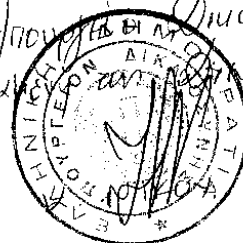
5. Τα μέλη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με την απόφαση αυτή ορίζεται ως αναπληρωτής του Προέδρου ένα από τα τακτικά μέλη του Συμβουλίου. Όταν προεδρεύει ο αναπληρωτής του Προέδρου, συμμετέχει ως μέλος του Συμβουλίου ο αναπληρωτής του προεδρεύοντος. Στο Συμβούλιο συμμετέχει ως εισηγητής ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διοίκησης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού, με αναπληρωτή του τον Προϊστάμενο του Τμήματος Διοίκησης Προσωπικού. Όταν το Υπηρεσιακό Συμβούλιο επιλέγει ιατροδικαστές, συμμετέχει ως εισηγητής ιατροδικαστής Α' τάξης.

ΣΑ. Με το άρθρο 77 του εφεδίου, αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 209 του ν.δ. 3026/1954, που ορίζεται ως εξής:

1. Λογίζεται εν απαρτία ο Δικηγορικός Σύλλογος προκειμένου μεν περί του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών εάν παρίστανται οκτακόσιοι τουλάχιστον εκ των εν τω μητρώω αυτού εγγεγραμμένων μελών, προκειμένου δε περί των λοιπών Δικηγορικών Συλλόγων του Κράτους εάν παρίσταται τουλάχιστον το 1/4 του αριθμού των εν τω μητρώω εκάστου Δικηγορικού Συλλόγου εγγεγραμμένων μελών.

Αθήνα 13/3/2008.

Από το Γραφείο του Προέδρου
Η Προϊσταμένη του Γραφείου

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και άλλες διατάξεις

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

Άρθρο 1

1. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«των χρηματικών διαφορών των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του αυτού άρθρου καταργείται.

3. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 2

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση γ΄ ως εξής:

«γ) αν πρόκειται για διαφορές που αφορούν στις αποδοχές του προσωπικού εν γένει του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., αρμόδιο είναι το δικαστήριο του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 3

Στο άρθρο 12 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Απόφαση δικαστηρίου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου με ελάσσονα σύνθεση».

Άρθρο 4

Η παράγραφος 3 του άρθρου 48 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι επιδόσεις από μέρους του δικαστηρίου γίνονται με δικαστικούς υπαλλήλους ή επιμελητές των δικαστηρίων ή με οποιοδήποτε από τα όργανα ή τους υπαλλήλους που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο ή με υπάλληλο Ν.Π.Δ.Δ.. Στις περιπτώσεις που προβλέπεται επίδοση από μέρους του ιδιώτη διαδίκου, η επίδοση μπορεί να γίνει και με φροντίδα της γραμματείας του δικαστηρίου, εκτός από τις επιδόσεις των δικογράφων των προσθέτων λόγων και της παρέμβασης.»

Άρθρο 5

Ο τίτλος του άρθρου 54 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε πρόσωπα γνωστής διεύθυνσης στην αλλοδαπή και

σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής».

Το κείμενο του άρθρου αυτού αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται παράγραφος 2, ως εξής:

«2. Αν εκείνος στον οποίο πρόκειται να γίνει η επίδοση είναι, κατά το χρόνο της επίδοσης, άγνωστης διαμονής, τότε αυτή γίνεται, όταν δεν υπάρχει αντίκλητος, στον δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας της τελευταίας γνωστής κατοικίας ή διαμονής του, ενώ, αν δεν υπάρχει γνωστή κατοικία ή διαμονή, στον δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας της έδρας της αρχής που εξέδωσε την πράξη.»

Άρθρο 6

Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«α) αν τα πρόσωπα προς τα οποία προβλέπεται ότι διενεργείται η παράδοση του εγγράφου, δεν βρίσκονται στην κατοικία ή στο χώρο της εργασίας τους ή αρνούνται την παραλαβή του ή την υπογραφή της έκθεσης ή δεν μπορούν να υπογράψουν την έκθεση, ή».

Άρθρο 7

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 71 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η ευθεία αγωγή είναι απαράδεκτη στην περίπτωση κατά την οποία, για την ικανοποίηση της σχετικής αξιώσεως υπάρχει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αρμόδιο να αποφανθεί όργανο της Διοίκησης με την έκδοση διοικητικής πράξης.»

Άρθρο 8

Στο άρθρο 76 παράγραφος 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης αγωγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδικώς για λόγους τυπικούς. Η αγωγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεστικής απόφασης.»

Άρθρο 9

Η παράγραφος 3 του άρθρου 80 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου που υποβάλλεται με το αρχικό δικόγραφο ή με δικόγραφο προσθέτων λόγων, να κηρύξει την απόφασή του εν όλω ή εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή, αν υπάρχει αδυναμία ή ιδιαίτερη δυσχέρεια του αιτούντος προς αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών διαβίωσης του ιδίου και της οικογένειάς του ή αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που συνηγορούν προς τούτο. Στις προσωρινώς εκτελεστές αποφάσεις, η προθεσμία, καθώς και η άσκηση της έφεσης δεν αναστέλλουν την εκτέλεση, εκτός αν αυτή πρόκειται να γίνει κατά τρίτου. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί να κηρύξει για πρώτη φορά την απόφαση, κατά της οποίας ασκήθηκε έφεση, προσωρινώς εκτελεστή εν όλω ή εν μέρει, ή να διατάξει την άρση της προσωρινής εκτέλεσης της απόφασης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 212 - 215.»

Άρθρο 10

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.»

2. Στην παράγραφο 4 του αυτού άρθρου προστίθεται περίπτωση ε', ως εξής:

«ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις».

Άρθρο 11

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 114 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα πρόσωπα που, κατά τα προηγούμενα άρθρα, νομιμοποιούνται να ασκήσουν παρέμβαση, ανακοινώνεται η δίκη, με κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου και γνωστοποίηση της δικασίμου είκοσι (20) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από αυτήν, από οποιονδήποτε διάδικο.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Η παρέμβαση ασκείται με ιδιαίτερο έγγραφο, το οποίο κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί το σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο και, με τη φροντίδα του παρεμβαίνοντος, επιδίδεται, με την ποινή του απαραδέκτου, σε κυρωμένο αντίγραφο στους διαδίκους τουλάχιστον έξι (6) πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

Άρθρο 12

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Η προσφυγή μπορεί να κατατίθεται και στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, η οποία τη διαβιβάζει στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, για να ενεργήσει όσα προβλέπονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129.»

Άρθρο 13

Στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 126Α, ως εξής:

«Άρθρο 126Α

1. Το δικαστήριο, με απόφασή του που λαμβάνεται σε

συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής με απόφασή του, μπορεί να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμψει, όταν συντρέχει περίπτωση κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

2. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διοίκησης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής, με πράξη του πάνω στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, ορίζει το τμήμα ή τον δικαστή που θα προβεί στην κατά την προηγούμενη παράγραφο εκδίκασή του. Για τις υποθέσεις για τις οποίες έχει προσδιορισθεί δικασίμος, η πιο πάνω αρμοδιότητα ανήκει στον πρόεδρο του οικείου τμήματος, ο οποίος με την ίδια πράξη διατάζει και τη διαγραφή τους από το πινάκιο.

3. Η απόφαση επιδίδεται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτησή του που κατατίθεται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την επίδοση και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας ως ειδικό επιπλέον παράβολο τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο και, επί φορολογικών εν γένει διαφορών, το τριπλάσιο του κατά το άρθρο 277 παράγραφος 3 παραβόλου. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση που λήφθηκε σε συμβούλιο παύει να ισχύει και η υπόθεση εισάγεται για συζήτηση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 127 και επομένων.

4. Για το καταβαλλόμενο κατά την προηγούμενη παράγραφο ειδικό παράβολο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 του άρθρου 277 του παρόντος. Επί απορρίψεως του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, το δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, απαγγέλλει ως ποινή τον πολλαπλασιασμό έως και του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου.»

Άρθρο 14

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια, ως εξής:

«Στις φορολογικές εν γένει διαφορές, ο προσφεύγων μπορεί να ζητήσει τον ορισμό δικασίμου και πριν από τη διαβίβαση στο δικαστήριο του ενδίκου βοηθήματος από τη φορολογική αρχή, στην οποία έχει κατατεθεί το δικόγραφο της προσφυγής, προσκομίζοντας στο δικαστήριο επικυρωμένα αντίγραφα της προσφυγής και της πράξεως καταθέσεως. Στην περίπτωση αυτή, ο προσφεύγων οφείλει να προσκομίσει άμεσα στη φορολογική αρχή αντίγραφο της πράξης κατάθεσης της προσφυγής του στο δικαστήριο.»

Άρθρο 15

Η παράγραφος 3 του άρθρου 135 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται και προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«3. Με αίτηση του διαδίκου μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά ανά βαθμό δικαιο-

δοσίας, κατά την κρίση του δικαστηρίου, εφόσον συντρέχει σπουδαίος λόγος. Το δικαστήριο μπορεί πάντοτε να αναβάλλει τη συζήτηση της υπόθεσης αυτεπαγγέλτως, όταν συντρέχει σπουδαίος λόγος.»

«5. Το δικαστήριο, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, μπορεί να επιδικάσει δικαστικά έξοδα ύψους εκατό (100) έως πεντακοσίων (500) ευρώ εις βάρος εκείνου, που ζήτησε την αναβολή, μετά από αίτημα του αντιδίκου του.»

Άρθρο 16

Στο άρθρο 155 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται νέα παράγραφος 3 και οι παράγραφοι 3 και 4 αναριθμούνται ως 4 και 5:

«3. Επίσης, το δικαστήριο με απόφασή του, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να ζητεί από τη Διοίκηση τη διενέργεια πολύπλοκων αριθμητικών υπολογισμών, σύμφωνα με τα κριθέντα με την απόφαση αυτή, ορίζοντας συγχρόνως ρητή δικάσιμο για την περαιτέρω εκδίκαση της υπόθεσης. Η σχετική έκθεση της Διοίκησης υποβάλλεται υποχρεωτικώς στο δικαστήριο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη νέα δικάσιμο.»

Άρθρο 17

1. Το άρθρο 200 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση της προσφυγής δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης και εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει χορηγηθεί αναστολή από την αρμόδια διοικητική αρχή, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε την προσφυγή, να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της πράξης αυτής.»

Άρθρο 18

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 201 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση αναστολής παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 202

Λόγοι αναστολής - Περιπτώσεις απόρριψης

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης της προσφυγής. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί, αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

2. Αν το δικαστήριο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι προδήλως βάσιμη, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Αντίθετα, η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί, ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν το δικαστήριο εκτιμά ότι η προσφυγή είναι προδήλως απaráδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί.»

Άρθρο 20

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 203 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Στις φορολογικές εν γένει διαφορές, μαζί με την αίτηση αναστολής συνυποβάλλεται και επικυρωμένο αντίγραφο της προσφυγής.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 203 του αυτού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την ίδια πράξη διατάζει τον αιτούντα να επιδώσει προς τη Διοίκηση και τον τρίτο, ο οποίος έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης προσφυγής, αντίγραφα της αίτησης αναστολής και της προσφυγής με την πράξη ορισμού δικασίμου.»

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 203 του αυτού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Ο αιτών οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά του στοιχεία έως τη λήξη της κατά την παράγραφο 3 προθεσμίας.»

Άρθρο 21

Το άρθρο 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εκδίκαση της αίτησης αναστολής γίνεται σε συμβούλιο, δεν καλούνται δε σε αυτήν οι διάδικοι. Το Δικαστήριο πάντως μπορεί να τους καλέσει και να τους ακούσει.

2. Αν η πράξη αφορά σε τρίτο που έχει δικαίωμα να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση κατά τη δίκη της αντίστοιχης προσφυγής, αυτός μπορεί με υπόμνημα που κατατίθεται το αργότερο εντός της προθεσμίας της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου, να εκθέσει τις απόψεις του, έστω και αν δεν έχει ασκήσει παρέμβαση.

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής μπορεί, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αίτηση αναστολής ή αυτοτελώς μετά την κατάθεσή της, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, η οποία καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Αποφαίνεται δε το ταχύτερο δυνατόν μετά την αποστολή του αποδεικτικού επίδοσης, με τη φροντίδα του αιτούντος, της αίτησης αναστολής που περιέχει το σχετικό αίτημα ή της αίτησης αναστολής και της αυτοτελούς αίτησης, καθώς και της προσφυγής με την πράξη ορισμού δικασίμου που τυχόν ορίστηκε, στη Διοίκηση, η οποία μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις της μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοσή. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αποφαιίνεται χωρίς τις πιο πάνω επιδόσεις, οι οποίες, σε περίπτωση εκδόσεως προσωρινής διαταγής, γίνονται από τον αιτούντα αμέσως. Σε διαφορετική περίπτωση η προσωρινή διαταγή ανακαλείται κατά τη διάταξη του επόμενου εδαφίου.

Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής, μπορεί δε να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, από τον πρόεδρο ή τον δικαστή που ορίσθηκε, καθώς και από το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο. Η αίτηση ανακλήσεως προσωρινής διαταγής επιδίδεται στον αιτούντα, ο οποίος μπορεί να διατυπώσει τις απόψεις του μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την επίδοση. Η επίδοση στον αιτούντα παραλείπεται σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις.»

Άρθρο 22

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 205 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Εκτός από την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης, μπορεί να διαταχθεί και κάθε άλλο, κατά περίπτωση, κατάλληλο μέτρο, χωρίς δέσμευση από τις προτάσεις των διαδίκων.»

2. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με τη ίδια απόφαση, με την οποία διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης ή άλλο κατάλληλο μέτρο, είναι δυνατόν, ακόμη και χωρίς σχετικό αίτημα:».

3. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου καταργείται και οι παράγραφοι 5 και 6 αναριθμούνται σε 4 και 5 και προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Αν υποβληθεί παραίτηση από την αίτηση αναστολής συντάσσεται σχετικό πρακτικό και αποδίδεται το παρόλο στον αιτούντα.»

Άρθρο 23

Το άρθρο 206 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση που η προθεσμία ή η άσκηση του ενδίκου μέσου δεν συνεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί, ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο, να ανασταλεί, με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της απόφασης αυτής.»

Άρθρο 24

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 207 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση αναστολής παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.»

Άρθρο 25

Το άρθρο 208 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 208

Λόγοι αναστολής - Περιπτώσεις απόρριψης

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή, όταν κρίνεται ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης θα προκαλέσει στον αιτούντα βλάβη ανεπανόρθωτη ή

δυσχερώς επανορθώσιμη σε περίπτωση ευδοκίμησης του ενδίκου μέσου. Η αίτηση όμως μπορεί να απορριφθεί αν, κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

2. Αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο μέσο είναι προδήλως βάσιμο, μπορεί να δεχθεί την αίτηση αναστολής, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν κρίνεται ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη. Η αίτηση αναστολής μπορεί να απορριφθεί ακόμη και σε περίπτωση ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμης βλάβης, αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ήδη εκτελεσθεί.»

Άρθρο 26

Στο τέλος του άρθρου 209 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν ο φάκελος δεν έχει ακόμη διαβιβασθεί στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, κατά το άρθρο 126 παράγραφος 4, η απόφαση για την αναστολή και την προσωρινή διαταγή εκδίδεται με βάση τα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους στοιχεία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται απαραίτητως επικυρωμένα αντίγραφα της έφεσης, της προσβαλλόμενης απόφασης και των δικογράφων και υπομνημάτων της πρωτόδικης δίκης.»

Άρθρο 27

Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 210 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Αν ασκηθεί προσφυγή ή αγωγή, εκείνος που την άσκησε μπορεί, με αίτησή του, να ζητήσει από το δικαστήριο τη λήψη μέτρων για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Το δικαστήριο, αν γίνει δεκτή εν όλω ή εν μέρει η αίτηση, μπορεί να διατάξει προς τούτο κάθε πρόσφορο κατά την κρίση του μέτρο.

2. Αρμόδιο για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης είναι το τριμελές ή το μονομελές δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η προσφυγή ή αγωγή, εφόσον αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της κύριας υπόθεσης. Σε περίπτωση αναρμοδιότητας η αίτηση παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, υποχρεωτικά μαζί με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.

3. Λόγο προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης μπορεί να θεμελιώσει το κατεπείγον της συγκεκριμένης ρύθμισης, καθώς και ο κίνδυνος να καταστεί, με την πάροδο του χρόνου, αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής η ρύθμιση της κατάστασης, ακόμη και αν εκδοθεί ευνοϊκή οριστική απόφαση για την αντίστοιχη προσφυγή ή αγωγή.

4. Η αίτηση για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης μπορεί να απορριφθεί:

α) αν, κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμφερόντων τρίτων και του δημοσίου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή της αίτησης θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος,

β) αν η αντίστοιχη προσφυγή ή αγωγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.»

Άρθρο 28

Η παράγραφος 2 του άρθρου 215 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 6 του άρθρου 205 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδικασίας απαίτησης.»

Άρθρο 29

Η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο.»

Άρθρο 30

Η παράγραφος 1 του άρθρου 219 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προς άσκηση ανακοπής νομιμοποιείται εκείνος που έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώως έννομο συμφέρον ή στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου.»

Άρθρο 31

Στο άρθρο 227 του αυτού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η ανακοπή κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης μπορεί να σωρευθεί, κυρίως ή επικουρικώς, στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο με την κατά το άρθρο 63 παράγραφος 1 προσφυγή κατά της πράξης που συνιστά τίτλο με βάση τον οποίο έγινε η βεβαίωση. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον η προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως, λογίζεται πάντοτε εμπρόθεσμη και η ανακοπή. Η καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα προσδιορίζεται κατά τις διατάξεις που διέπουν την προσφυγή.»

Άρθρο 32

1. Το άρθρο 268 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 268

1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το προηγούμενο άρθρο διαφορών είναι, σε πρώτο και σε τελευταίο βαθμό, το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο.

2. Κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο είναι εκείνο στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του το οικείο νομικό πρόσωπο.»

Άρθρο 33

Η παράγραφος 1 του άρθρου 269 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την επίλυση των διαφορών του άρθρου 267 ασκείται ένσταση.»

Άρθρο 34

Η παράγραφος 2 του άρθρου 274 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίες ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου για το αίτημα της αγωγής ή της κύριας παρέμβασης μέχρι του ποσού των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ.»

Άρθρο 35

Το εδάφιο γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 275 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) η αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου, για τη σύνταξη του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης ή του δικογράφου της παρέμβασης, καθώς και για την παράσταση σε κάθε συζήτηση, όπως η αμοιβή αυτή ορίζεται για κάθε περίπτωση από την εκάστοτε ισχύουσα διατίμηση για την προείσπραξη των δικηγορικών αμοιβών».

Άρθρο 36

1. Τα ποσά του παραβόλου, που ορίζονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας σε 1.500 και 3.000 δραχμές, αναπροσαρμόζονται σε είκοσι πέντε (25) και πενήντα (50) ευρώ αντιστοίχως.

2. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του αυτού άρθρου προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό και το επιπλέον τυχόν οφειλόμενο παράβολο καταλογίζεται με την απόφαση, σε περίπτωση απόρριψης ή εν μέρει αποδοχής της έφεσης ή της αντέφεσης.»

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του αυτού άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η φορολογική αρχή δεν αποστείλει, εντός της ως άνω προθεσμίας, σημείωμα, ο υπόχρεος καταβάλει παράβολο ανερχόμενο σε ένα τοις εκατό (1%) του ποσού της διαφοράς φόρου, που καθορίσθηκε στην πρωτόδικη απόφαση, οπότε το δικαστήριο χωρεί στη συζήτηση της υποθέσεως καταλογίζοντας με την απόφασή του το επιπλέον τυχόν οφειλόμενο παράβολο ή διατάσσοντας την επιστροφή του επιπλέον καταβληθέντος, ανάλογα με την έκβαση της δίκης.»

4. Τα ποσά του παραβόλου, που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α') σε εννέα (9), δεκαπέντε (15) και τριάντα (30) ευρώ, αναπροσαρμόζονται σε πενήντα (50), εκατό (100) και διακόσια (200) ευρώ αντιστοίχως.

Άρθρο 37

Στο τέλος του άρθρου 285 του ιδίου Κώδικα προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Οι διατάξεις που προβλέπουν υπέρ του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου την αναστολή εκτέλεσης τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, μέχρις ότου αυτές καταστούν αμετάκλητες, παύουν να ισχύουν όσον αφορά στη διοικητική δίκη.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄**Λοιπές διατάξεις για τη θελτίωση και επιτάχυνση της δίκης****Άρθρο 38**

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α΄), όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως και για την εκδίκαση των προσφυγών των περιπτώσεων γ΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, η οποία προστίθεται με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του παρόντος.

2. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Για την εκδίκαση της προσφυγής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 9 του προηγούμενου άρθρου, όπως ισχύουν.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 153 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001, ΦΕΚ 265 Α΄) προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Για την εκδίκαση της προσφυγής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν. Η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής και η άσκηση της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης.»

Άρθρο 39

1. Το εδάφιο η΄ του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α΄), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ασκει αίτηση αναιρέσεως ή έφεση υπέρ του νόμου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά το άρθρο 53 παρ. 5 και το άρθρο 58 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύουν. Για το σκοπό αυτόν δικαιούται να ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από κάθε αρχή και δικαστήριο. Τα έγγραφα και η όλη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως ή εφέσεως υπέρ του νόμου δεν υπόκεινται σε κανένα τέλος, εισφορά ή παράβολο.»

2. Στο άρθρο 29 του αυτού νόμου προστίθεται εδάφιο θ΄ και τα εδάφια θ΄ και ι΄ αναριθμούνται ως ι΄ και ια΄.

«θ) Ζητεί κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μειζονα σπουδαιότητα ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια. Στην περίπτωση αυτή, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο των δύο (2) μηνών από την περιέλευση του σχετικού εγγράφου στο δικαστήριο και η απόφαση εκδίδεται μέσα σε δύο (2) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης.»

Άρθρο 40

1. Σε δίκες ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στις οποίες τίθενται ζητήματα αφορώντα σε ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α΄), κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, με αίτησή του στον Πρόεδρο του αρμόδιου Δικαστηρίου ή σχηματισμού, να ζητήσει να μην αναφέρονται αμέσως ή εμμέσως τα στοιχεία της ταυτότητας του τόσο κατά την ακροαματική διαδικασία όσο και στη δημοσιευόμενη δικαστική απόφαση.

2. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται είτε με το εισαγωγικό δικόγραφο είτε αυτοτελώς, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο μέχρι και την ημέρα δημοσίευσής της δικαστικής αποφάσεως.

3. Αν με διάταξη το αίτημα γίνει δεκτό, τότε τα στοιχεία αυτά μνημονεύονται εφεξής με κωδικά ψηφία ή αριθμούς που ορίζονται με τη διάταξη αυτή.

4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.

Άρθρο 41

Αν ένδικο βοήθημα απορριφθεί τελεσίδικως για έλλειψη δικαιοδοσίας του δικαστηρίου, το αντίστοιχο ένδικο βοήθημα που προβλέπει ο νόμος, εφόσον ασκηθεί ενώπιον του κατά δικαιοδοσία αρμόδιου δικαστηρίου εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την επιδοση της τελεσίδικης απορριπτικής απόφασης στον ενδιαφερόμενο ή αφότου καταστεί τελεσίδικη η επιδοθείσα πρωτόδικη απόφαση, λογίζεται, ως προς όλες τις έννομες συνέπειες, ότι ασκήθηκε κατά το χρόνο της άσκησης εκείνου που απορρίφθηκε. Αν η απορριπτική απόφαση είχε επιδοθεί ή είχε καταστεί τελεσίδικη πριν από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, η παραπάνω προθεσμία αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου.

Το δικαστικό ένσημο, που τυχόν έχει καταβληθεί για το ένδικο βοήθημα που απορρίφθηκε, συνυπολογίζεται και για το ένδικο βοήθημα που ασκείται ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

Άρθρο 42

1. Οι δικαστικές αποφάσεις και πράξεις, οι εκθέσεις, τα δικόγραφα και κάθε άλλο έγγραφο που απευθύνεται στα δικαστήρια ή εκδίδεται από αυτά επιτρέπεται να κατατίθενται, να επιδίδονται και να διακινούνται με ηλεκτρονικά μέσα. Με όμοιο τρόπο είναι δυνατόν να καταβάλλονται παράβολα, δικαστικά ένσημα και οποιαδήποτε τέλη υπέρ του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Το δικαστήριο, κατ' αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, επιτρέπεται να εξετάζει μάρτυρες, πραγματογνώμονες και διαδίκους χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδριάσεώς του. Η εξέταση διεξάγεται με ταυτόχρονη μετάδοση εικόνας και ήχου στην αίθουσα συνεδριάσεως του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η ανωτέρω εξέταση γίνεται με παρουσία δικαστή και επέχει θέση εξέτασης στο ακροατήριο. Η απόφαση του δικα-

στηρίου, που λαμβάνεται κατά την παρούσα παράγραφο, δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο.

3. Με διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζονται τα δικαστήρια, το είδος των υποθέσεων, η διαδικασία εισπράξεως των παραβόλων, δικαστικών ενσήμων και τελών, οι ειδικότερες προϋποθέσεις και κάθε άλλο ζήτημα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων.

4. Η τήρηση των βιβλίων, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις για τη διεκπεραίωση των εργασιών των δικαστηρίων και εισαγγελιών, μπορεί να γίνεται ηλεκτρονικά με τη χρήση μηχανογραφικού συστήματος. Με απόφαση του αρμόδιου για την κατάρτιση του κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας οργάνου, η οποία αναρτάται στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, διαπιστώνεται η ύπαρξη της κατάλληλης τεχνικής υποδομής και καθορίζεται η ημερομηνία εφαρμογής του προηγούμενου εδαφίου. Από την ημερομηνία αυτή μπορεί να ορίζεται ότι καταργούνται όλα ή ορισμένα από τα τηρούμενα βιβλία.

Άρθρο 43

Αύξηση οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργιών

Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργιών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των Πολιτικών και Ποινικών Δικαστηρίων, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων αυξάνεται ως εξής:

Α. Των Παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά δύο (2) και ορίζονται συνολικά σε πενήντα έξι (56).

Β. α) Των Αρεοπαγιτών κατά τέσσερις (4) και ορίζονται συνολικά σε εξήντα ένας (61),

β) των Εισαγγελέων Εφετών κατά μία (1) και ορίζονται συνολικά σε σαράντα δύο (42),

γ) των Εφετών κατά δέκα (10) και ορίζονται συνολικά σε τετρακόσιες τέσσερις (404),

δ) των Πρωτοδικών και Παρέδρων Πρωτοδικείου κατά είκοσι (20) και ορίζονται συνολικά σε οκτακόσιες πενήντα επτά (857),

ε) των Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών και Παρέδρων Εισαγγελίας κατά επτά (7) και ορίζονται συνολικά σε διακόσιες πενήντα οκτώ (258).

Γ. Των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά δύο (2) και ορίζονται συνολικά σε τριάντα (30).

Δ. α) Των Εφετών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά επτά (7) και ορίζονται συνολικά σε διακόσιες πέντε (205),

β) των Προέδρων Πρωτοδικών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά δύο (2) και ορίζονται συνολικά σε ενενήντα οκτώ (98),

γ) των Πρωτοδικών και Παρέδρων τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά δεκαπέντε (15) και ορίζονται συνολικά σε τετρακόσιες είκοσι επτά (427).

Άρθρο 44

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 23 του ν. 1756/1988 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η απόφαση της Ολομέλειας λαμβάνεται μετά από διάσκεψη στην οποία αρκεί να παρίστανται τουλάχιστον δεκαπέντε (15) μέλη (τακτική Ολομέλεια) ή είκοσι εννέα

(29) μέλη (πλήρης Ολομέλεια) εκ των συμμετασχόντων στη συζήτηση της υπόθεσης μελών αυτής, εφόσον τα ελλείποντα μέλη έχουν αποβιώσει ή αποχωρήσει από την υπηρεσία ή συντρέχει στο πρόσωπό τους σοβαρό κώλυμα, που αναφέρεται στο πρακτικό της διάσκεψης.»

Άρθρο 45

1. Η παράγραφος 7 του άρθρου 80 και η παράγραφος 7 του Κεφ. Γ' του άρθρου 82 του ν. 1756/1988, όπως τα άρθρα αυτά έχουν αντικατασταθεί από τα άρθρα 1 και 3 του ν. 3514/2006 (ΦΕΚ 266 Α'), καταργούνται. Όπου στο νόμο 3514/2006 αναφέρονται οι λέξεις «επίκουρος επιθεωρητής», οι λέξεις αυτές απαλείφονται.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 16 Σεπτεμβρίου 2008.

3. Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο του άρθρου 51 του ν. 1756/1988, που προστέθηκαν με την παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α') και την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 3206/2003 (ΦΕΚ 298 Α'), καταργούνται.

Άρθρο 46

Η παράγραφος 6 του άρθρου 16 του ν. 2664/1998 «Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 275 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Με απόφαση του δικαστή ή του τριμελούς συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο ορίζεται σε κάθε Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου λειτουργεί Κτηματολογικό Γραφείο, ένας πρωτοδίκης ως κτηματολογικός δικαστής, κατά προτίμηση μεταξύ των αρχαιοτέρων, καθώς και ο αναπληρωτής του. Με την ίδια απόφαση ορίζεται η θητεία του τακτικού και του αναπληρωματικού κτηματολογικού δικαστή, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά τα πέντε (5) έτη. Αντικατάσταση αυτού γίνεται με όμοια απόφαση, εάν συντρέχει σπουδαίος λόγος. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορεί να αυξάνεται ο αριθμός των κτηματολογικών δικαστών με τους αναπληρωτές τους, που ορίζονται σε κάθε Πρωτοδικείο.»

Άρθρο 47

1. Οι κενές θέσεις ειρηνοδικών καλύπτονται από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού της 22ας Σεπτεμβρίου 1997/25ης Οκτωβρίου 1997 (ΦΕΚ τ. Παράρτημα 33/9.7.1998). Η ισχύς του πίνακα παρατείνεται μέχρις εξαντλήσεώς του.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης μπορεί οι ανωτέρω, πριν από το διορισμό τους, να εκπαιδευτούν μέχρι ένα τρίμηνο στην Εθνική Σχολή Δικαστών, σύμφωνα με το πρόγραμμα που καταρτίζεται από το Συμβούλιο Σπουδών της Σχολής.

3. Κατά το χρονικό διάστημα της εκπαίδευσής τους, έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των σπουδαστών της Σχολής και λαμβάνουν τις αποδοχές που προβλέπονται στο άρθρο 3 παρ. 4 του ν. 2236/1994 (ΦΕΚ 146 Α'), όπως ισχύει. Η επίδοσή τους στη Σχολή αξιολογείται από τον υπεύθυνο για την εκπαίδευσή τους δικαστικό λειτουργό, η σχετική δε έκθεση καταχωρίζεται στον ατομικό φάκελο κάθε ειρηνοδίκη.

4. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο χρόνος ενάρξεως

της εκπαιδεύσεώς τους και κάθε άλλη λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 48

Για τη συμμετοχή του Αρείου Πάγου στην Ένωση «Δίκτυο των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (Association «Network of the Presidents of the Supreme Judicial Courts of the European Union»), που εδρεύει στο Παρίσι, καταβάλλεται ετήσια εισφορά. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται το ύψος της εισφοράς που καταβάλλεται από 1.1.2007 για τη συμμετοχή του Αρείου Πάγου στην ανωτέρω Ένωση.

Άρθρο 49

1. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (ΦΕΚ 268 Α'), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης που το συνδέει, καθώς και την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου».

2. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων, το προσωπικό γενικά των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων και την επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας».

3. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«η) το χαρακτηρισμό κτισμάτων ή κατασκευών ως αυθαιρέτων, ανεξαρτήτως της νομοθεσίας κατ' εφαρμογή της οποίας έγινε ο χαρακτηρισμός, και την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση. Επίσης, την αυθαίρετη μεταβολή χρήσης και την επιβολή προστίμων αυθαιρέτων».

4. Στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του ν. 702/1977, όπως ισχύει, προστίθεται περίπτωση ι', ως εξής:

«ι) την έκδοση αδειών υπαίθριων διαφημίσεων και επιγραφών, καθώς και την αφαίρεση παράνομων υπαίθριων διαφημίσεων και επιγραφών και την επιβολή σχετικών προστίμων».

5. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως ισχύει, καταργείται.

6. Το άρθρο 5Α του ν. 702/1977, που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2944/2001 (ΦΕΚ 222 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν: α) στο διορισμό, στην πρόσληψη, στη μονιμοποίηση, στη μετάταξη, στην επιλογή ή προαγωγή σε θέση Προϊσταμένου Διεύθυνσης ή Τμήματος, εφόσον αυτή δεν γίνεται για ορισμένο χρόνο, και στη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών ή δικαστικών) του Δημοσίου, των

οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και στην πρόσληψη, μετάταξη και λύση της υπαλληλικής σχέσης του προσωπικού των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, β) στο διορισμό ή τη μονιμοποίηση των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας και στην αποστράτευση τους, γ) στην εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, δ) στην εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των λεκτόρων των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων), ε) στην αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής, στ) στην ίδρυση και λειτουργία φροντιστηρίων και ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.»

7. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν καταλαμβάνουν τις εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 50

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 702/1977 προστίθεται περίπτωση στ', ως εξής:

«στ) Για τη δικαστική δαπάνη εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 275 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

Άρθρο 51

1. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182 Α'), όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που προκύπτουν:

α) από την επιβολή διοικητικών κυρώσεων: αα) για παράβαση των διατάξεων και ρυθμίσεων της εργατικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας για την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας, ββ) για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας περί τουριστικών επιχειρήσεων οποιασδήποτε μορφής και κατηγορίας και ασκήσεως τουριστικών επαγγελματιών, ιδίως της νομοθεσίας περί ξενοδοχείων, τουριστικών γραφείων και λεωφορείων, γγ) για παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου (ν.δ. 187/1973 - ΦΕΚ 261 Α') και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων, δδ) για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας περί προστασίας των καταναλωτών,

β) από πράξεις που εκδίδονται βάσει της νομοθεσίας περί διαχείρισης των υδάτινων πόρων,

γ) από την άρνηση χορήγησης αποδεικτικού ή βεβαίωσης ενημερότητας για χρέη προς το Δημόσιο ή τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από οποιαδήποτε αιτία, κατά τις οικείες διατάξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν,

δ) από την έκδοση πράξεων, με τις οποίες διατάσσεται η προσωρινή παύση λειτουργίας καταστήματος, γραφείου, εργοστασίου, εργαστηρίου και γενικά επαγγελματικής εγκατάστασης επιτηδεύματι, λόγω φορολογικών παραβάσεων ή λόγω οφειλής προς το Δημόσιο από οποιαδήποτε αιτία,

ε) από την άρνηση θεώρησης φορολογικών βιβλίων και στοιχείων, λόγω μη εκπληρώσεως ληξιπρόθεσμων και απαιτητών οφειλών,

στ) από πράξεις, οι οποίες εκδίδονται με βάση τις κοινο-

τικές και εθνικές διατάξεις, οι οποίες διέπουν την κοινή οργάνωση αγορών και αφορούν στην καταβολή των προβλεπόμενων από τις ανωτέρω διατάξεις κοινοτικών ενισχύσεων, επιδοτήσεων και λοιπών χρηματικών παροχών ή στην επιβολή κάθε σχετικού μέτρου ή κυρώσεως,

ζ) από τις πράξεις παραχωρήσεως κοινοχρήστων χώρων, σε εκμεταλλευόμενους καταστήματα κάθε είδους προς εξυπηρέτηση της λειτουργίας τους,

η) από τη χορήγηση αδειών ασκήσεως υπαιθρίου εμπορίου και λαϊκών αγορών,

θ) από τη χορήγηση αδειών εγκαταστάσεως και λειτουργίας πρατηρίων καυσίμων, σταθμών αυτοκινήτων και πλυντηρίων – λιπαντηρίων αυτοκινήτων και την επιβολή διοικητικών κυρώσεων για παράβαση της οικείας νομοθεσίας.»

2. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ε', η', και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν στην επιβολή αποκλειστικά και μόνο προστίμου, εκδικάζονται, ως διαφορές ουσίας, από τα κατά τόπον αρμόδια Διοικητικά Πρωτοδικεία.

Εξακολουθούν να υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας οι διαφορές που προκύπτουν από πράξεις επιβολής προστίμου, τις οποίες εκδίδουν η Τράπεζα της Ελλάδος και οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, εφόσον δεν προβλέπει άλλως η νομοθεσία τους.»

3. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983, όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, όλες οι διαφορές που αναφύονται στις περιπτώσεις των παραγράφων 2, 3 και 4, ανεξάρτητα από την ιδιότητα εκείνου που ασκεί το οικείο ένδικο βοήθημα.»

4. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν καταλαμβάνουν τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΘΕΜΑΤΑ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 52

1. Η παράγραφος 1 του Κεφαλαίου Α' του άρθρου 17 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 23, κάθε δικαστήριο ή εισαγγελία καθώς και οι Γενικές Επιτροπείες του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων καταρτίζουν κανονισμό εσωτερικής υπηρεσίας, ο οποίος συμπληρώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, όταν επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες.»

2. Η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του Κεφαλαίου Α' του άρθρου 17 του ίδιου νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

«β) των λοιπών εισαγγελιών από τους εισαγγελικούς λειτουργούς που υπηρετούν σε αυτές και της Γενικής Επιτροπείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων από τα μέλη αυτών».

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του Κεφαλαίου Α' του άρθρου 17 του ίδιου νόμου αντικαθίσταται ως

εξής:

«5. Οι ανωτέρω κανονισμοί ορίζουν τα τμήματα των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, τον τρόπο συγκρότησής τους, τον αριθμό των δικασίμων και των υποθέσεων καθεμιάς δικασίμου, την κατανομή των υποθέσεων στα τμήματα, το χρονικό διάστημα που θα υπηρετούν οι δικαστές στα τμήματα καθώς και οποιοδήποτε ζήτημα ανάγεται στην εσωτερική οργάνωση των υπηρεσιών και στην εύρυθμη διεξαγωγή των εργασιών τους.»

Άρθρο 53

Η περίπτωση ζ' του άρθρου 29 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Διενεργεί μετά από παραγγελία του Υπουργού Δικαιοσύνης ή αυτεπαγγέλτως διοικητική εξέταση όταν, σε αυτόν ή στον Υπουργό, υποβληθούν επώνυμες αναφορές ή περιέλθουν συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία πιθανολογείται η διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από δικαστικό λειτουργό της Γενικής Επιτροπείας ή υπάλληλο της γραμματείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή της Γενικής Επιτροπείας».

Άρθρο 54

Στο άρθρο 50 του ν. 1756/1988 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Μετάθεση διοικητικού δικαστή δεν επιτρέπεται πριν από τη συμπλήρωση δύο (2) ετών στον τόπο όπου τοποθετήθηκε, λόγω διορισμού, προαγωγής ή μεταθέσεως. Η διετία υπολογίζεται από την ημερομηνία που εκδόθηκε η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η μετάθεση και πριν από την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, για σοβαρούς υπηρεσιακούς ή προσωπικούς λόγους.»

Άρθρο 55

1. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α'), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο Γενικός Συντονιστής Επιτρόπων, σε περίπτωση έλλειψης, κωλύματος ή απουσίας του, αναπληρώνεται από άλλον Γενικό Συντονιστή Επιτρόπων και, εάν αυτός δεν υπάρχει, από Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο αναπληρωτής ορίζεται με απόφαση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.»

2. Στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 2721/1999, όπως ισχύει, προστίθενται εδάφια δεύτερο και τρίτο και προστίθεται περίπτωση γ' ως εξής:

«Οι επιλεγόμενοι, κατά την ανωτέρω διαδικασία, Επιτροποι τοποθετούνται, εκ περιτροπής, σε κενές θέσεις υπηρεσιών Επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκτός των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, όπου υπηρετούν επί ένα έτος, μη συνυπολογιζομένου του χρόνου της αναρρωτικής αδείας. Σε περίπτωση υποβολής αιτήσεως για μετάθεση σε θέσεις υπηρεσιών Επιτρόπων των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, συνεκτιμάται ο χρόνος υπηρεσίας τους σε παραμεθόριες και νησιωτικές περιοχές της χώρας.»

«γ. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που λαμβάνεται μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, το οποίο αποφαινεται ύστερα από

αίτηση σε αυτό του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να απαλλαγεί από την άσκηση των καθηκόντων του για σοβαρό λόγο αναγόμενο σε πλημμελή άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, που διαπιστώνεται με έκθεση του αρμόδιου για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης οργάνου, ή σε αδυναμία ασκήσεως των καθηκόντων του για λόγους υγείας. Στην περίπτωση αυτή, ο Επίτροπος μετατάσσεται σε θέση προϊσταμένου Τμήματος ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας, εκτός εάν το υπηρεσιακό συμβούλιο με αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει διαφορετικά.»

Άρθρο 56

1. Στο ν. 1756/1988 προστίθεται άρθρο 71Α ως εξής:

«Άρθρο 71Α

1. Οι κενές θέσεις του βαθμού του Αντεπιτρόπου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου πληρούνται με διορισμό από τους υπηρετούντες στο Ελεγκτικό Συνέδριο Συμβούλους, καθώς και τους Παρέδρους, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει πενταετή υπηρεσία στο βαθμό αυτόν, ύστερα από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Κατά της ανωτέρω απόφασης του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου έχει δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή αυτός τον οποίο αφορά η κρίση, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 73 του παρόντος.

2. Η διαδικασία πλήρωσης των ανωτέρω θέσεων κινείται με ανακοίνωση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία αποστέλλεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο εντός μηνός από την κένωση της θέσεως και αναρτάται στο κατάστημα αυτού. Για την ανάρτηση συντάσσεται έκθεση που υποβάλλεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Με την ανακοίνωση καλούνται οι ενδιαφερόμενοι, που έχουν τα νόμιμα προσόντα, να υποβάλουν αίτηση στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την επομένη της αναρτήσεως της ανακοινώσεως.

3. Μετά τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο αποστέλλει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τις υποβληθείσες αιτήσεις. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης υποβάλλει προς τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικό ερώτημα διαβιβάζοντας και τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν.

4. Το ερώτημα προκαλείται εντός δύο (2) μηνών από την κένωση της θέσεως του Αντεπιτρόπου. Για την πλήρωση των κενών θέσεων που προβλέπεται ότι θα προκύψουν την 30ή Ιουνίου κάθε έτους, το ερώτημα υποβάλλεται το αργότερο εντός του μηνός Μαΐου.

5. Σε περίπτωση που δεν πληρωθεί το σύνολο των κενών θέσεων των Αντεπιτρόπων, εφαρμόζεται, για τις υπολειπόμενες θέσεις, η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 58 του ν. 3160/2003 (ΦΕΚ 165 Α').»

2. Οι παράγραφοι 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 70 του ν. 1756/1988 καταργούνται. Η παράγραφος 1 καταργείται και οι παράγραφοι 2, 3, 4, και 5 του άρθρου 71 του ίδιου νόμου αναριθμούνται 1, 2, 3, και 4.

Άρθρο 57

Το δέκατο εδάφιο του άρθρου 2 του ν. 3060/2002 (ΦΕΚ 242 Α'), με το οποίο αντικαταστάθηκε εν μέρει η παράγραφος 7 του άρθρου 19 του π.δ. 774/1980 «περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου ισχυουσών διατάξεων» (ΦΕΚ 189 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Τον Πρόεδρο μπορεί να αναπληρώνει Εισηγητής με διετή τουλάχιστον υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται και η υπηρεσία του ως δόκιμου Εισηγητή.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΘΕΜΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Άρθρο 58

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα, που κυρώθηκε με το ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α'), προστίθενται τα εξής:

«Στους καταδίκους, οι οποίοι λαμβάνουν τακτική άδεια και δηλώνουν τόπο μετάβασης που απέχει από το κατάστημα κράτησής τους πέραν των τριακοσίων χιλιομέτρων ή κατοικούν σε νησιά που αντιμετωπίζουν συγκοινωνιακές δυσχέρειες, χορηγείται, με ειδικώς αιτιολογημένη απόφαση του διευθυντή της φυλακής, επιπλέον μία ημέρα για τη μετάβαση και μία ημέρα για την επιστροφή τους, οι οποίες δεν υπολογίζονται στη συνολική διάρκεια αδειών κάθε έτους.»

Άρθρο 59

1. Οι θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων: α) 49 παρ. 2 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α'), β) 24 παρ. 3 του π.δ. 36/2000 (ΦΕΚ 29 Α'), γ) 7 παρ. 3 του ν. 3060/2002 (ΦΕΚ 242 Α'), δ) 14 παρ. 13 του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α') και ε) 4Ζ του ν. 3388/2005 (ΦΕΚ 225 Α') αυξάνονται ως εξής:

1. Του κλάδου ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων κατά δώδεκα (12), οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε εκατό σαράντα επτά (147).

2. Του κλάδου ΠΕ Ιατρών ειδικοτήτων κατά έξι (6), που κατανέμονται σε τρεις (3) θέσεις ειδικότητας Παθολογίας και τρεις (3) θέσεις ειδικότητας Ψυχιατρικής, οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε ογδόντα δύο (82).

3. Του κλάδου ΠΕ Οδοντιάτρων κατά τρεις (3), οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε δεκαεπτά (17).

4. Του κλάδου ΠΕ Εγκληματολόγων κατά τρεις (3), οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε δεκαέξι (16).

5. Του κλάδου ΠΕ Ψυχολόγων κατά δύο (2), οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε πενήντα (50).

6. Του κλάδου ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού κατά πέντε (5), οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε πενήντα (50).

7. Του κλάδου ΤΕ Πληροφορικής κατά δύο (2), οριζομένου του συνολικού αριθμού αυτών σε τριάντα πέντε (35).

8. Του κλάδου ΤΕ Υγείας-Πρόνοιας κατά είκοσι μία (21), που κατανέμονται σε δεκατέσσερις (14) θέσεις ειδι-

κότητας Νοσηλευτικής και επτά (7) θέσεις ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας, οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε διακόσιες εικοσι δύο (222).

9. Του κλάδου ΤΕ Ηλεκτρονικών κατά τρεις (3), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε επτά (7).

10. Του κλάδου ΤΕ Μηχανικών ειδικότητας Ηλεκτρολογίας κατά τρεις (3), οριζόμενου του συνολικού αριθμού των θέσεων της ειδικότητας αυτής σε δέκα (10).

11. Του κλάδου ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού κατά είκοσι έξι (26), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε διακόσιες εξήντα οκτώ (268).

12. Του κλάδου ΔΕ Τεχνικού κατά έξι (6), που κατανέμονται σε τρεις (3) θέσεις ειδικότητας ηλεκτρολόγων και τρεις θέσεις ειδικότητας υδραυλικών, οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε πενήντα (50).

13. Του κλάδου ΔΕ Φύλαξης κατά τετρακόσιες τριάντα (430), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε τρεις χιλιάδες τετρακόσιες πενήντα τέσσερις (3.454).

14. Του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης κατά διακόσιες ενενήντα πέντε (295), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε τρεις χιλιάδες τριακόσιες τριάντα πέντε (3.335).

Άρθρο 60

Στο άρθρο 1 του ν. 3388/2005 (ΦΕΚ 225 Α΄) προστίθεται νέα παράγραφος 12 και η παράγραφος 12 αναριθμείται ως 13:

«12. Οι υπηρετούντες κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης κατατάσσονται αυτοδικαίως στο βαθμό του Φρουρού. Ο χρόνος που έχει διανυθεί από το διορισμό τους μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού καθώς και κάθε άλλη δημόσια υπηρεσία, που αναγνωρίζεται για βαθμολογική εξέλιξη σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, θεωρείται ότι έχει διανυθεί στο βαθμό του Φρουρού. Για την κατάταξη εκδίδεται διαπιστωτική πράξη η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

Άρθρο 61

Οι προθεσμίες, που παρατάθηκαν με το άρθρο 25 του ν. 3500/2006 (ΦΕΚ 232 Α΄), παρατείνονται από τη λήξη τους μέχρι 12.9.2008. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης οι ανωτέρω προθεσμίες επιτρέπεται να παραταθούν μέχρι δύο ακόμη έτη.

Άρθρο 62

Η διαδικασία της μετατάξεως του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης της χώρας και του προσωπικού των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, δεν προωθείται χωρίς προηγούμενη πλήρως αιτιολογημένη βεβαίωση του προϊσταμένου της οικείας υπηρεσίας και γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, ότι η μετάταξη δεν επάγεται δυσμενείς συνέπειες στη λειτουργία του καταστήματος ή της υπηρεσίας.

Άρθρο 63

1. Η επιλογή του προσωπικού του κλάδου ΔΕ Φύλαξης των Καταστημάτων Κράτησης της χώρας διενεργείται

από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Για την πλήρωση των θέσεων του ανωτέρω κλάδου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 49 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 122 Α΄), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από τα άρθρα 1 παρ. 2 του ν. 3388/2005 (ΦΕΚ 225 Α΄) και 26 του ν. 3500/2006 (ΦΕΚ 232 Α΄), πλην του αντικειμενικού κριτηρίου της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 26 του ν. 3500/2006 και αντ' αυτού ορίζεται ως κριτήριο η γνώση ξένης γλώσσας.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης προκηρύσσονται οι κενές θέσεις των κλάδων ΔΕ Φύλαξης και ΔΕ Εξωτερικής Φύλαξης Καταστημάτων Κράτησης και καθορίζονται ο αριθμός των μορίων για κάθε κριτήριο, η διαδικασία με την οποία διαπιστώνονται τα κριτήρια, τα δικαιολογητικά που απαιτούνται και ο τρόπος κατάθεσής τους, ο τρόπος βεβαίωσης της μόνιμης κατοικίας, οι δοκιμασίες στα αθλήματα, η διαδικασία υγειονομικής και ψυχοτεχνικής εξέτασης των υποψηφίων και κάθε άλλη λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΘΕΜΑΤΑ ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.

Άρθρο 64

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης μπορεί να αυξάνεται το ύψος του ποσού μετατροπής σε χρηματική της στερητικής της ελευθερίας ποινής του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα. Τα ποσά από την αύξηση αυτή, μετά των νομίμων προσαυξήσεων του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 663/1977 (ΦΕΚ 215 Α΄), όπως ισχύει, αποδίδονται στο σύνολό τους και για μία εικοσαετία από την έναρξη ισχύος του παρόντος στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) και χρησιμοποιούνται κατά προτεραιότητα για την ανέγερση, επισκευή και συντήρηση δικαστικών μεγάρων και καταστημάτων κράτησης. Για την παρακολούθηση των ανωτέρω εσόδων τηρείται στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. ιδιαίτερος λογαριασμός.

2. Το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων αναλαμβάνει την υποχρέωση καταβολής του συμβατικού ανταλλάγματος των Συμβάσεων Δημοσίου Ιδιωτικού Τομέα, που έχουν συναφθεί ή συνάπτονται κατ' εφαρμογή του ν. 3389/2005 (ΦΕΚ 232 Α΄), για την κατασκευή και συντήρηση των, κατά το άρθρο 1 παρ. 2 του ν.δ. 1017/1971 (ΦΕΚ 209 Α΄), κτηρίων, με τη μεταφορά, εκάστοτε, των σχετικών ποσών στον Κρατικό Προϋπολογισμό (ΠΔΕ).

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζονται η διαδικασία αποδόσεως των ως άνω ποσών στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων, ο τρόπος τήρησης του ανωτέρω λογαριασμού και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος.

Άρθρο 65

1. Στην παράγραφο 1 του Κεφαλαίου Α΄ του άρθρου 2 του ν. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδο-

τήσεως Δικαστικών Κτηρίων» (ΦΕΚ 209 Α΄), όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α΄), την παράγραφο 3 του άρθρου 36 του ν. 2915/2001 (ΦΕΚ 109 Α΄) και την παράγραφο 3 του ν. 3472/2006 (ΦΕΚ 135 Α΄), προστίθενται περιπτώσεις ιδ΄, ιε΄ και ιστ΄ ως εξής:

«ιδ) για την αντιμετώπιση δαπανών, που αναφέρονται σε έρευνες της κοινής γνώμης σχετικά με τους σκοπούς και τις δραστηριότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης,

ιε) για την εφαρμογή πολιτικών επαγγελματικής αποκατάστασης αποφυλακιζομένων, για τη διενέργεια πολιτιστικών, κοινωνικών και αθλητικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο της ακολουθούμενης αντεγκληματικής πολιτικής, καθώς και εκδηλώσεων και δράσεων που αποσκοπούν στην πρόληψη της παραβατικής συμπεριφοράς των νέων και στην αποτροπή της αποκτήσεως της έξεως των ναρκωτικών, για την παροχή βοήθειας και υποστήριξης, κάθε μορφής, σε παιδιά και νέους που είναι θύματα κακοποίησης, παραμέλησης ή οικονομικής εκμετάλλευσης και εν γένει δράσεων που συντείνουν στην εκπλήρωση των σκοπών του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Οι χρηματοδοτήσεις για την επίτευξη των σκοπών, που αναφέρονται στις περιπτώσεις ιδ΄ και ιε΄ του παρόντος δεν μπορεί να υπερβαίνουν το δύο τοις εκατό (2%) των τακτικών εσόδων του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ..

ιστ) για την αντιμετώπιση άμεσων και πιεστικών αναγκών των καταστημάτων κράτησης σχετικών με την προμήθεια φαρμάκων και λοιπού υγειονομικού υλικού, την αρτοτροφοδοσία και τη θέρμανση αυτών. Η πληρωμή της σχετικής δαπάνης, η οποία ετησίως δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των επτακοσίων χιλιάδων (700.000) ευρώ, ενεργείται μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.»

2. Στο άρθρο 2 του ίδιου νομοθετικού διατάγματος προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, η οποία εγκρίνεται από τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης, επιτρέπεται να αποκτά, να μεταβιβάζει, να μισθώνει, να εκμισθώνει και να παραχωρεί κατά χρήση, χωρίς διαγωνισμό και κατά παρέκκλιση των διατάξεων του π.δ. 715/1979 (ΦΕΚ 212 Α΄), ακίνητα από και προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και τους φορείς του δημόσιου τομέα. Το τίμημα ή το μίσθωμα καθορίζεται κατόπιν συμφωνίας των μερών, ύστερα από έγγραφη γνώμη της οικείας Δ.Ο.Υ. περί της αγοραίας αξίας του ακινήτου, με την επιφύλαξη, ως προς τα ανταλλάξιμα ακίνητα, των διατάξεων του ν. 357/1976 (ΦΕΚ 156 Α΄), όπως ισχύει.»

Άρθρο 66

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 1017/1971 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το Ταμείο διοικείται από εννεαμελές διοικητικό συμβούλιο, το οποίο αποτελείται από:

- α) τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο,
- β) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως Αντιπρόεδρο,
- γ) έναν σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που υποδεικνύεται από τον οικείο Πρόεδρο,
- δ) έναν υπάλληλο της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που είναι τουλάχιστον προϊ-

στάμενος Διευθύνσεως, αναπληρούμενο από προϊστάμενο άλλης Διευθύνσεως, ή ένα υπηρεσιακό στέλεχος εποπτευομένου από το Υπουργείο Δικαιοσύνης φορέα,

ε) έναν γενικό διευθυντή ή προϊστάμενο Διευθύνσεως του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών (Γ.Λ.Κ.), ο οποίος υποδεικνύεται από τον οικείο Υπουργό,

στ) τέσσερα μέλη εγνωσμένου κύρους και εμπειρίας, εκ των οποίων τρεις τουλάχιστον είναι δικηγόροι παρ' Αρείω Πάγω, ένας εξ Αθηνών και οι δύο εκ των λοιπών δικηγορικών συλλόγων της χώρας.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται για τριετή θητεία τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και οι αναπληρωτές τους. Ο ορισμός μέλους μπορεί να ανακαλείται οποτεδήποτε. Με όμοια απόφαση, μπορεί να μεταβιβάζονται στον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης αρμοδιότητες του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου.»

Άρθρο 67

Στο άρθρο 6 του ν.δ. 1017/1971 προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, με απόφασή του, μπορεί να εξουσιοδοτεί μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή τον Διευθυντή του Ταμείου να υπογράφουν, κατά περίπτωση, «με εντολή Προέδρου» όλες τις αποφάσεις, έγγραφα, εντολές ή άλλες πράξεις, που αφορούν στις αρμοδιότητες του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου. Επίσης, μπορεί να μεταβιβάζει στον Διευθυντή του Ταμείου την αρμοδιότητα υπογραφής των χρηματικών ενταλμάτων ή άλλων τίτλων πληρωμής του Ταμείου, μέχρις ορισμένου ποσού το ύψος του οποίου καθορίζεται με την ίδια απόφαση.»

Άρθρο 68

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μπορεί να κωδικοποιούνται σε ιδιαίτερο κείμενο οι διατάξεις περί του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων. Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται, χωρίς να αλλοιώνεται η έννοια των ισχυουσών διατάξεων, νέα διάρθρωση, όπως διάσπαση ή συγχώνευση άρθρων, νέα κατάστρωση αυτών ή απάλειψη διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και οποιαδήποτε αναγκαία φραστική μεταβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 69

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 42 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το άρθρο 34 παρ. 1 του ν. 3346/2005 (ΦΕΚ 140 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει, με ποινή το απαράδεκτο αυτής, παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ. Σε περίπτωση ανωτέρας βίας ή άλλης αντικειμενικής αδυναμίας εκδόσεως του παραβόλου, αυτό μπορεί να προσκομισθεί το βραδύτερο εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών, χωρίς να κωλύεται η ποινική διαδικασία.

Το ύψος του ποσού του παραβόλου αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης.»

2. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 63 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 του ν. 3346/2005, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως τέλος πολιτικής αγωγής, με ποινή το απαράδεκτο αυτής, ορίζεται το ποσό των δέκα (10) ευρώ, που καταβάλλεται εφάπαξ με παράβολο υπέρ του Δημοσίου είτε κατά την προδικασία είτε κατά την κύρια διαδικασία και καλύπτει την παράσταση του πολιτικώς ενάγοντα μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης. Το ύψος του ανωτέρω τέλους αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης.»

Άρθρο 70

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, που κυρώθηκε με το ν. 2812/2000 (ΦΕΚ 67 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν από την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 2993/2002 (ΦΕΚ 58 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«Το πενταμελές υπηρεσιακό συμβούλιο του Συμβουλίου της Επικρατείας συγκροτείται από το νεότερο αντιπρόεδρο, ως πρόεδρο, δύο συμβούλους Επικρατείας και δύο δικαστικούς υπαλλήλους του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως μέλη, όταν η κρίση του συμβουλίου αφορά σε υπάλληλο του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το ίδιο συμβούλιο συγκροτείται από τον νεότερο αντιπρόεδρο, ως πρόεδρο, τον σύμβουλο επικρατείας που πρώτος αναδείχθηκε κατά την κλήρωση, τον νεότερο αντεπίτροπο της Γενικής Επιτροπείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και δύο δικαστικούς υπαλλήλους της γραμματείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ως μέλη, όταν η κρίση του συμβουλίου αφορά σε υπάλληλο της Γενικής Επιτροπείας ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.»

2. Το πέμπτο και έκτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ν. 2812/2000, όπως αντικαταστάθηκαν από την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 2993/2002, αντικαθίστανται ως εξής:

«Το επταμελές υπηρεσιακό συμβούλιο του Συμβουλίου της Επικρατείας συγκροτείται από τον αρχαιότερο αντιπρόεδρο, ως πρόεδρο, τέσσερις συμβούλους Επικρατείας και δύο δικαστικούς υπαλλήλους, ως μέλη, όταν η κρίση του συμβουλίου αφορά σε υπάλληλο του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το ίδιο συμβούλιο συγκροτείται από τον αρχαιότερο αντιπρόεδρο, ως πρόεδρο, τους τρεις πρώτους συμβούλους Επικρατείας που αναδείχθηκαν κατά την κλήρωση, τον αρχαιότερο αντεπίτροπο της Γενικής Επιτροπείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και δύο δικαστικούς υπαλλήλους της γραμματείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ως μέλη, όταν η κρίση του συμβουλίου αφορά σε υπάλληλο της Γενικής Επιτροπείας ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 22 του ίδιου νόμου, όπως τροποποιήθηκε από την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 2993/2002, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι Πρόεδροι των Ανωτάτων Δικαστηρίων δύνανται να προεδρεύουν των οικείων επταμελών υπηρεσιακών συμβουλίων.»

4. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 22 του ίδιου νόμου, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 2993/2002, προστίθεται ακροτελεύτιο εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση ελλείψεως, απουσίας ή κωλύματος, ο αντεπίτροπος της Γενικής Επιτροπείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αναπληρώνεται από τον αρχαιότερο πρόεδρο των διοικητικών εφετείων Αθηνών και Πειραιώς.»

Άρθρο 71

Στο άρθρο 24 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, που κυρώθηκε με το ν. 2812/2000 (ΦΕΚ 67 Α'), προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Η προθεσμία για την άσκηση διαφωνίας ή προσφυγής κατά τις παραγράφους 2 και 3, καθώς και η άσκησή τους, αναστέλλει την εκτέλεση των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων δικαστικών συμβουλίων, εάν αφορούν σε επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων.»

Άρθρο 72

1. Οι θέσεις του κλάδου ΠΕ Μεταφραστών - Διερμηνέων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 του π.δ. 36/2000 (ΦΕΚ 29 Α') και του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 3060/2002 (ΦΕΚ 242 Α') αυξάνονται κατά δέκα (10), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε δεκαεννέα (19).

2. Κατ' εξαίρεση των ισχυουσών περί προσλήψεων διατάξεων, η πλήρωση των ανωτέρω θέσεων και των υφιστάμενων κενών θέσεων του κλάδου ΠΕ Μεταφραστών - Διερμηνέων, των θέσεων των κλάδων ΠΕ και ΤΕ Πληροφορικής, που συστάθηκαν με τα άρθρα 10 παράγραφοι 1 του ν. 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α') και 7 παράγραφοι 1 και 4 του ν. 3060/2002 (ΦΕΚ 242 Α') καθώς και των διακοσίων εξι (206) θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων, η πλήρωση των οποίων εγκρίθηκε με την από 18.12.2007 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αριθ. 33/2006 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου, γίνεται με ειδικούς διαγωνισμούς που διενεργούνται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, κατόπιν κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών και Δικαιοσύνης, με την οποία μπορεί να καθορισθούν τα πρόσθετα ειδικά προσόντα των υποψηφίων, καθώς και οι όροι, η διαδικασία διενέργειας των διαγωνισμών και κάθε άλλη λεπτομέρεια. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης συγκροτούνται επιτροπές για τη διενέργεια των διαγωνισμών, στις οποίες Πρόεδρος ορίζεται ανώτατος δικαστικός λειτουργός, εν ενεργεία ή μη. Στα μέλη των Επιτροπών περιλαμβάνεται εκπρόσωπος του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού, με τον αναπληρωτή του, που ορίζονται από τον Πρόεδρό του. Τα αποτελέσματα των διαγωνισμών υπόκεινται στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π..

Άρθρο 73

Στο άρθρο 31 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 2318/1995 (ΦΕΚ 126 Α'), προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«Απαγορεύεται η διαφήμιση του δικαστικού επιμελητή

στις εφημερίδες, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, σε κάθε είδους έντυπα και στο διαδίκτυο. Στα επισκεπτήρια και τα επιστολόχαρτα του δικαστικού επιμελητή, καθώς και στην ιστοσελίδα του επιτρέπεται μόνον η αναγραφή του ονόματός του, της διεύθυνσής, των τηλεφώνων του, της ηλεκτρονικής του διεύθυνσης και της περιφέρειας του δικαστηρίου στην οποία ασκεί το λειτουργήμα του. Καταχωρίσεις δικαστικών επιμελητών σε επαγγελματικούς οδηγούς και τηλεφωνικούς καταλόγους επιτρέπεται να περιέχουν μόνο τα ανωτέρω στοιχεία. Ανάρτηση πινακίδας με το όνομα και την ιδιότητα του δικαστικού επιμελητή επιτρέπεται μόνον στην είσοδο του κτηρίου και στη θύρα του γραφείου του. Παράβαση των ανωτέρω συνιστά πειθαρχικό αδίκημα, κατά τις διατάξεις του άρθρου 53 του παρόντος.»

Άρθρο 74

Δικηγόροι που έχουν επιλεγεί, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 11 του ν. 1649/1986 (ΦΕΚ 149 Α'), σε διαγωνισμό ο οποίος προκηρύχθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 2993/2002 (ΦΕΚ 58 Α'), και των οποίων η πρόσληψη ακυρώθηκε ή ακυρώνεται λόγω συμμετοχής δικαστικού λειτουργού στην αρμόδια επιτροπή, θεωρείται ότι έχουν προσληφθεί σε προς τούτο συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις και καταλαμβάνουν την πρώτη αντίστοιχη οργανική θέση που κενώνεται ή δημιουργείται στην ίδια υπηρεσία ή στο ίδιο Ν.Π.Δ.Δ. ή στο ίδιο νομικό πρόσωπο του δημόσιου τομέα.

Άρθρο 75

Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 19 του άρθρου 16 του ν. 2298/1995 (ΦΕΚ 162 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η ανωτέρω αποζημίωση καταβάλλεται κατ' αναλογίαν του χρόνου ημερησίας απασχολήσεώς του, και στο προσωπικό των δικαστηρίων που απασχολείται, με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, με τη φύλαξη και τον καθαρισμό τους.»

Άρθρο 76

1. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 31 του ν. 2915/2001 (ΦΕΚ 109 Α'), όπως έχουν τροποποιηθεί από την παράγραφο 1 του άρθρου 60 του ν. 3160/2003 (ΦΕΚ 165 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών αποτελείται από επτά μέλη και συγκροτείται, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, από:

α) τον Νομικό Σύμβουλο που προΐσταται του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αναπληρούμενο από τον αρχαιότερο Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που υπηρετεί στο ίδιο Γραφείο, ως Πρόεδρο,

β) έναν Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ο οποίος υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή από τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

γ) δύο υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης που είναι τουλάχιστον προϊστάμενοι Διευθύνσεως, αναπληρούμενοι από προϊστάμενο άλλης Διευθύνσεως,

δ) έναν ιατροδικαστή Α' τάξης των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με τον αναπληρωτή του. Αν δεν υπάρχουν ιατροδικαστές Α' τάξης, ορίζονται ιατροδικαστές Β' τάξης,

ε) δύο αιρετούς εκπροσώπους των ιατροδικαστών Α' ή Β' τάξης, με τους αναπληρωτές τους.

Τα μέλη του υπηρεσιακού συμβουλίου, με ισάριθμους αναπληρωτές τους, ορίζονται για θητεία δύο ετών, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου, με απόφαση που εκδίδεται κατά τον Δεκέμβριο του προηγούμενου έτους. Η θητεία των μελών των υπηρεσιακών συμβουλίων λήγει την 31η Δεκεμβρίου των ετών των οποίων ο τελευταίος αριθμός είναι άρτιος. Κατά την πρώτη συγκρότηση του παρόντος συμβουλίου, ορίζονται ως αιρετοί εκπρόσωποι οι αναδειχθέντες κατά την εκλογή αιρετών εκπροσώπων Ιατροδικαστών στις 25.11.2006. Η θητεία όλων των μελών λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2008.

Γραμματέας του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ορίζεται υπάλληλος με βαθμό τουλάχιστον Β', με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι υπηρετούν στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

5. Στο Συμβούλιο συμμετέχει ως εισηγητής ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διοίκησης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού του ίδιου Υπουργείου, με αναπληρωτή τον Προϊστάμενο του Τμήματος Διοίκησης Προσωπικού. Όταν το Υπηρεσιακό Συμβούλιο επιλέγει ιατροδικαστές, συμμετέχει ως εισηγητής ιατροδικαστής Α' τάξης. Αν δεν υπάρχει ιατροδικαστής Α' τάξης, ορίζεται ιατροδικαστής Β' τάξης».

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 10 του ν. 2298/1995 (ΦΕΚ 62 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν από την παράγραφο 18 του άρθρου 3 του ν. 2479/1997 (ΦΕΚ 67 Α'), εφαρμόζονται αναλόγως στα πειθαρχικά αδικήματα των ιατροδικαστών.

Άρθρο 77

Η παράγραφος 1 του άρθρου 209 του Κώδικα περί Δικηγόρων (ν.δ. 3026/1954, ΦΕΚ 235 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Λογίζεται εν απαρτία ο Δικηγορικός Σύλλογος προκειμένου μεν περί του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και Θεσσαλονίκης, εάν παρίστανται οκτακόσιοι τουλάχιστον εκ των εν τω μητρώω αυτού εγγεγραμμένων μελών, προκειμένου δε περί των λοιπών Δικηγορικών Συλλόγων του Κράτους εάν παρίσταται τουλάχιστον το 1/4 του αριθμού των εν τω μητρώω εκάστου Δικηγορικού Συλλόγου εγγεγραμμένων μελών.»

Άρθρο 78

Οι διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 20 του ν. 2738/1999 (ΦΕΚ 180 Α') και της παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 3200/2003 (ΦΕΚ 281 Α') εφαρμόζονται αναλόγως και για έναν γονέα ή έναν αδελφό ή μία αδελφή προσώπου που απειώσε, συνεπεία τροχαίου δυστυχήματος, που συνέβη κατά τη διάρκεια σχολικής εκδρομής στο πέταλο του Μαλλιακού την 27η Σεπτεμβρίου 2004. Το κατά το προηγούμενο εδάφιο δικαίωμα διορισμού παρέχεται και στα πρόσωπα που συνεπεία του ως άνω δυστυχήματος υπέστησαν σοβαρότατο τραυματισμό νοσηλευθέντες σε μονάδα εντατικής θεραπείας.

Άρθρο 79

Κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα στα οποία αναφέρεται ο παρών νόμος καταργείται.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει μετά ένα μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν στις επί μέρους διατάξεις του ορίζεται διαφορετικά.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Πρ. Παυλόπουλος	Γ. Αλογοσκούφης
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ	ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Γ. Σουφλιάς	Φ. Πάλλη - Πετραλιά
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	
Σ. Χατζηγάκης	

Αριθμ. 45/2/2008

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και άλλες διατάξεις»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου τροποποιείται η υφιστάμενη νομοθεσία, που αναφέρεται στις διαδικασίες της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ειδικότερα:

Ι. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Τροποποιούνται - συμπληρώνονται συγκεκριμένες διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999) και εισάγονται, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

1.α. Αυξάνεται από 5.869,41 ευρώ (2.000.000 δρχ.) σε 20.000 ευρώ, το όριο του αντικειμένου των χρηματικών διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου.

β. Η εκδίκαση των διοικητικών διαφορών ουσίας ανήκει, σε κάθε περίπτωση, στο τριμελές εφετείο, καταργουμένης της σχετικής εξαίρεσης. (άρθρο 1)

2.α. Ορίζεται το δικαστήριο του τόπου όπου υπηρετεί ο υπάλληλος, ως αρμόδιο, για την εκδίκαση διαφορών που αφορούν σε αποδοχές του εν γένει προσωπικού του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ..

β. Η προαναφερόμενη ρύθμιση δεν καταλαμβάνει τις υποθέσεις που εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 2)

3. Ρυθμίζονται εκ νέου ορισμένα θέματα σχετικά με τις επιδόσεις εγγράφων. (άρθρα 4-6)

4.α. Επανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού για την άσκηση ευθείας αγωγής κατά του Δημοσίου ή άλλου Ν.Π.Δ.Δ., σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

β. Επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης αγωγής, εντός της οριζόμενης προθεσμίας, σε περίπτωση που η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσίδικα για τυπικούς λόγους.

γ. i) Επανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις για την κήρυξη από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απόφασής του προσωρινώς εκτελεστής εν όλω ή εν μέρει.

ii) Παρέχεται η δυνατότητα στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο να κηρύξει, ομοίως, προσωρινώς εκτελεστή απόφαση, κατά της οποίας έχει ασκηθεί έφεση ή να διατάξει την άρση της προσωρινής εκτέλεσης της απόφασης. (άρθρα 7-9)

5.α. Αυξάνεται από 586,94 ευρώ (200.000 δρχ.) σε 5.000 ευρώ, το όριο του αντικειμένου των χρηματικών διαφορών, μέχρι του οποίου οι σχετικές αποφάσεις δεν υπόκεινται σε έφεση.

β. Ειδικά για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για αποδοχές γενικώς του προσωπικού του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., τίθεται, ως όριο, το ποσό των 3.000 ευρώ.

γ. Επιτρέπεται σε κάθε περίπτωση (ανεξαρτήτως ποσού της χρηματικής διαφοράς) η άσκηση έφεσης, αν πρόκειται για επιβολή προστίμου για την παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις. (άρθρο 10)

6.α. Τίθεται προθεσμία για την κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου και τη γνωστοποίηση της δικασίμου στα πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ασκήσουν παρέμβαση κατά τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

β. Επανακαθορίζεται η προθεσμία για την επίδοση της παρέμβασης στους διαδίκους. (άρθρο 11)

7. Παρέχεται η δυνατότητα για την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής και στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. (άρθρο 12)

8.α. Παρέχεται η δυνατότητα στα διοικητικά δικαστήρια να απορρίπτουν, με απόφασή τους, ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπουν τις υποθέσεις, που έχουν εισαχθεί σε αυτά αναρμοδίως, στο αρμόδιο δικαστήριο. Με την ίδια απόφαση μπορεί να απορρίπτονται ή να παραπέμπονται κατά περίπτωση και τυχόν εκκρεμείς αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

β. i) Καθορίζεται η διαδικασία για την εφαρμογή της προαναφερόμενης ρύθμισης. Μεταξύ άλλων, παρέχεται η δυνατότητα στον ενδιαφερόμενο να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης, καταβάλλοντας, ως ειδικό επιπλέον παράβολο, το τριπλάσιο του κατά περίπτωση προβλεπόμενου και επί φορολογικών εν γένει διαφορών το τριπλάσιο του παραβόλου που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 277 του Κώδικα (2% επί του αντικειμένου της διαφοράς).

ii) Το παράβολο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου, σε περίπτωση που το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορριφθεί για

οποιονδήποτε λόγο, ενώ αν αυτά γίνουν δεκτά ή αν η δική καταργηθεί για οποιονδήποτε λόγο, αποδίδεται σ' αυτόν που το κατέβαλε. Αν η προσφυγή ή το ένδικο μέσο γίνουν δεκτά εν μέρει, το παράβολο αποδίδεται κατά ένα μέρος του, που καθορίζεται κατά την κρίση του δικαστηρίου, το οποίο μπορεί, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να διατάξει την απόδοση του παραβόλου ακόμη και αν απορριφθεί το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Το δικαστήριο έχει επίσης τη δυνατότητα να διατάξει το διπλασιασμό του παραβόλου, αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο, ενώ επί απορρίψεως του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, μπορεί να απαγγείλει, ως ποινή, τον πολλαπλασιασμό έως και του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου. (άρθρο 13)

9. Παρέχεται η δυνατότητα για τον ορισμό δικασίμου στις φορολογικές εν γένει διαφορές, ακόμη και πριν από τη διαβίβαση στο δικαστήριο του δικογράφου της προσφυγής από την αρμόδια φορολογική αρχή. (άρθρο 14)

10.α. Εφεξής, επιτρέπεται η αναβολή της συζήτησης της υπόθεσης με αίτηση του διαδίκου μόνο μια φορά, ανά βαθμό δικαιοδοσίας.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να επιδικάζει δικαστικά έξοδα ύψους 100 έως 500 ευρώ σε βάρος του διαδίκου που ζήτησε την αναβολή, εφόσον υποβάλει σχετικό αίτημα ο αντιδίκος. (άρθρο 15)

11. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα στο δικαστήριο να ζητά από τη Διοίκηση, με απόφασή του και σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τη διενέργεια πολύπλοκων αριθμητικών υπολογισμών. Προς τούτο, η Διοίκηση υποβάλλει υποχρεωτικά σχετική έκθεση εντός της οριζόμενης προθεσμίας. (άρθρο 16)

12.α. Η απόφαση του δικαστηρίου για αναστολή εκτέλεσης προσβαλλόμενης ατομικής διοικητικής πράξης, για την οποία δεν υπάρχει κατά νόμο σχετική πρόβλεψη, αρκεί εφεξής να είναι συνοπτικά αιτιολογημένη.

β. Επανακαθορίζονται οι λόγοι για τους οποίους γίνεται δεκτή ή απορρίπτεται από το δικαστήριο η αίτηση αναστολής και ρυθμίζονται διάφορα θέματα σχετικά με την προδικασία και την κύρια διαδικασία κατά την εκδίκαση των εν λόγω αιτήσεων.

γ. Με την απόφαση του δικαστηρίου μπορεί να διαταχθεί εκτός της αναστολής εκτέλεσης και κάθε άλλο κατάλληλο μέτρο.

δ. Σε περίπτωση παραίτησης από την αίτηση αναστολής, το σχετικό παράβολο αποδίδεται στον αιτούντα.

(άρθρα 17 - 22)

13. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα που σχετίζονται με την αναστολή εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, κατά τρόπο ανάλογο εκείνου που ρυθμίζει τα θέματα αναστολής εκτέλεσης προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, όπως προαναφέρεται. (άρθρα 23 - 25)

14.α. Καθορίζονται τα στοιχεία, βάσει των οποίων εκδίδεται η απόφαση για την αναστολή και την προσωρινή διαταγή, σε περίπτωση που δεν έχει διαβιβαστεί στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο ο φάκελος της υπόθεσης.

β.ι) Επανακαθορίζονται τα θέματα, που αναφέρονται στην προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης από το δικαστήριο, σε περίπτωση άσκησης αγωγής και υποβολής σχετικής αίτησης από εκείνον που την άσκησε.

ii) Οι εν λόγω ρυθμίσεις επεκτείνονται και επί ασκήσεως προσφυγής.

iii) Ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η αίτηση για την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης μπορεί εφεξής να απορριφθεί.

γ. Το παράβολο αποδίδεται στον αιτούντα και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης.

δ. Περιέρχεται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου η εκδίκαση, σε δεύτερο βαθμό, των κατά το άρθρο 216 διαφορών (διαφορές που αναφύονται κατά την είσπραξη δημοσίων εσόδων, εκτός αν τα έσοδα αυτά αναφέρονται σε απαιτήσεις ιδιωτικού δικαίου).

ε. Επανακαθορίζονται τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται για την άσκηση ανακοπής.

στ. Παρέχεται η δυνατότητα για τη σώρευση, κυρίως ή και επικουρικώς και της ανακοπής κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης, στο ίδιο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο με την προσφυγή κατά της πράξης που συνιστά τίτλο, με βάση τον οποίο έγινε η βεβαίωση.

ζ.ι) Περιέρχεται στο τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο η δικαιοδοσία για την εκδίκαση και σε τελευταίο βαθμό των διαφορών, που αναφύονται κατά την εκλογική διαδικασία για την άμεση ανάδειξη των αιρετών οργάνων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

ii) Αρμόδιο κατά τόπο δικαστήριο, για τις προαναφερόμενες διαφορές, ορίζεται, σε κάθε περίπτωση, εκείνο στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του το οικείο νομικό πρόσωπο.

iii) Για την επίλυση των εν λόγω διαφορών σε όλους τους βαθμούς ασκείται ένσταση.

η. i) Αναπροσαρμόζεται [αυξάνεται από 586,94 ευρώ (200.000 δρχ.) σε 6.000 ευρώ] το όριο του αντικειμένου στις διαφορές μεταξύ των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και των αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων σ' αυτούς, μέχρι το οποίο δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου.

ii) Η ρύθμιση αυτή επεκτείνεται και στις διαφορές με αντικείμενο αποδοχές προσωπικού του Δημοσίου, των ο.τ.α. α' και β' βαθμού και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., που ρυθμίζονται από διατάξεις κανονιστικού περιεχομένου.

θ. Η αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου, που περιλαμβάνεται στα δικαστικά έξοδα, ορίζεται από την εκάστοτε ισχύουσα διατίμηση για την προείσπραξη των δικηγορικών αμοιβών και όχι κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του κώδικα περί δικηγόρων, όπως προβλέπεται σήμερα.

ι.ι) Τα ποσά του παραβόλου, που καταβάλλεται για το παραδεκτό των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων (περ. α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 277 του ΚΔΔ) αναπροσαρμόζονται από 4,40 και 8,80 ευρώ (1.500 και 3.000 δρχ.) σε 25 και 50 ευρώ, αντίστοιχα.

ii) Στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό και το επιπλέον οφειλόμενο παράβολο καταλογίζεται με την απόφαση, σε περίπτωση απόρριψης ή εν μέρει αποδοχής της έφεσης ή της αντέφεσης.

iii) Σε περίπτωση που η αρμόδια φορολογική αρχή δεν αποστείλει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας το ειδικό σημείωμα υπολογισμού του παραβόλου στις προαναφερόμενες διαφορές, η υπόθεση δεν αναβάλλεται υποχρεωτικά, όπως προβλέπεται σήμερα, αλλά ο υπόχρεος καταβάλει παράβολο ανερχόμενο σε 1% του ποσού της διαφοράς φόρου, που καθορίστηκε στην πρωτόδικη απόφαση, οπότε το δικαστήριο προχωρεί στη συζήτηση της υπόθεσης και καταλογίζει με την απόφασή του το τυχόν επιπλέον οφειλόμενο παράβολο ή διατάσσει την επιστροφή του επιπλέον καταβληθέντος, ανάλογα με την έκβαση της δίκης.

iv) Αυξάνονται τα ποσά του προβλεπόμενου, από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, παραβόλου, ως ακολούθως: i) από 9 ευρώ σε 50 ευρώ, ii) από 15 ευρώ σε 100 ευρώ και iii) από 30 ευρώ σε 200 ευρώ.

v) Καταργούνται, κατά το μέρος που αφορούν στη διοικητική δίκη, οι διατάξεις που προβλέπουν την, υπέρ του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ., αναστολή εκτέλεσης τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, μέχρις ότου αυτές καταστούν αμετάκλητες. (άρθρο 26 – 37)

II. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ειδικότερα:

1. Προβλέπεται η ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν (ταχεία διαδικασία εκδίκασης προσφυγών κατά πράξεως που διατάσσει την αναστολή λειτουργίας επαγγελματικών εγκαταστάσεων επιτηδευματιών και αφαίρεση πινακίδων και αδειών κυκλοφορίας μεταφορικών μέσων) και για την εκδίκαση των προσφυγών που ασκούνται: α) επί των διαφορών που προκύπτουν από τις αιτίες που αναφέρονται στις διατάξεις των περ. γ', δ' και ε' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, β) για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σε περίπτωση φοροδιαφυγής (άρθρο 14 του ν. 2523/1997), καθώς και γ) για τη διασφάλιση συμφερόντων του Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση λαθρεμπορίας και απάτης, κατά τις διατάξεις του άρθρου 153 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα. Στην τελευταία περίπτωση η προθεσμία για την άσκηση, της προσφυγής και η άσκησή της, δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης. (άρθρο 38)

2. Επανακαθορίζονται (διευρύνονται) οι αρμοδιότητες του Γενικού Επιτρόπου των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, με την προσθήκη σε αυτές και της άσκησης εφέσεως, υπέρ του νόμου, στο ΣτΕ, σύμφωνα με το άρθρο 58 παρ. 4 του π.δ. 18/1989, καθώς και με την παροχή της δυνατότητας σ' αυτόν να ζητά, κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα μείζονος σπουδαιότητας ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια. (άρθρο 39)

3.α. Παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να ζητούν τη μη δημοσιοποίηση αμέσως ή εμμέσως των στοιχείων της ταυτότητάς τους σε δίκες ενώπιον του ΣτΕ, Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, στην περίπτωση που τίθενται ζητήματα που αφορούν σε ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, κατά την έννοια του ν. 2472/1997.

β. Καθορίζεται η σχετική διαδικασία και παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης να ρυθμίσει με απόφασή του τις λεπτομέρειες εφαρμογής των προαναφερομένων. (άρθρο 40)

4.α. Σε περίπτωση απόρριψης τελεσίδικα ένδικου βοηθήματος για έλλειψη δικαιοδοσίας του δικαστηρίου, το βοήθημα λογίζεται, ως προς όλες τις έννομες συνέπειες, ότι ασκήθηκε κατά το χρόνο άσκησης του απορριφθέντος, εφόσον πληρούνται οι οριζόμενες προϋποθέσεις.

β. Το δικαστικό ένσημο, που έχει καταβληθεί για το απορριφθέν ένδικο βοήθημα, υπολογίζεται στην περίπτωση αυτή και για το ένδικο βοήθημα που ασκείται ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου. (άρθρο 41)

5.α. Παρέχεται η δυνατότητα για την κατάθεση, επίδο-

ση και διακίνηση με ηλεκτρονικά μέσα, δικαστικών αποφάσεων και πράξεων, εκθέσεων, δικογράφων και εγγράφων εν γένει, που απευθύνονται στα δικαστήρια ή εκδίδονται από αυτά.

β. Κατά τον ανωτέρω τρόπο είναι δυνατή η καταβολή των προβλεπόμενων παραβόλων, δικαστικών ενσήμων και οποιωνδήποτε τελών υπέρ του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ..

γ. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα στο δικαστήριο, να εξετάζει μάρτυρες, πραγματογνώμονες και διαδίκους εξ αποστάσεως, με ταυτόχρονη μετάδοση ήχου και εικόνας στην αίθουσα συνεδρίασεως του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των ανωτέρω.

δ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο ρυθμίζονται όλα τα αναγκαία ζητήματα για την εφαρμογή των προαναφερομένων.

ε.ι) Τέλος, επιτρέπεται η τήρηση με ηλεκτρονικά μέσα, ήτοι με τη χρήση μηχανογραφικού συστήματος, των βιβλίων που προβλέπονται για τη διεκπεραίωση των εργασιών των δικαστηρίων και εισαγγελιών.

ii) Με απόφαση του αρμοδίου για την κατάρτιση του κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας οργάνου: αα) διαπιστώνεται η ύπαρξη κατάλληλης προς τούτο τεχνικής υποδομής και καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της ανωτέρω ρύθμισης, ββ) επιτρέπεται η κατάργηση, εν όλω ή εν μέρει, ορισμένων από τα τηρούμενα βιβλία. (άρθρο 42)

6. Αυξάνονται, οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών κατά εβδομήντα (70), που κατανέμονται κατά βαθμό, ως ακολούθως:

α. Των παρέδρων του ΣτΕ κατά δύο (2).

β. i) Των Αρεοπαγιτών κατά τέσσερις (4).

ii) Των Εισαγγελέων Εφετών κατά μία (1).

iii) Των Εφετών κατά δέκα (10).

iv) Των Πρωτοδικών και Παρέδρων Πρωτοδικείου κατά είκοσι (20).

v) Των Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών και Παρέδρων Εισαγγελίας κατά επτά (7).

γ. Των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά δύο (2).

δ. i) Των Εφετών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά επτά (7).

ii) Των Προέδρων Πρωτοδικών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά δύο (2).

iii) Των Πρωτοδικών και των Παρέδρων τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά δεκαπέντε (15).

(άρθρο 43)

7. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 23 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ., ν. 1756/1988) και προβλέπεται ότι, για τη λήψη απόφασης επί πολιτικών και ποινικών υποθέσεων, από την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου μετά από διάσκεψη, αρκεί να παρίστανται τουλάχιστον δεκαπέντε (15) μέλη (τακτική Ολομέλεια) ή είκοσι εννέα (29) μέλη (πλήρης Ολομέλεια) εκ των συμμετεχόντων στη συζήτηση της υπόθεσης, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις. (άρθρο 44)

8. Τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 80 και 82 του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ., που ρυθμίζουν θέματα σχετικά με την επιθεώρηση των πολιτικών, ποινικών και τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργών που υπηρετούν σε αυτά, καταργουμένου, από 16 Σεπτεμβρίου 2008, του θεσμού των επίκουρων επιθεωρητών. (άρθρο 45)

9. Επανακαθορίζεται το όργανο, που είναι αρμόδιο για τον ορισμό Πρωτοδίκη, ως κτηματολογικού δικαστή, στα Πρωτοδικεία, στην περιφέρεια των οποίων λειτουργούν Κτηματολογικά Γραφεία. Περαιτέρω, παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης να αυξάνει, με απόφασή του, τον αριθμό των κτηματολογικών δικαστών, που ορίζονται σε κάθε Πρωτοδικείο, με τους αναπληρωτές τους. (άρθρο 46)

10. Ρυθμίζονται διάφορα θέματα που αφορούν τους ειρηνοδίκες. Ειδικότερα ορίζονται τα ακόλουθα:

α. Οι κενές θέσεις ειρηνοδικών καλύπτονται από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού της 22ας Σεπτεμβρίου / 25ης Οκτωβρίου 1997, η ισχύς του οποίου παρατείνεται μέχρι εξαντλήσεώς του.

β. Οι ανωτέρω μπορεί να εκπαιδευτούν πριν από το διορισμό τους μέχρι ένα τρίμηνο στην Εθνική Σχολή Δικαστών. Κατά το διάστημα αυτό οι εκπαιδευόμενοι: i) έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των σπουδαστών της Σχολής και λαμβάνουν τις αποδοχές που προβλέπονται γι' αυτούς (άρθρο 3 παρ. 4 ν. 2236/1994) και ii) αξιολογούνται κατά τα οριζόμενα.

γ. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ανωτέρω ρύθμισης καθορίζονται με υπουργική απόφαση. (άρθρο 47)

11. Για τη συμμετοχή του Αρείου Πάγου στην ένωση «Δίκτυο των Προέδρων των Ανώτατων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης», από 1.1.2007 καταβάλλεται ετήσια εισφορά, το ύψος της οποίας καθορίζεται με κ.υ.α.. (άρθρο 48)

12. Τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του ν. 702/1977 και του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 και εισάγονται οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

α. Περιέρχεται στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετείων (αντί του ΣΤΕ που ισχύει σήμερα) η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν στην: i) πρόσληψη και κατάσταση εν γένει του προσωπικού των Ν.Π.Ι.Δ., ii) αναγνώριση τίτλων σπουδών αλλοδαπής, iii) ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων και στην επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας, iv) αυθαίρετη μεταβολή χρήσης ακινήτων και στην επιβολή προστίμων αυθαιρέτων, v) έκδοση αδειών υπαίθριων διαφημίσεων και επιγραφών, καθώς και στην αφαίρεσή τους, και στην επιβολή των σχετικών προστίμων.

β. Επανακαθορίζονται οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που υπόκεινται σε έφεση.

γ. Για την επιδίκαση της δικαστικής δαπάνης, από τα διοικητικά δικαστήρια, εφαρμόζεται το άρθρο 275 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του οποίου: i) τα δικαστικά έξοδα καταλογίζονται σε βάρος του διαδίκου που ηττάται, ii) δεν καταλογίζονται δικαστικά έξοδα, αν η δίκη καταργηθεί για οποιονδήποτε λόγο, iii) τα δικαστικά έξοδα δεν αποδίδονται αν δεν ήταν απαραίτητα για τη διεξαγωγή της δίκης, iv) για την εκκαθάριση των ποσών των αποδοτέων δικαστικών εξόδων απαιτείται να υποβληθεί και να επισυναφθεί στη δικογραφία αναλυτικός κατάλογος αυτών, v) τα δικαστικά έξοδα καθορίζονται και καταλογίζονται με την οριστική απόφαση και μόνο εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

δ. Προστίθενται νέες κατηγορίες διαφορών, που εκδικάζονται ως διαφορές ουσίας, από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

ε. Εξακολουθούν να υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του ΣτΕ οι διαφορές, που προκύπτουν από πράξεις επιβολής προστίμου που εκδίδονται από την Τράπε-

ζα της Ελλάδος και τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, εκτός αντίθετης ρητής πρόβλεψης. (άρθρα 49 – 51)

III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Ρυθμίζονται θέματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της τακτικής διοικητικής δικαιοσύνης. Ειδικότερα:

1. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 17 του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α. και προβλέπεται η κατάρτιση κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας και για τις Γενικές Επιτροπές του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, από τα μέλη αυτών. (άρθρο 52)

2. Τροποποιούνται επίσης, οι διατάξεις του άρθρου 29 του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α. και παρέχεται η δυνατότητα στο γενικό επίτροπο, που προΐσταται της Γενικής Επιτροπείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, να διενεργεί και αυτεπαγγέλτως διοικητική εξέταση, σε περίπτωση που περιέρχονται σ' αυτόν στοιχεία από τα οποία πιθανολογείται η διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος από δικαστικό λειτουργό της γενικής επιτροπείας ή υπάλληλο της γραμματείας αυτής ή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. (άρθρο 53)

3. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 50 του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α. και τίθενται χρονικές προϋποθέσεις για την μετάθεση των διοικητικών δικαστικών λειτουργών. Ειδικότερα ορίζεται ότι, η μετάθεση διοικητικού δικαστή επιτρέπεται μόνο μετά τη συμπλήρωση δύο (2) ετών από την έκδοση της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου για την καθ' οιονδήποτε τρόπο τοποθέτησή του, με τις οριζόμενες εξαιρέσεις. (άρθρο 54)

4. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 38, του ν. 2721/1999 και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αναπλήρωση του Γενικού Συντονιστή Επιτρόπων, καθώς και με την πλήρωση των θέσεων του κλάδου Επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Περαιτέρω, παρέχεται η δυνατότητα απαλλαγής Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου από τα καθήκοντά του, για σοβαρό λόγο αναγόμενο σε πλημμελή άσκηση ή αδυναμία άσκησης των υπηρεσιακών του καθηκόντων. Στην περίπτωση αυτή, ο Επίτροπος μετατάσσεται σε θέση προϊσταμένου τμήματος ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας, εκτός εάν κριθεί από το υπηρεσιακό συμβούλιο διαφορετικά. (άρθρο 55)

5. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α. (ν.1756/1988) και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την πλήρωση των κενών θέσεων Αντεπιτρόπων της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ε.Σ.). Ειδικότερα, προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Οι ανωτέρω θέσεις πληρούνται με διορισμό από τους υπηρετούντες στο Ε.Σ. Συμβούλους και Παρέδρους με πενταετή υπηρεσία στον κατεχόμενο βαθμό.

β. Καθορίζονται η ειδικότερη διαδικασία πλήρωσης των ανωτέρω θέσεων και τα ένδικα μέσα κατά των σχετικών αποφάσεων.

γ. Εφόσον δεν πληρωθούν όλες οι θέσεις κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 58 του ν.3160/2003, για την ανάθεση προσωρινά (μέχρι μια τριετία) καθηκόντων αντεπιτρόπου, κατά τα προβλεπόμενα.

δ. Καταργούνται οι διατάξεις του προαναφερόμενου νόμου, σύμφωνα με τις οποίες: i) Επιτρέπεται ο διορισμός ως παρέδρων και συμβούλων του Ε.Σ. δικαστικών λειτουργών, που έχουν τα προσόντα προαγωγής στον ανώτερο βαθμό ή έχουν συγκεκριμένο βαθμό και χρόνο υπηρεσίας, κατά περίπτωση.

ii) Τα τρία πέμπτα, τουλάχιστον, των οργανικών θέσεων παρέδρων και συμβούλων του Ε.Σ. καλύπτονται με προαγωγή, αντιστοίχως, εισηγητών και παρέδρων που έχουν τα απαιτούμενα προσόντα. (άρθρο 56)

6. Ρυθμίζονται θέματα αναπλήρωσης του παρέδρου, που μετέχει στα Κλιμάκια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τα οποία είναι αρμόδια για τον έλεγχο νομιμότητας των συμβάσεων προμηθειών, παροχής υπηρεσιών και δημοσίων έργων, κατά το άρθρο 2 του ν. 3060/2002.

(άρθρο 57)

IV. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Ρυθμίζονται θέματα σωφρονιστικής πολιτικής. Ειδικότερα:

1. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999) και χορηγούνται δύο (2) επιπλέον ημέρες άδειας στους καταδίκους που λαμβάνουν τακτική άδεια και μεταβαίνουν σε τόπο που απέχει άνω των τριακοσίων (300) χιλιομέτρων ή κατοικούν σε νησιά. (άρθρο 58)

2.α. Αυξάνεται ο αριθμός των θέσεων προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης ως ακολούθως:

i) Κατά είκοσι έξι (26) οι θέσεις ΠΕ κατηγορίας.

ii) Κατά τριάντα τέσσερις (34) οι θέσεις ΤΕ κατηγορίας.

iii) Κατά επτακόσιες πενήντα επτά (757) οι θέσεις ΔΕ κατηγορίας.

β. Ρυθμίζονται θέματα βαθμολογικής κατάταξης των υπαλλήλων του κλάδου ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης, που υπηρετούσαν κατά την δημοσίευση του ν. 3388/2005.

(άρθρα 59 και 60)

3.α. Παρατείνονται, από τη λήξη τους, μέχρι 12.9.2008: i) Η προθεσμία μέχρι την οποία η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης (Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ.) υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.) και

ii) Οι προθεσμίες της παρ. 12 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002, μέχρι τις οποίες: αα) η Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ. ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ.ΑΣ., για τη διενέργεια των προβλεπόμενων, από τις ανωτέρω διατάξεις, πάσης φύσεως μεταγωγών κρατουμένων, ββ) η ΕΛ.ΑΣ. διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους Νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας.

β. Οι ανωτέρω προθεσμίες μπορεί να παρατείνονται μέχρι δύο ακόμα έτη, με κ.υ.α.. (άρθρο 61)

4. Τίθενται αυστηρές προϋποθέσεις για την προώθηση της διαδικασίας μετάταξης του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης της χώρας και του προσωπικού των ιατροδικαστικών υπηρεσιών. (άρθρο 62)

5.α. Η επιλογή προσωπικού του κλάδου ΔΕ Φύλαξης Καταστημάτων Κράτησης διενεργείται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

β. Επεκτείνεται και για την επιλογή του ανωτέρω προσωπικού η εφαρμογή των αντικειμενικών κριτηρίων και η διαδικασία που εφαρμόζονται για την επιλογή του προσωπικού του κλάδου ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης. Σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή συγκροτούνται τριμελείς επιτροπές για την επιλογή των υποψηφίων και την υποβολή τους σε ψυχοτεχνική και υγειονομική εξέταση, καθώς και στις αναγκαίες αθλητικές δοκιμασίες. Με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών ορίζεται η αμοιβή των μελών και του γραμματέα των εν λόγω επιτροπών.

γ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης με την οποία: i) προκηρύσσονται οι κε-

νές θέσεις των κλάδων ΔΕ Φύλαξης και ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης, ii) καθορίζονται ο αριθμός των μορίων για κάθε κριτήριο επιλογής, η διαδικασία διαπίστωσης συνδρομής των κριτηρίων, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά κ.λπ., iii) ρυθμίζονται τα θέματα που σχετίζονται με τις δοκιμασίες στα αθλήματα, καθώς και τη διαδικασία υγειονομικής και ψυχοτεχνικής εξέτασης, στις οποίες υποβάλλονται οι υποψήφιοι, iv) ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων. (άρθρο 63)

V. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν στο Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.). Ειδικότερα:

1.α.i) Παρέχεται η δυνατότητα για την αύξηση, με κ.υ.α. του ποσού μετατροπής, σε χρηματική, της στερητικής της ελευθερίας ποινής (άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα).

ii) Τα ποσά που προκύπτουν από την ανωτέρω αύξηση αποδίδονται μαζί με τις νόμιμες προσαυξήσεις τους (άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 663/1977) εξ ολοκλήρου στο Ταμείο, για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών, από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου και διατίθενται κατά προτεραιότητα για τους οριζόμενους σκοπούς (ανέγερση, επισκευή και συντήρηση δικαστικών μεγάρων και καταστημάτων κράτησης).

iii) Για την παρακολούθηση των ανωτέρω εσόδων τηρείται στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. ιδιαίτερος λογαριασμός.

β. Αναλαμβάνεται από το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ η υποχρέωση καταβολής του συμβατικού ανταλλάγματος των Συμβάσεων Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα, που έχουν συναφθεί ή συνάπτονται κατ' εφαρμογή του ν. 3389/2005 (ΦΕΚ 232 Α'), για την κατασκευή και συντήρηση των, κατά το άρθρο 1 παρ. 2 του ν.δ. 1017/1971 (ΦΕΚ 209 Α'), κτηρίων, με τη μεταφορά, εκάστοτε, των σχετικών ποσών στον Κρατικό Προϋπολογισμό (Π.Δ.Ε.).

γ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με κ.υ.α., της διαδικασίας απόδοσης των εν λόγω ποσών στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., του τρόπου τηρήσεως του σχετικού λογαριασμού και κάθε άλλης λεπτομέρειας, αναγκαίας για την εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης.

δ. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν από την έκδοση της προαναφερόμενης {περ. α (i)} κ.υ.α.. (άρθρο 64)

2. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του ν.δ.1017/1971, όπως ισχύουν και προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Εντάσσεται στους σκοπούς του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. η χρηματοδότηση για την:

i) Αντιμετώπιση δαπανών σχετικά με έρευνες της κοινής γνώμης, όσον αφορά στους σκοπούς και τις δραστηριότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

ii) Εφαρμογή πολιτικών για την: αα) επαγγελματική αποκατάσταση αποφυλακισθέντων, ββ) διενέργεια πολιτιστικών, κοινωνικών και αθλητικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο της ακολουθούμενης αντεγκληματικής πολιτικής, καθώς και εκδηλώσεων και δράσεων που αποσκοπούν στην πρόληψη της παραβατικής συμπεριφοράς των νέων και την αποτροπή απόκτησης εξής στα ναρκωτικά, γγ) παροχή βοήθειας και στήριξης, κάθε μορφής, στις οριζόμενες ομάδες παιδιών και νέων, δδ) υλοποίηση δράσεων που συντείνουν στην εν γένει εκπλήρωση των σκοπών του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

iii) Αντιμετώπιση άμεσων και πιεστικών αναγκών των

καταστημάτων κράτησης σχετικών με τη θέρμανση αυτών.

iv) Οι χρηματοδοτήσεις για τις αιτίες των υπό στοιχεία (i) και (ii) προαναφερόμενων περιπτώσεων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 2% των τακτικών εσόδων του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., ενώ η χρηματοδότηση για την περ. (iii), δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των επτακοσίων χιλιάδων (700.000) ευρώ.

β.ι) Παρέχεται η δυνατότητα στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. να μισθώνει, εκμισθώνει, μεταβιβάζει, αποκτά και παραχωρεί κατά χρήση, χωρίς διαγωνισμό, και κατά παρέκκλιση των διατάξεων του ν. 715/1979, ακίνητα, από και προς το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους Ο.Τ.Α. και τους λοιπούς φορείς του δημόσιου τομέα.

ii) Για τα ανωτέρω εκδίδεται σχετική απόφαση του Δ.Σ. του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. που εγκρίνεται με κ.υ.α..

iii) Το μίσθωμα ή το τίμημα, κατά περίπτωση, καθορίζεται κατόπιν συμφωνίας των μερών, μετά από γνώμη της οικείας ΔΟΥ και με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 357/1976 για τα ανταλλάγματα ακίνητα. (άρθρο 65)

3.α.ι) Επανακαθορίζεται η συγκρότηση του Δ.Σ. του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. ο συνολικός αριθμός των μελών του οποίου ανέρχεται εφεξής σε εννέα (9) [από επτά (7)], που είναι σήμερα.

ii) Παρέχεται η δυνατότητα μεταβίβασης, με υπουργική απόφαση, αρμοδιοτήτων του Προέδρου του Δ.Σ. του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., στον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

β) Παρέχεται, επίσης, στον Πρόεδρο του Δ.Σ. του Ταμείου, η δυνατότητα να μεταβιβάζει, με απόφαση του και σε μέλος του Δ.Σ. ή τον Διευθυντή του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., την εξουσία υπογραφής «Με Εντολή Προέδρου» αποφάσεων, εγγράφων, εντολών ή άλλων πράξεων, που αφορούν στις αρμοδιότητες του Προέδρου του Δ.Σ. του Ταμείου. Επίσης, μπορεί να μεταβιβάζει στον τελευταίο και την αρμοδιότητα υπογραφής συγκεκριμένων χρηματικών ενταλμάτων ή άλλων τίτλων πληρωμής.

(άρθρα 66 και 67)

4. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την κωδικοποίηση, με προεδρικό διάταγμα και κατά τον οριζόμενο τρόπο, των διατάξεων περί ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.. (άρθρο 68)

VI. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

α) Συμπληρώνονται οι διατάξεις των άρθρων 42 και 63 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας [Κ.Ποιν.Δ., π.δ. 258/1986 (ΦΕΚ 121 Α')] και ορίζεται ρητά ότι η καταβολή του προβλεπόμενου παραβόλου, για την υποβολή μήνυσης και την άσκηση πολιτικής αγωγής για την: i) αποζημίωση και αποκατάσταση από έγκλημα και ii) χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης, αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού αυτών. Ειδικά, για την περίπτωση υποβολής μήνυσης, παρέχεται η δυνατότητα για την νομότυπη προσκόμιση του παραβόλου, σε περίπτωση ανωτέρας βίας ή άλλης αντικειμενικής αδυναμίας εκδόσεώς τους, εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών, το βραδύτερο. (άρθρο 69)

β) Ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ειδικότερα:

1. Τροποποιούνται οι διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 22 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000) και προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Επανακαθορίζεται η συγκρότηση του πενταμελούς και επταμελούς υπηρεσιακού συμβουλίου του Συμβουλίου της Επικρατείας, οσάκις αυτά συνεδριάζουν για την

εξέταση θεμάτων υπαλλήλων της Γενικής Επιτροπείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

β. Ρυθμίζονται θέματα αναπλήρωσης του αντεπιτρόπου της Γενικής Επιτροπείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, στα ανωτέρω υπηρεσιακά συμβούλια.

(άρθρο 70)

2. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 24 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000) και ορίζεται ότι, η προθεσμία για την άσκηση διαφωνίας από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ή προσφυγής από δικαστικό υπάλληλο, που έχει κριθεί δυσμενώς από πρωτοβάθμιο δικαστικό (υπηρεσιακό) συμβούλιο, καθώς και η άσκησή τους, αναστέλλει την εκτέλεση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, εφόσον αφορούν σε επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων. (άρθρο 71)

3.α. Οι θέσεις του κλάδου ΠΕ Μεταφραστών – Διερμηνέων, της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης αυξάνονται κατά δέκα (10).

β.ι) Οι ανωτέρω θέσεις, καθώς και οι υφιστάμενες κενές θέσεις του ανωτέρω κλάδου και των κλάδων ΠΕ και ΤΕ Πληροφορικής (άρθρα 10 παρ. 1 του ν. 2331/1995 και 7 παρ. 1 και 4 του ν. 3060/2002) και οι διακόσιες έξι (206) θέσεις των δικαστικών υπαλλήλων, η πλήρωση των οποίων εγκρίθηκε με την από 18.12.2007 απόφαση της αρμόδιας διύπουργικής επιτροπής, καλύπτονται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών περί προσλήψεων διατάξεων, μετά από ειδικούς διαγωνισμούς.

ii) Για την επιλογή των υποψηφίων, συνιστώνται επιτροπές που έχουν την οριζόμενη συγκρότηση.

iii) Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού υπόκεινται στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π.. (άρθρο 72)

4.ι) Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 31 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) και επιβάλλονται στους δικαστικούς επιμελητές περιορισμοί, όσον αφορά στην δημοσιοποίηση των στοιχείων της επαγγελματικής τους ιδιότητας.

ii) Η παράβαση των σχετικών υποχρεώσεων συνιστά πειθαρχικό αδίκημα. (άρθρο 73)

5.ι) Ορίζεται ότι οι δικηγόροι που έχουν επιλεγεί, βάσει των διατάξεων του άρθρου 11 του ν. 1649/1986, και η πρόσληψή τους ακυρώθηκε ή ακυρώνεται, λόγω συμμετοχής δικαστικών λειτουργών στις αρμόδιες επιτροπές, θεωρείται ότι έχουν προσληφθεί σε συνιστώμενες προς τούτο προσωποπαγείς θέσεις.

ii) Οι ανωτέρω καταλαμβάνουν την πρώτη αντίστοιχη οργανική θέση που κενώνεται ή δημιουργείται στην ίδια υπηρεσία ή Ν.Π.Δ.Δ. ή νομικό πρόσωπο του δημόσιου τομέα. (άρθρο 74)

6. i) Συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ. 19 του άρθρου 16 του ν. 2298/1995, και επεκτείνεται η προβλεπόμενη από τις διατάξεις αυτές αποζημίωση και στο προσωπικό των δικαστηρίων, που απασχολείται, με σχέση δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, στη φύλαξη και τον καθαρισμό τους.

ii) Η αποζημίωση αυτή καταβάλλεται στο ανωτέρω προσωπικό κατ' αναλογία του χρόνου της ημερήσιας απασχολήσής του. (άρθρο 75)

7.α. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 31 του ν. 2915/2001 και επανακαθορίζεται η συγκρότηση του υπηρεσιακού συμβουλίου ιατροδικαστών, ο αριθμός των μελών του οποίου αυξάνεται κατά δύο (2). Περαιτέρω, ρυθμίζονται διάφορα θέματα σχετικά με τη λειτουργία του εν λόγω υπηρεσιακού συμβουλίου.

β. Ορίζεται ότι για τα πειθαρχικά αδικήματα των ιατροδικαστών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παρ. 15 του άρθρου 10 του ν. 2298/1995, με τις οποίες παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας πειθαρχικής προκαταρκτικής εξέτασης από εισαγγελικό λειτουργό.

(άρθρο 76)

8. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 209 του Κώδικα περί Δικηγόρων {ν.δ.3026/1954, (ΦΕΚ 235 Α΄)} και επεκτείνεται και για τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης η υφιστάμενη ειδική ρύθμιση περί απαρτίας στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών.

(άρθρο 77)

9. Επεκτείνεται, αναλογικά, η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 20 παρ. 21 του ν. 2738/1999 και 25 παρ. 1 του ν. 3200/2003, και για έναν γονέα ή έναν αδελφό ή μία αδελφή προσώπου που απεβίωσε συνεπεία του τροχαίου δυστυχήματος που συνέβη κατά τη διάρκεια σχολικής εκδρομής στο πέταλο του Μαλιακού στις 27 Σεπτεμβρίου 2004. Κατόπιν αυτού: α. Παρέχεται στους ανωτέρω το δικαίωμα διορισμού, στο Δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα της παρ. 1, του άρθρου 14, του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, καθώς και στους φορείς της παρ. 3, του άρθρου 1, του ν.2527/1997, καθ' υπέρβαση του προβλεπόμενου από την προκήρυξη αριθμού θέσεων, εφόσον συντρέχουν οι οριζόμενες προϋποθέσεις.

Οι ανωτέρω διορίζονται, σε περίπτωση μη ύπαρξης κενής οργανικής θέσης, σε προσωποπαγή θέση, που συνιστάται με την απόφαση διορισμού και στη συνέχεια καταλαμβάνουν την πρώτη κενούμενη οργανική θέση του οικείου κλάδου ή ειδικότητας.

β. Το ίδιο δικαίωμα παρέχεται και στα πρόσωπα, τα οποία υπέστησαν, από το προαναφερόμενο δυστύχημα, σοβαρότατο τραυματισμό και νοσηλεύτηκαν σε μονάδες εντατικής θεραπείας. Σε περίπτωση δε, που τα πρόσωπα αυτά δεν επιθυμούν ή λόγοι υγείας δεν τους επιτρέπουν να κάνουν χρήση του δικαιώματος διορισμού, το δικαίωμα αυτό μεταβιβάζεται σε έναν από τους γονείς ή αδελφούς / αδελφές τους, εάν πρόκειται για μαθητή, ενώ για τους λοιπούς σοβαρά τραυματισθέντες, σε σύζυγο ή ένα τέκνο τους.

γ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με κ.υ.α., των ατόμων, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης, καθώς και κάθε άλλης λεπτομέρειας αναγκαίας για την εφαρμογή της. (άρθρο 78)

Β. Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 17.105.700 ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται ως ακολούθως:

α. 2.500.000 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά εβδομήντα (70) των οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργών (κατά 2 του ΣτΕ, κατά 42 των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, κατά 2 του Ε.Σ. και κατά 24 των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων). (άρθρο 43)

β. 2.000 ευρώ από την καταβολή ετήσιας εισφοράς για τη συμμετοχή του Αρείου Πάγου στην ένωση «Δίκτυο των προέδρων των Ανώτατων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (άρθρο 48). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής για το οικονομικό έτος 2008, ανέρχεται στο ποσό των 4.000 ευρώ, λόγω της καταβολής κατά το έτος αυτό και της συνεισφοράς για το έτος 2007.

γ. 60.000 ευρώ, από το διορισμό εφεξής Συμβούλων ή

Παρέδρων του Ε.Σ., για την πλήρωση των κενών θέσεων του βαθμού του Αντεπιτρόπου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

(άρθρο 56 παρ. 1)

δ. 14.000.000 ευρώ από την αύξηση κατά οκτακόσιες δεκαεπτά (817), [26 ΠΕ, 34 ΤΕ και 757 ΔΕ], των θέσεων του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης.

(άρθρο 59)

ε. 178.700 ευρώ από την αύξηση κατά δέκα (10) των θέσεων του κλάδου ΠΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

(άρθρο 72 παρ. 1)

στ. 360.000 ευρώ από την καταβολή της αποζημίωσης της παρ. 19 του άρθρου 16 του ν. 2298/1995 και στο προσωπικό των δικαστηρίων, που ασχολείται, με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, στη φύλαξη και τον καθαρισμό τους.

(άρθρο 75)

ζ. 5.000 ευρώ από την αύξηση κατά δύο (2) του αριθμού των μελών του υπηρεσιακού συμβουλίου ιατροδικαστών.

(άρθρο 76)

2. Δαπάνη, σε κάθε περίπτωση πρόσληψης προσωπικού του κλάδου ΔΕ Φύλαξης Καταστημάτων Κράτησης, από την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη των τριμελών επιτροπών, που διενεργούν εφεξής την επιλογή των υποψηφίων και τις προβλεπόμενες ψυχοτεχνικές και υγειονομικές εξετάσεις, καθώς και τις αναγκαίες αθλητικές δοκιμασίες. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός υποψηφίων κ.λπ.), καθώς και από την έκδοση κ.υ.α..

(άρθρο 63)

3. Δαπάνη από την πλήρωση εφεξής του συνόλου των οργανικών θέσεων των παρέδρων του Ε.Σ. αποκλειστικά με προαγωγή εισηγητών του Ε.Σ..

(άρθρο 56 παρ. 2)

4. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη από τυχόν οργάνωση εκπαιδευτικού προγράμματος, τρίμηνης διάρκειας, από την Εθνική Σχολή Δικαστών, για την εκπαίδευση των ειρηνοδικών που θα καλύψουν κενές θέσεις του κλάδου από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού της 22ας Σεπτεμβρίου / 25ης Οκτωβρίου 1997.

(άρθρο 47 παρ. 2)

5. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 4.750.000 ευρώ περίπου από την παράταση επί ένα (1) έτος, ήτοι μέχρι 12.9.2008 των προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 61 του υπό ψηψιση νόμου.

(άρθρο 61)

6. Ενδεχόμενη δαπάνη από τη: i) διακίνηση με ηλεκτρονικά μέσα, δικαστικών αποφάσεων, πράξεων, εκθέσεων κ.λπ., καθώς και από την καταβολή με όμοιο τρόπο παραβόλων, δικαστικών ενσήμων κ.λπ..

(άρθρο 42 παρ. 1)

ii) Εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων εξ αποστάσεως.

(άρθρο 42 παρ. 2)

iii) Τήρηση των προβλεπόμενων, για τη διεκπεραίωση των εργασιών των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, ηλεκτρονικά, με τη χρήση μηχανογραφικού συστήματος.

(άρθρο 42 παρ. 4)

iv) Περαιτέρω παράταση, μέχρι δύο (2) ακόμη έτη, των προθεσμιών του πρώτου εδαφίου του άρθρου 61 του υπό ψηψιση νόμου (άρθρο 61). Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 2.500.000 ευρώ περίπου ανά εξάμηνο.

7. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη από τυχόν καταβολή αποζημίωσης στα μέλη των επιτροπών που συγκροτούνται για την πλήρωση συγκεκριμένων κενών θέσεων κλάδων του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

(άρθρο 72 παρ. 2)

8. Απώλεια εσόδων από την:

i) Αύξηση από 586,94 ευρώ (200.000 δρχ.) σε 3.000 ευ-

ρώ ή 5.000 ευρώ, κατά περίπτωση, του ορίου του αντικειμένου των χρηματικών διαφορών, μέχρι του οποίου οι σχετικές αποφάσεις δεν υπόκεινται σε έφεση.

(άρθρο 10 παρ. 1)

ii) Απόδοση του παραβόλου στον αιτούντα, σε περίπτωση παραίτησης από αίτηση αναστολής προσβαλλόμενης ατομικής διοικητικής πράξης. (άρθρο 22 παρ. 3)

iii) Επιστροφή παραβόλου στον αιτούντα, σε περίπτωση προσωρινής επιδίκασης απαίτησης. (άρθρο 28)

iv) Υπαγωγή στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετειών (αντί του ΣτΕ), της εκδίκασης αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών με συγκεκριμένο αντικείμενο και την ως εκ τούτου είσπραξη παραβόλου χαμηλότερου ύψους. (άρθρο 49 παρ. 1-4)

v) Υπαγωγή στην δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων συγκεκριμένων ακυρωτικών διαφορών που εκδικάζονται εφεξής ως διαφορές ουσίας.

(άρθρο 51 παρ. 1-3)

9. Αύξηση εσόδων από την:

i) Παροχή δυνατότητας άσκησης έφεσης σε κάθε περίπτωση επιβολής προστίμου του Κ.Β.Σ. (άρθρο 10 παρ. 2)

ii) Καταβολή αυξημένου ειδικού παραβόλου για τη συζήτηση υποθέσεων στο ακροατήριο, για τις οποίες το δικαστήριο: αα) απορρίπτει ένδικα μέσα και βοηθήματα, ως προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα, ββ) παραπέμπει στο αρμόδιο δικαστήριο, λόγω αναρμοδιότητας. (άρθρο 13)

iii) Επιβολή, ως ποινής, αυξημένου (έως και του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου της παρ. 3 του άρθρου 126Α του Κ.Δ.Δ.) παραβόλου, επί απορρίψεως ενδίκου μέσου ή βοηθήματος προφανώς απαράδεκτου ή αβάσιμου, για υποθέσεις που συζητούνται στο ακροατήριο.

(άρθρο 13)

iv) Αναπροσαρμογή (αύξηση) των ποσών των παραβόλων των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 2, του άρθρου 277 του Κ.Δ.Δ., από 4,40 και 8,80 ευρώ σε 25 και 50 ευρώ αντίστοιχα.

(άρθρο 36 παρ. 1)

v) Αναπροσαρμογή (αύξηση) των παραβόλων που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, από 9,15 και 30 ευρώ, που ισχύει σήμερα, σε 50,100 και 200 ευρώ, αντίστοιχα.

(άρθρο 36 παρ. 4)

10. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την διασφάλιση είσπραξης του προβλεπόμενου από τις διατάξεις των άρθρων 42 και 63 του Κ.Π.Δ. παραβόλου, για την υποβολή μήνυσης και την άσκηση πολιτικής αγωγής, λόγω της θέσπισης του απαράδεκτου αυτών, σε περίπτωση μη καταβολής του παραβόλου.

(άρθρο 69)

11. Αυξομείωση εσόδων από την επέκταση εφαρμογής των διατάξεων των παρ. 9 και 10 του άρθρου 277 του Κ.Δ.Δ. και στις περιπτώσεις του ειδικού παραβόλου της παρ. 3 του άρθρου 126Α του ίδιου Κώδικα.

(άρθρο 13)

12. Επίσπευση δαπάνης από την μη αναστολή, εφεξής, της εκτέλεσης τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων υπέρ του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ..

(άρθρο 37)

13. Αποτροπή δαπάνης, από την κατάργηση, από 16 Σεπτεμβρίου 2008, του θεσμού του επίκουρου επιθεωρητή.

(άρθρο 45)

14. Ενδεχόμενη επιβράδυνση δαπάνης, από την απαγόρευση της διενέργειας μεταθέσεων διοικητικών δικαστών πριν από τη συμπλήρωση διετούς παραμονής στον τόπο όπου τοποθετήθηκαν.

(άρθρο 54)

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού ή επί του προϋπολογισμού νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.2190/94 ή φορέων της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2527/1997.

Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη, από την καταβολή μισθοδοσίας στους διοριζόμενους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 78 του νομοσχεδίου, σε περίπτωση που αυτοί διορίζονται σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις του δημοσίου ή των λοιπών φορέων. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συνιστώμενων προσωποπαγών θέσεων, κατηγορία και οικογενειακή κατάσταση των διοριζομένων κ.λπ.).

(άρθρο 78)

III. Επί του προϋπολογισμού του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον τακτικό προϋπολογισμό)

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 4.600 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά δύο (2) των μελών του Δ.Σ. του Ταμείου.

(άρθρο 66)

2. Δαπάνη από τη χρηματοδότηση εφεξής και μέχρι τα οριζόμενα όρια, δαπανών για την: i) διεξαγωγή ερευνών σχετικά με τους σκοπούς και τις δραστηριότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ii) εφαρμογή πολιτικών για την: αα) επαγγελματική αποκατάσταση αποφυλακισμένων, ββ) διενέργεια πολιτιστικών, κοινωνικών και αθλητικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο της ακολουθούμενης αντεγκληματικής πολιτικής, καθώς και εκδηλώσεων και δράσεων που αποσκοπούν στην πρόληψη της παραβατικής συμπεριφοράς των νέων και την αποτροπή απόκτησης έξις στα ναρκωτικά, γγ) παροχή βοήθειας και στήριξης, κάθε μορφής, στις οριζόμενες ομάδες παιδιών και νέων, δδ) υλοποίηση δράσεων που συνδέονται στην εν γένει εκπλήρωση των σκοπών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, iii) προμήθεια φαρμάκων και λοιπού υγειονομικού υλικού, την αρτοτροφοδοσία και τη θέρμανση καταστημάτων κράτησης. Αντίστοιχα αποτρέπονται σχετικές δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού.

3. Ενδεχόμενη δαπάνη από την απόκτηση ή μίσθωση ακινήτων του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και φορέων του δημόσιου τομέα, με υψηλότερο τίμημα λόγω της μη διενέργειας σχετικού διαγωνισμού.

(άρθρο 65 παρ. 2)

4. Δαπάνη από το έτος 2011 και εξής λόγω της μεταφοράς στο Π.Δ.Ε. των ποσών που απαιτούνται για την καταβολή του συμβατικού ανταλλάγματος των Συμβάσεων Δημοσίου Ιδιωτικού Τομέα, οι οποίες έχουν συναφθεί ή συνάπτονται κατ' εφαρμογή του ν.3389/2005, για την κατασκευή και συντήρηση των κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 1017/1971 κτηρίων. (άρθρο 64 παρ. 2) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συναπτόμενων συμβάσεων, ύψος συμβατικού ανταλλάγματος κ.λπ.) και με βάση τα υφιστάμενα στοιχεία, εκτιμάται, σε προβολή δεκαετίας, στο ποσό των 15 εκατ. ευρώ περίπου για το 2011, 23 εκατ. ευρώ περίπου για το 2012, 24 εκατ. ευρώ περίπου για το 2013, 42 εκατ. ευρώ περίπου για το 2014, 53 εκατ. ευρώ περίπου για το 2015, 54 εκατ. ευρώ περίπου για το 2016, 55 εκατ. ευρώ περίπου για το 2017 και 57 εκατ. ευρώ περίπου για το 2018.

5. Απώλεια εσόδων από την/τον: i) Αύξηση από 586,94

ευρώ σε 6.000 ευρώ του ορίου του αντικειμένου της αγωγής ή της κύριας παρέμβασης για το οποίο δεν καταβάλλεται τέλος δικαστικού ενσήμου, επί διαφορών μεταξύ των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και των αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων σε αυτούς. (άρθρο 34)

ii) Μη καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου για το αίτημα της αγωγής ή της κύριας παρέμβασης, μέχρι του ποσού των 6.000 ευρώ, σε διαφορές με αντικείμενο αποδοχές προσωπικού του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και λοιπών Ν.Π.Δ.Δ.. (άρθρο 34)

iii) Συνυπολογισμό του δικαστικού ενσήμου, που τυχόν έχει καταβληθεί για ένδικο βοήθημα το οποίο απορρίφθηκε, λόγω αναρμοδιότητας του δικαστηρίου και για το ένδικο βοήθημα που ασκείται ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου. (άρθρο 41)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, λόγω της μεταβίβασης, εκμίσθωσης ή παραχώρησης κατά χρήση ακινήτων χωρίς διαγωνισμό στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α., καθώς και σε φορείς του δημόσιου τομέα. (άρθρο 65 παρ. 2)

7. Ετήσια αύξηση εσόδων ύψους 20 εκατ. ευρώ, περίπου, από την απόδοση επί 20ετία: α) του προϊόντος της αναπροσαρμογής (αύξησης) του ύψους του ποσού της μετατροπής, σε χρηματική, της στερητικής της ελευθερίας ποινής του άρθρου 82 του Π.Κ., β) των νομίμων προσαυξήσεων του άρθρου 4 παρ. 1 του ν.663/1977. (άρθρο 64 παρ. 1 και 4)

IV. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ταμείο Νομικών, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων κ.λπ.)

1. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την περιέλευση στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., επί εικοσαετία, του συνόλου της αύξησης του ύψους του ποσού μετατροπής σε χρηματική της στερητικής της ελευθερίας ποινής. (άρθρο 64)

2. Αύξηση εσόδων, μετά εικοσαετία, από την είσπραξη κατά τα ισχύοντα ποσοστά της αναπροσαρμογής του ποσού της μετατροπής σε χρηματική της στερητικής της ελευθερίας ποινής μετά των προσαυξήσεων της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν.663/77. (άρθρο 64)

V. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. του δημόσιου τομέα.

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν σύσταση προσωποπαγών θέσεων σε δημόσιες υπηρεσίες ή προαναφερόμενους φορείς για την τακτοποίηση δικηγόρων, των οποίων η πρόσληψη ακυρώθηκε ή ακυρώνεται λόγω συμμετοχής δικαστικού λειτουργού στην αρμόδια επιτροπή. (άρθρο 74)

VI. Επί του προϋπολογισμού των οικείων Συλλόγων Δικαστικών Επιμελητών (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την επιβολή και είσπραξη των προστίμων που τυχόν επιβάλλονται στους δικαστικούς επιμελητές που παραβιάζουν τις υποχρεώσεις τους, όσον αφορά στη διαφήμισή τους σε Μ.Μ.Ε., εφημερίδες, λοιπά έντυπα κ.λπ.. (άρθρο 73)

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2008

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Λέτσιος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Βελτίωση και επιτάχυνση των διαδικασιών της δίκης στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 17.105.700 ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται ως ακολούθως:

α. 2.500.000 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά εβδομήντα (70) των οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργών (κατά 2 του ΣτΕ, κατά 42 των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, κατά 2 του Ε.Σ. και κατά 24 των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων). (άρθρο 43)

β. 2.000 ευρώ από την καταβολή ετήσιας εισφοράς για τη συμμετοχή του Αρείου Πάγου στην ένωση «Δίκτυο των προέδρων των Ανώτατων Δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης». (άρθρο 48) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής για το οικονομικό έτος 2008, ανέρχεται στο ποσό των 4.000 ευρώ, λόγω της καταβολής κατά το έτος αυτό και της συνεισφοράς για το έτος 2007.

γ. 60.000 ευρώ, από το διορισμό εφεξής Συμβούλων ή Παρέδρων του Ε.Σ., για την πλήρωση των κενών θέσεων του βαθμού του Αντεπιτρόπου της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. (άρθρο 56 παρ. 1)

δ. 14.000.000 ευρώ από την αύξηση κατά οκτακόσιες δεκαεπτά (817), [26 ΠΕ, 34 ΤΕ και 757 ΔΕ], των θέσεων του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης. (άρθρο 59)

ε. 178.700 ευρώ από την αύξηση κατά δέκα (10) των θέσεων του κλάδου ΠΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. (άρθρο 72 παρ. 1)

στ. 360.000 ευρώ από την καταβολή της αποζημίωσης της παρ. 19, του άρθρου 16 του ν. 2298/1995 και στο προσωπικό των δικαστηρίων, που ασχολείται, με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, στη φύλαξη και τον καθαρισμό τους. (άρθρο 75)

ζ. 5.000 ευρώ από την αύξηση κατά δύο (2) του αριθμού των μελών του υπηρεσιακού συμβουλίου ιατροδικαστών. (άρθρο 76)

2. Δαπάνη, σε κάθε περίπτωση πρόσληψης προσωπικού του κλάδου ΔΕ Φύλαξης Καταστημάτων Κράτησης, από την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη των τριμελών επιτροπών, που διενεργούν εφεξής την επιλογή των υποψηφίων και τις προβλεπόμενες ψυχοτεχνικές και υγειονομικές εξετάσεις, καθώς και τις αναγκαίες αθλητικές γερονότα (αριθμός υποψηφίων κ.λπ.), καθώς και από την έκδοση κ.υ.α.. (άρθρο 63)

3. Δαπάνη από την πλήρωση εφεξής του συνόλου των οργανικών θέσεων των παρέδρων του Ε.Σ. αποκλειστικά με προαγωγή εισηγητών του Ε.Σ.. (άρθρο 56 παρ. 2)

4. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη από τυχόν οργάνωση εκπαιδευτικού προγράμματος, τρίμηνης διάρκειας, από την Εθνική Σχολή Δικαστών, για την εκπαίδευση των ειρηνοδικών που θα καλύψουν κενές θέσεις του κλάδου από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού της 22ας Σεπτεμβρίου / 25ης Οκτωβρίου 1997. (άρθρο 47 παρ. 2)

5. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 4.750.000 ευρώ περίπου από την παράταση επί ένα (1) έτος, ήτοι μέχρι 12.9.2008 των προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 61 του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 61)

6. Ενδεχόμενη δαπάνη από τη: i) διακίνηση με ηλεκτρονικά μέσα, δικαστικών αποφάσεων, πράξεων, εκθέσεων κ.λπ., καθώς και από την καταβολή με όμοιο τρόπο παραβόλων, δικαστικών ενσήμων κ.λπ.. (άρθρο 42 παρ. 1)

ii) Εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων εξ αποστάσεως. (άρθρο 42 παρ. 2)

iii) Τήρηση των προβλεπόμενων, για τη διεκπεραίωση των εργασιών των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, ηλεκτρονικά, με τη χρήση μηχανογραφικού συστήματος. (άρθρο 42 παρ. 4)

iv) Περαιτέρω παράταση, μέχρι δύο (2) ακόμη έτη, των προθεσμιών του πρώτου εδαφίου του άρθρου 61 του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 61) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτή εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 2.500.000 ευρώ περίπου ανά εξάμηνο.

7. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη από τυχόν καταβολή αποζημίωσης στα μέλη των επιτροπών που συγκροτούνται για την πλήρωση συγκεκριμένων κενών θέσεων κλάδων του Υπουργείου Δικαιοσύνης. (άρθρο 72 παρ. 2)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης (Ειδ. Φ. 17-110, 120, 210, 220, 310), πλην των υπό στοιχεία 4 και 5, 6 (iv) δαπανών, οι οποίες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού: i) της Εθνικής Σχολής Δικαστών (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό) και ii) του Υπουργείου Εσωτερικών (Ειδ. Φ. 07-210 «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ») αντίστοιχα.

8. Απώλεια εσόδων από την:

i) Αύξηση από 586,94 ευρώ (200.000 δρχ.) σε 3.000 ευρώ ή 5.000 ευρώ, κατά περίπτωση, του ορίου του αντικειμένου των χρηματικών διαφορών, μέχρι του οποίου οι σχετικές αποφάσεις δεν υπόκεινται σε έφεση. (άρθρο 10 παρ. 1)

ii) Απόδοση του παραβόλου στον αιτούντα, σε περίπτωση παραίτησης από αίτηση αναστολής προσβαλλόμενης ατομικής διοικητικής πράξης. (άρθρο 22 παρ. 3)

iii) Επιστροφή παραβόλου στον αιτούντα, σε περίπτωση προσωρινής επιδίκασης απαίτησης. (άρθρο 28)

iv) Υπαγωγή στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετείων (αντί του ΣτΕ), της εκδίκασης αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών με συγκεκριμένο αντικείμενο και την ως εκ τούτου είσπραξη παραβόλου χαμηλότερου ύψους. (άρθρο 49 παρ. 1 - 4)

v) Υπαγωγή στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων συγκεκριμένων ακυρωτικών διαφορών που εκδικάζονται εφεξής ως διαφορές ουσίας. (άρθρο 51 παρ. 1-3)

9. Ενδεχόμενη μείωση εσόδων από την επέκταση εφαρμογής των διατάξεων των παρ. 9 και 10 του άρθρου 277 του Κ.Δ.Δ. και στις περιπτώσεις του ειδικού παραβόλου της παρ. 3 του άρθρου 126Α του ίδιου Κώδικα. (άρθρο 13)

Οι ανωτέρω απώλειες δημοσίων εσόδων αντισταθμίζονται από την αύξηση των εσόδων που αναμένεται να

προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 10 παρ. 2, 13, 36 παρ. 1 και 4 και του άρθρου 69 του νομοσχεδίου.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού ή επί του προϋπολογισμού νομικών προσώπων της παρ. 1, του άρθρου 14, του ν.2190/1994 ή φορέων της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν.2527/1997

Ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη, από την καταβολή μισθοδοσίας στους διοριζόμενους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 78 του νομοσχεδίου, σε περίπτωση που αυτοί διορίζονται σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις του Δημοσίου ή των λοιπών φορέων. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός συνιστώμενων προσωποπαγών θέσεων, κατηγορία και οικογενειακή κατάσταση των διοριζόμενων κ.λπ.). (άρθρο 78)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων υπουργείων ή των ανωτέρω νομικών προσώπων ή φορέων, κατά περίπτωση.

III. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ταμείο Νομικών, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων κ.λπ.)

Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την περιέλευση στο Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ., επί εικοσαετία, του συνόλου της αύξησης του ύψους του ποσού μετατροπής σε χρηματική της στερητικής της ελευθερίας ποινής. (άρθρο 64)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των ανωτέρω φορέων, κατά περίπτωση.

IV. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. του δημόσιου τομέα.

Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν σύσταση προσωποπαγών θέσεων σε δημόσιες υπηρεσίες ή προαναφερόμενους φορείς για την τακτοποίηση δικηγόρων, των οποίων η πρόσληψη ακυρώθηκε ή ακυρώνεται λόγω συμμετοχής δικαστικού λειτουργού στην αρμόδια επιτροπή. (άρθρο 74)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων Υπουργείων, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. του δημόσιου τομέα, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 11 Μαρτίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρ. Παυλόπουλος

Γ. Αλογοσκούφης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Σ. Χατζηγιάκης

